

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
มาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นางสาวเมทรดา กัญจนราพงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Factors Affecting the Achievement of Applying Good Governance Principles to
University Administration: A Case Study of Thammasat University**

Miss Maetrada Gunnarapong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science

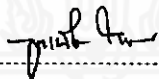
SukhothaiThammathirat Open University

2013

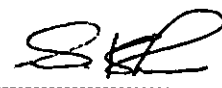
หัวข้อการศึกษาคั่นคว้ออิสระ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ชื่อและนามสกุล นางสาวเมทรดา กัญจนราพงศ์
แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. จำเนียร ราชแพทยาคม

การศึกษาคั่นคว้ออิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาคั่นคว้ออิสระ

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. จำเนียร ราชแพทยาคม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จีระ ประทีป)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข้มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้
ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ศึกษา นางสาวเมทรดา กัญจนราพงศ์ รหัสนักศึกษ 2553003522 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. จำเนียร ราชแพทยาคม **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2) ศึกษาบัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ (4) ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พญาไท ศูนย์ลำปาง รวม 4 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้คำนวณตามแนวคิดของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวแทนตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 276 คน ตัวอย่างทั้งหมดใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามกับคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทั้ง 4 ศูนย์ ส่วนแบบสัมภาษณ์ใช้เก็บข้อมูลจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน 3 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าทางสถิติที่ใช้ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน (2) บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แก่ บัณฑิตเชิงวัตถุประสงค์ บัณฑิตนำเข้ากระบวนการและกิจกรรม และผลสัมฤทธิ์ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างบัณฑิตด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ พบว่า ด้านบัณฑิตนำเข้าคือ ความพร้อมด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีความสัมพันธ์กับหลักความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (4) ปัญหาของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ การวางแผนเป็นแบบเฉพาะหน้าบ่อยครั้งแทนที่จะเป็นแผนแม่บท ขั้นตอนการอำนวยความสะดวกยังเป็นแบบสมัยเก่า ล่าช้า ขั้นตอนเยอะ การปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบันของเว็บไซต์ล่าช้า ส่วนข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ควรรื้อหลักการมีส่วนร่วมให้มากขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการสู่สังคม และการบริหารด้านต่างๆ ร่วมกัน เพื่อลดข้อผิดพลาด ลดการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

คำสำคัญ บัณฑิตที่มีอิทธิพล การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Independent Study title: Factors Affecting the Achievement of Applying Good Governance Principles to University Administration: A Case Study of Thammasat University

Author: Miss Maetrada Gunnarapong; **ID:** 2553003522; **Degree:** Master of Public Administration

Independent Study advisor: Dr. Chamnian Rajphaetyakhom; **Academic year:** 2013

Abstract

The objectives of this study were to: (1) study the level of opinions towards the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration; (2) study factors affecting the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration; (3) study relationship between factors affecting the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration; and (4) examine problems and recommend guidelines for building the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration.

This study was a survey research. The population comprised of 6,650 personnel from 4 campuses of Thammasat University namely Thaprachan, Rangsit, Pattaya, and Lampang. Samples were calculated based on the formula of Taro Yamane with 95% of confidence level. The total of 276 teachers and staff were representatives in this study. The samples were selected by stratified and simple random sampling methods. The employed research instruments were questionnaire and interviewing. The questionnaire was distributed to all 4 campus personnel and the in-depth interviewing was done with 3 university's administrators. Thereafter, the collected quantitative data were analyzed by using SPSS. The obtained results were in statistical estimation using frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, stepwise regression and Chi-square analysis.

The research findings indicated that: (1) overall levels of the opinion towards the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration appeared at a "high" level (the obtained mean was 4.0 and 0.46 of Standard Deviation). Considering in each aspect also indicated the same; (2) factors affecting the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration were objective factor, input, processes, activities factors and result based factors; (3) relationship between factors affecting the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration found that the input factors consisted of the preparedness of personnel, budget, procurement and information technology system were related to the responsibility factor with statistical significant at the 0.05 level; and (4) problems and recommend guidelines for building the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration were the extemporaneous plans were adopted more often than the master plans, the procedure of supervision was obsolete, retard and complicated as well as the modification of information in websites was belated. The recommendations for building the achievement of applying good governance principles to Thammasat University Administration were to permit the students, lecturers, staff and administrators to participate in teaching and learning improvement process, the academic services and administrative activities to reduce the failures, work redundancy and to enhance the work performance to serve and support the community.

Keywords: Influencing factors, Result based management, Good governance principle, Thammasat University.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม อาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร.จิระ ประทีป กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชาคตรการ ประธานคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คุณอนุวัช ควรรคิด หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และคุณณรงค์ อินทร์พันธ์ หัวหน้าฝ่ายสำรวจและออกแบบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้เชี่ยวชาญให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่อง ในการจัดทำการศึกษาครั้งนี้ด้วยดีเสมอมาจนเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถามอันเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว และเพื่อนๆ ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่ นางปราณี ควรรคิด ผู้เป็นมารดาผู้ล่วงลับ ขอให้ดวงวิญญาณของคุณแม่จงรับรู้ในความสำเร็จของลูกในครั้งนี้ตามที่ได้ตั้งใจตลอดมาในระหว่างที่มีชีวิตอยู่

เมทรดา กัญญาพงศ์

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉู
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	6
กรอบแนวคิดการศึกษา	6
สมมติฐานการศึกษา	7
ขอบเขตของการศึกษา	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่	11
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	20
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์	38
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	77
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	79
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	83
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน	97
ตอนที่ 5 ข้อเสนอ ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการแก้ไขในการนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	116
ตอนที่ 6 บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	129
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	139
สรุปการศึกษา	139
อภิปรายผล	153
ข้อเสนอแนะ	160
บรรณานุกรม	162
ภาคผนวก	167
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	168
ข ตารางแสดงระดับความสอดคล้องระหว่างคำถาม	170
ค การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	176
ง แบบสอบถาม	178
ประวัติผู้ศึกษา	194

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ที่ตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แยกตามศูนย์ 50
ตารางที่ 2.2	จำแนกตามเพศ 53
ตารางที่ 2.3	จำแนกตามประเภทบุคลากร 53
ตารางที่ 2.4	จำแนกตามสายงาน 53
ตารางที่ 2.5	จำแนกตามวุฒิการศึกษา (เฉพาะอาจารย์ประจำ) 54
ตารางที่ 2.6	จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ (เฉพาะอาจารย์ประจำ) 54
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 65
ตารางที่ 3.2	โครงสร้างของแบบสอบถามส่วนที่ 2 69
ตารางที่ 3.3	แสดงสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 73
ตารางที่ 3.4	แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย 74
ตารางที่ 4.1	ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 77
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในภาพรวม 79
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านวัตถุประสงค์ 80
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านปัจจัยนำเข้า 81
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการและกิจกรรม 82
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านผลสัมฤทธิ์ 82

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความเสมอภาค.....	96
ตารางที่ 4.17	ผลการทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	97
ตารางที่ 4.18	แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	99
ตารางที่ 4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์.....	101
ตารางที่ 4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านปัจจัยนำเข้า.....	105
ตารางที่ 4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านกระบวนการและกิจกรรม.....	108
ตารางที่ 4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านผลสัมฤทธิ์.....	112
ตารางที่ 4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ.....	115
ตารางที่ 4.24	แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ และไม่ตอบแบบสอบถาม ปลายเปิด.....	116
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าความถี่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการวางแผนที่จะทำการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.26 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการจัดองค์การ ที่จะทำให้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	118
ตารางที่ 4.27 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	120
ตารางที่ 4.28 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการอำนวยการ ที่จะทำให้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	121
ตารางที่ 4.29 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการประสานงาน ที่จะทำให้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	122
ตารางที่ 4.30 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการรายงานที่จะทำให้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	123
ตารางที่ 4.31 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านงบประมาณ ที่จะทำให้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น.....	124
ตารางที่ 4.32 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์.....	125
ตารางที่ 4.33 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ที่จะทำให้การนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ดียิ่งขึ้น.....	126
ตารางที่ 4.34 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ที่จะทำให้การนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์.....	128

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	6
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์	40
ภาพที่ 2.2 ทำเนียบผู้ประสานงานและอธิการบดี	48
ภาพที่ 2.3 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์	51
ภาพที่ 2.4 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต	51
ภาพที่ 2.5 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา	52
ภาพที่ 2.6 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาที่รัฐบาลและระบบราชการไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความยืดหยุ่นทำงานล่าช้า ไม่ทันกาล เนื่องจากรัฐบาลและระบบราชการในรูปแบบดังกล่าว ล้วนเป็นกลไกและกระบวนการที่ออกแบบและกำหนดขึ้น เพื่อใช้ในบริบทของสังคมอุตสาหกรรมในอดีต ที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยตัวแทนเน้นการจัดโครงสร้างอำนาจในแนวตั้ง มีการปฏิบัติงานตามระเบียบและแนวทางที่กำหนดไว้อย่างรัดกุม และมีความเคยชินกับการดำรงอยู่ในสถานการณ์ที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไม่รวดเร็ว แต่เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว ซับซ้อน และมีความไม่แน่นอนสูงจึงปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ค่อนข้างช้า

การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินจึงเป็นปฏิกิริยาสนองตอบต่อสภาวะโลกาภิวัตน์ และปัญหาการขาดประสิทธิภาพของการบริหารราชการแผ่นดินในสังคมการเมือง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกระบวนการ ทัศนคติ รูปแบบและวิธีการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐของประเทศต่างๆ ไปจากรูปแบบการบริหารราชการแผ่นดินในแบบประเพณีนิยม (Traditional public administration model) ไปสู่รูปแบบการบริหารราชการแผ่นดินแนวใหม่ (New public administration model) ที่มักเรียกว่า การบริหารจัดการงานของรัฐตามหลักธรรมาภิบาล หรือมีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเป็นรูปแบบแนวทางในการบริหารจัดการงานของรัฐในช่วงปัจจุบัน ที่ได้มีการผสมผสานหลักการ กรอบความคิดหลายๆ ประการเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ การนำแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ แนวคิดการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ แนวคิดทางรัฐศาสตร์ร่วมสมัย และการดำเนินการตามหลักกฎหมายมหาชน เข้าไว้ด้วยกัน

การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนคติจากการมุ่งเน้นกฎ ระเบียบมาเป็นการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ปัจจัยทางการเมือง การบริหารอันได้แก่ การมีพัฒนาการของสังคมการเมืองที่นำไปสู่การแยกบทบาทที่ชัดเจนระหว่างข้าราชการฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ และการพัฒนาระบบการจัดการปกครองตามแนวทางของรัฐพหุนิยม ได้มีผลทำให้ระบบบริหารราชการแผ่นดินต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงวิธีการ กระบวนการบริหารจัดการเสีย ตามกรอบแนวทางของการบริหาร

กิจการเมืองที่ดี (Good Governance) โดยจะต้องให้ความสำคัญเรื่องการเมืองเน้นผลสัมฤทธิ์ การยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งการแสดงการรับผิดชอบต่อสาธารณะในเชิงผลสัมฤทธิ์ อันประกอบด้วย การพัฒนาองค์กร การพัฒนาคุณภาพการบริหารงานการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการ ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นไปทั่วทุกสังคมการเมืองรวมทั้งประเทศไทยของเรา ดังจะเห็นได้จากข้อความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3/1 ของ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

สำหรับในประเทศไทยกล่าวได้ว่าการให้ความสำคัญต่อหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลเกิดขึ้นมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมโดยสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติ และระดับองค์กรทั้งในภาครัฐและเอกชนที่มีความบกพร่องและขาดประสิทธิภาพ รวมถึงการกระทำผิดทุจริตและขาดจริยธรรม ประกอบกับในปัจจุบันที่สถานการณ์ด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และการบริหารงานของราชการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในแต่ละโครงสร้าง ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ ดังข้อสรุปต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552: 4)

1. ภาครัฐขาดกลไกและกฎเกณฑ์ในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมภายนอก
2. บุคลากรขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน และค่านิยมที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชน รวมถึงการไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบราชการในปัจจุบัน จึงส่งผลให้การดำเนินงานในภาพรวมยังไม่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่าสูงสุดตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
3. ระบบการตัดสินใจและการบริหารจัดการของภาครัฐยังมีลักษณะที่ขาดความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรมอย่างแท้จริง ทำให้การบริหารจัดการโดยรวมไม่สามารถสนองตอบและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนได้ ในขณะที่เดียวกัน ก็เปิดโอกาสหรือช่องทางให้เกิดการทุจริต และผิดจรรยาบรรณในการปฏิบัติราชการได้
4. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองรวมถึงไม่รู้ระบบการปฏิบัติงานของราชการเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานภาครัฐได้

5. เกิดปัญหาการทุจริตและการประพฤตินิชอบในภาครัฐอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ภาครัฐเกิดความสูญเสีย ทั้งในแง่ภาพลักษณ์ งบประมาณ รายได้นำส่งรัฐ และค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างมาก

จากประเด็นปัญหาที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นทำให้ประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐทุกภาคส่วนภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตามลำดับ ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางรากฐานของธรรมาภิบาล โดยมีหลักการที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความโปร่งใสในการบริหารประเทศ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น ชุมชน และในทุกระดับตั้งแต่ร่วมรับรู้ไปจนถึงร่วมทำและร่วมรับผล

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดว่าการบริหารจัดการประเทศต้องเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลให้เข้มแข็งเพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สะสมจนถึงขั้นวิกฤตทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องส่งเสริมค่านิยมและวิถีปฏิบัติที่ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยเฉพาะการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นทั้งในวงการภาครัฐและภาคเอกชนอันเป็นเงื่อนไขสำคัญของการขจัดปัญหาการทุจริตประพฤตินิชอบหรือคอร์รัปชัน ในกรณีนี้จะต้องมีกฎระเบียบที่เป็นกติกากำหนดบังคับไว้ และจะต้องปลูกฝังลงไปในระบบการสร้างคนรุ่นใหม่ตั้งแต่เยาว์วัย

3. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้กับหน่วยงานของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา ทั้งนี้ได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐดำเนินการบริหารจัดการ โดยยึดหลักการ 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ระเบียบนี้ได้ใช้มาระยะหนึ่งกระทั่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เพื่อยกเลิกระเบียบฯ ฉบับนี้

4. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 มีเจตนารมณ์ว่า “การบริหารราชการจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดความสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าเชิงภารกิจของรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการจัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและสนองตอบความต้องการของประชาชน”

5. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดขอบเขตความหมายของคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ในภาพรวมซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการในการกระทำการกิจใดภารกิจหนึ่งว่าต้องมีความมุ่งหมายให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งเหล่านี้คือ

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

6. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ระบุเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

- ตามหมวด 4 มาตรา 74 วรรคหนึ่ง “บุคคลผู้เป็นข้าราชการ ข้าราชการลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

- หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 มาตรา 78 “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ” และ “จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับ Good Governance ต่อการพัฒนาระบบราชการไทยอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2555) ได้ผลักดันการสร้างระบบราชการไทยให้เป็นกลไกของรัฐที่สำคัญต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วย การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะข้าราชการให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชนได้อย่างทันกาล ทั้งนี้ต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาลโดยการสร้างระบบธรรมาภิบาลสำหรับการกำกับดูแลตนเองที่ดีเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติราชการบรรลุเป้าประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง มีผลงานทางวิชาการและงานวิจัยที่มีคุณภาพระดับสูงเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เน้นความสมบูรณ์ กลุ่มเล็ก และโดดเด่นในองค์ความรู้ที่ครบถ้วนในทุกศาสตร์ เพื่อการพัฒนาและการแก้ปัญหาให้แก่สังคมไทยและภูมิภาค สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล รวมไปถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของภาวะเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นไทย มีความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้ง มีพื้นฐานทางปัญญา ความคิด รวมทั้งทัศนคติอันจะส่งเสริมการเสาะแสวงหาวิชาความรู้เพิ่มเติมสามารถวิเคราะห์ปัญหา และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมเพื่อสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นผู้นำเสียสละเพื่อส่วนรวมและมีจิตสำนึกในการผลักดัน ส่งเสริมการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้กับสังคม จากประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวไว้ว่า “ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเป็นเลิศในการบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใส และ ความรับผิดชอบ รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาคมศิษย์เก่าและประชาชน” จากประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวผู้ศึกษาจึงมีความสนใจว่ามีสาเหตุและปัจจัยใดบ้างที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ก่อให้เกิดประโยชน์ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

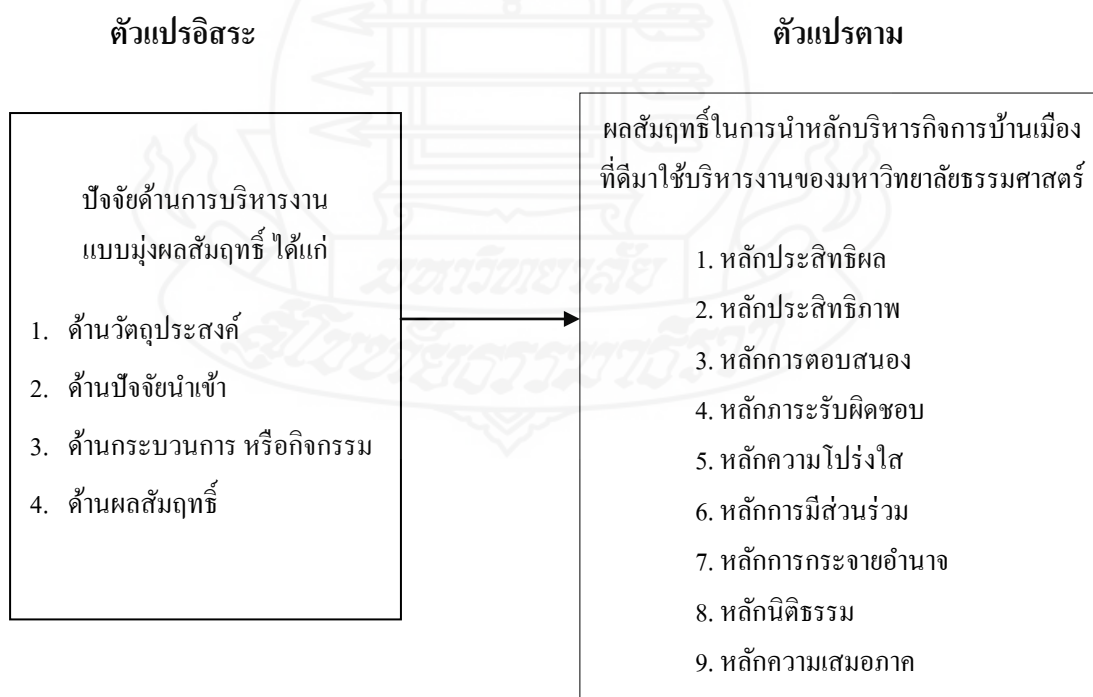
2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.4 เพื่อทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4. สมมติฐานการศึกษา

4.1 ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

4.2 ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษารุ่นนี้เป็นการศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษารุ่นนี้จะมีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษารุ่นนี้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้เฉพาะการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งหมด 4 ศูนย์ คือ ท่าพระจันทร์ รังสิต พัทยา และลำปาง

5.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พัทยา ศูนย์ลำปาง ทั้ง 4 แห่ง รวม 6,650 คน (ที่มา: ข้อมูลงบประมาณ ปี 2554)

2) กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนประชากร คือ อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้หลักการคำนวณตามแนวคิดของ Taro Yamane (ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์, 2548: 134) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ศึกษาต้องการสื่อความหมายจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้สำหรับการศึกษารั้งนี้เท่านั้น เนื่องจากศัพท์เฉพาะบางคำไม่สามารถจะเข้าใจตรงกันได้ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ความเข้าใจในความหมายเป็นอย่างดีเกี่ยวกับ ประโยชน์คือ 1) ทำให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันกับผู้ศึกษาเรื่องนี้ 2) การอธิบายกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนของคำนั้น และ 3) ทำให้ผู้ศึกษาไม่หลงประเด็นออกนอกขอบเขตที่วางไว้ตั้งแต่ต้น

6.1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หมายถึง (อังกฤษ: Thammasat University; ชื่อย่อ: มธ.- TU) เป็นมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2477 โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นตลาดวิชา เพื่อการศึกษาด้านกฎหมายและการเมือง สำหรับประชาชนทั่วไป เมื่อเริ่มก่อตั้งใช้ชื่อว่า มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (อังกฤษ: University of Moral and Political Sciences; ชื่อย่อ: มธก.- UMPS) เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่เป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ผูกพันกับพัฒนาการทางการเมืองและความเป็นไปของชาติ ตลอดจนเรื่องของรัฐธรรมนูญและประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 และ 6 ตุลา 2519

6.2 การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้นการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการบริหารเพื่อการจัดหาให้ได้ทรัพยากรบริหารอย่างประหยัด (Economy) เน้นใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Effectiveness) ปัจจัยการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย

6.1.1 วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึง ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

6.1.2 ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

6.1.3 กระบวนการ (Process) หรือกิจกรรม หมายถึง การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

6.1.4 ผลสัมฤทธิ์ (Results) หมายถึง ความประหยัด ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า

6.3 หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี วิธีการที่ดีในการใช้อำนาจ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร

6.3.1 หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทาง ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

6.3.2 หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลา ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

6.3.3 หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่าง

6.3.4 หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การแสดงความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

6.3.5 หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6.3.6 หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

6.3.7 หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากรโดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

6.3.8 หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.3.9 หลักความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การได้รับการปฏิบัติและได้รับการบริการ อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผู้ศึกษาคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

7.1 ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารบ้านเมือง ที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

7.2 ทำให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

7.3 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

7.4 ทำให้ทราบถึงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการนำหลักกิจการ บริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

7.5 สามารถนำผลจากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและ แนวทางในการการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมา ใช้ใน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเอกสารต่างๆ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใส่ไว้เท่าที่จำเป็น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงเท่านั้น โดยผู้ศึกษาได้กำหนดหัวข้อที่จะนำเสนอในบทที่ 2 ให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ซึ่งมีนักทฤษฎีนักวิชาการ หลายคนได้ศึกษาและให้ทัศนะไว้อย่างมากมาย ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางประกอบการศึกษาโดยครอบคลุม 5 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์
4. ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ผู้ศึกษาขอแนะนำเสนอการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) โดยแบ่งเป็นหัวข้อย่อยดังต่อไปนี้

- 1.1 ที่มาและแนวคิดของการจัดการภาครัฐแนวใหม่
- 1.2 ความหมายของการจัดการภาครัฐแนวใหม่
- 1.3 การปฏิรูประบบราชการสู่การบริหารภาครัฐแนวใหม่

1.1 ที่มาและแนวคิดของการจัดการภาครัฐแนวใหม่

จุมพล นิมพานิช (2533: 96) ในปลายทศวรรษ 1980 และต้นทศวรรษ 1990 ได้มีการเพิ่มแนวทางการบริหารจัดการในภาครัฐใหม่ เพื่อตอบสนองการที่ “ตัวแบบการบริหารแบบดั้งเดิม” หรือ “แบบประเพณีนิยม” ไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาครัฐได้ ในแง่นี้ แนวทางนี้จึงช่วยแบ่งเบาปัญหาที่เกิดขึ้นจาก “ตัวแบบการบริหารแบบดั้งเดิม” หรือ “แบบประเพณีนิยม” ในแง่ของหลักการ “แนวทางการบริหารจัดการ” (Management Approach) มีชื่อเรียกต่างๆ กัน อาทิ เรียก “การบริหารจัดการนิยม” (Managerialism) บ้างเรียก “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” (New Public Management) บ้าง หรือเรียก “การบริหารรัฐกิจที่มีพื้นฐานอยู่ที่ระบบตลาด” (Market – based Public Administration) บ้าง หรือเรียกว่า “การบริหารการปกครองแบบผู้ประกอบการ” (Entrepreneurial Government) บ้าง

โดยทั่วไป “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” มักใช้แทนกันได้กับ “การบริหารจัดการนิยม” อย่างไรก็ตาม การที่มีการเรียกชื่อ “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” ต่างๆ กันสะท้อนให้เห็นว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันขึ้น แต่ไม่ว่าจะเรียกชื่อ “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” แตกต่างกันอย่างใด แต่ก็มิประเด็นร่วมกันอยู่หลายประเด็นดังนี้

ประการแรก ไม่ว่าจะมีการเรียกชื่อ “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” อย่างไร แต่ก็ได้แสดงให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใน “ตัวแบบการบริหารรัฐกิจแบบดั้งเดิม” หรือ “แบบประเพณีนิยม” จากการให้ความสำคัญในเรื่องของปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ มาเป็นการให้ความสนใจในเรื่องการทำให้ผลลัพธ์สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งการที่ตัวผู้บริหารจะต้องมีความรับผิดชอบ (ส่วนตัว) เพิ่มขึ้น

ประการที่สอง ได้มีการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะทำให้การจัดองค์การ บุคลากร การบริหารงานบุคลากร หรือการว่าจ้างและเงื่อนไขหรือสภาพมีความยืดหยุ่นคล่องตัวมากขึ้น

ประการที่สาม วัตถุประสงค์ขององค์การและบุคคล ได้มีการกำหนดไว้ในลักษณะที่มีความชัดเจน ขณะเดียวกันสามารถวัดหรือประเมินผลการปฏิบัติงานได้ง่าย เพราะมีตัวดัชนีหรือแสดงไว้ นอกจากนี้ยังมีการประเมินแผนงานที่มีระบบ นอกเหนือไปจากการเห็นหรือให้ความสำคัญในเรื่อง 3 E's อันได้แก่

- E แรก คือ การประหยัด
- E ที่สอง คือ ความมีประสิทธิภาพ
- E ที่สาม คือ ความมีประสิทธิผล

ประการที่สี่ ที่ปรึกษาระดับอาวุโสได้รับการคาดหวังว่าจะมีความผูกพันหรือมีความรับผิดชอบในการทำงานเมื่อตั้งรัฐบาลมากกว่าจะมีการวางตัวเป็นกลาง

ประการที่ห้า รัฐมีหน้าที่จะต้องเผชิญกับการทดสอบทางการตลาด

ประการที่หก มีการลดบทบาทหน้าที่ของรัฐ ในรูปของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization)

ในแง่หลักการ “การบริหารจัดการภาครัฐใหม่” ได้รับการนิยามว่า เป็นกระบวนการทัศน์ที่เป็นทางเลือก ได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น

เนื้อหาของแนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเน้นการบริหารจัดการภายในองค์กร และมีนัยมิแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในสาระตามที่ต้องการหรือตามความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องบุคลากรขณะเดียวกันแนวคิดดังกล่าวได้แสดงชี้ให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของ “การบริหารจัดการใหม่” ทั้ง Osborne และ Gaebler เห็นว่ารัฐบาลของสหรัฐอเมริกาจะมีการยกเครื่องใหม่ โดยจะสามารถดำเนินในสิ่งที่ “ตลาด” “ระบบตลาด” ไม่สามารถดำเนินการได้ ขณะเดียวกันทั้งสองยังได้ตั้งข้อสังเกตว่า ระบบราชการในขณะนั้นจะไม่ค่อยมีความสำคัญ และไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ในแง่ดังกล่าวทั้งสองจึงได้เสนอรัฐบาลสหรัฐฯ ให้มีการใช้เครื่องมือ รวมทั้งยังได้เสนอหลัก 10 ประการสำหรับ “การบริหารแบบผู้ประกอบการ” ที่มีรายละเอียดโดยสังเขปดังต่อไปนี้

- 1) ต้องมีการส่งเสริมการแข่งขันระหว่างผู้ที่ให้บริการ
- 2) ต้องมีการให้อำนาจแก่พลเมือง
- 3) ต้องมีการเน้นเป้าหมาย ภารกิจ
- 4) ต้องไม่มุ่งเน้นกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ
- 5) ต้องมีการให้คำจำกัดความผู้รับบริการใหม่ว่าเป็นเสมือนลูกค้า ขณะเดียวกันมีการเสนอทางเลือกต่างๆ ให้
- 6) ต้องมีการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น
- 7) ต้องมีการหาทางได้มาซึ่งรายได้ ไม่ใช่เอาแต่การใช้จ่าย
- 8) ต้องมีการกระจายอำนาจหน้าที่ขณะเดียวกันมีการเน้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้มากขึ้น
- 9) ต้องมีการให้ความสนใจในเรื่องของ “กลไกตลาด” มากกว่า “กลไกของระบบราชการ”
- 10) ต้องมีการกระตุ้นให้ทุกภาคไม่ว่าภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งพวกอาสาสมัครดำเนินการแก้ปัญหาชุมชนร่วมกัน

หลักทั้ง 10 ประการใน “การบริหารแบบผู้ประกอบการ” ดังกล่าวปรากฏในหนังสือที่ Osborne และ Gaebler เขียน ที่ได้นำเอาตัวอย่างการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริงในสหรัฐอเมริกาที่ได้ยึดหรือได้ดำเนินการตามหลักดังกล่าวโดยเฉพาะในกรณีของการปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ทั้งสองยังได้กล่าวไว้ว่าหลัก 10 ประการดังกล่าวได้เน้นหลักพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังของรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการ การเกิดขึ้นของอาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้หมด แต่ก็ได้ด้วยแก้ปัญหาสำคัญที่ประสมมาจากการปกครองหรือการบริหารแบบระบบราชการ (Bureaucratic Government)

แม้ว่าแนวคิดที่ Rhodes, Osborne และ Gaebler ใช้จะมีลักษณะแตกต่างกัน แต่พวกเขาได้ชี้ให้เห็นปรากฏการณ์ที่เหมือนกันหรืออย่างเดียวกัน คือ การที่ “ตัวแบบการบริหารจัดการภาครัฐใหม่” ได้เข้ามาแทนที่ “การบริหารแบบดั้งเดิม” หรือ “แบบประเพณีนิยม” ที่อาศัยระบบราชการ

1.2 ความหมายของการจัดการภาครัฐแนวใหม่

แนวความคิดของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่หรือการจัดการนิยม (Managerialism) ตั้งอยู่บนสมมติฐานของความเป็นสากลของทฤษฎีการบริหารและเทคนิควิธีการจัดการว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งการบริหารรัฐกิจและการบริหารธุรกิจซึ่งเป็นกระแสความคิดที่สอดคล้องกับรัฐประศาสนศาสตร์แบบคลาสสิกของ Woodrow Wilson ที่เน้นแยกการเมืองออกจากการบริหารงาน และหลักวิทยาศาสตร์การจัดการของ Frederick Taylor โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการประหยัด (Economy) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) นอกจากนี้ ยังได้ผสมผสานให้เข้ากับเศรษฐศาสตร์สำนักนีโอคลาสสิก ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ และเศรษฐศาสตร์สถาบัน

แนวความคิดดังกล่าวต้องการให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการบริหารงานภาครัฐไปจากเดิมที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (Input) และอาศัยกฎระเบียบเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความถูกต้อง สุจริต และเป็นธรรมโดยหันมาเน้นถึงวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทั้งในแง่ผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) และความคุ้มค่าของเงิน (Value for Money) รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ โดยนำเอาเทคนิควิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้มากขึ้น เช่น การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การวัดและประเมินผลงาน การบริหารคุณภาพ โดยรวม การปรับระบบ เป็นต้น

Jonathan Boston และคณะ ได้สรุปสาระสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (อ้างใน ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2555: 218) ดังต่อไปนี้

- 1) มีความเชื่อว่าการบริหารงานมีลักษณะของความเป็นสากลสภาพหรือไม่มี ความแตกต่างอย่างเป็นนัยสำคัญระหว่างการบริหารงานของภาครัฐกิจเอกชนและการบริหารงาน ภาครัฐ
- 2) ปรับเปลี่ยนการให้น้ำหนักความสำคัญ ไปจากเดิมที่มุ่งเน้นการควบคุม ทรัพยากร (ปัจจัยนำเข้า) และกฎระเบียบเป็นเรื่องของการควบคุมผลผลิตและผลลัพธ์ หรือ ปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญในภาระรับผิดชอบต่อกระบวนการงาน (Process Accountability) ไปสู่การรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ (Accountability for Results)
- 3) ให้ความสำคัญต่อเรื่องของทักษะการบริหารจัดการมากกว่าการกำหนดนโยบาย
- 4) โอนถ่ายอำนาจการควบคุมของหน่วยงานกลาง (Devolution of Centralized Power) เพื่อให้อิสระและความคล่องตัวแก่ผู้แก่ผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน
- 5) ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานราชการใหม่ให้มีขนาดเล็กลงในรูปแบบของ หน่วยงานอิสระในกำกับ โดยเฉพาะการแยกส่วนระหว่างภารกิจงานเชิงพาณิชย์และไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (การกำกับดูแลควบคุม) ภารกิจงานเชิงนโยบายและการให้บริการออกจากกันอย่างเด็ดขาด
- 6) เน้นการแปรสภาพกิจการของรัฐให้เป็นเอกชนและให้มีการจ้างเหมาบุคคล ภายนอก (Outsourcing) รวมทั้งการประยุกต์ใช้วิธีการจัดจ้างและการแข่งขันประมูลงาน (Competitive Tendering) เพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ
- 7) ปรับเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจ้างบุคลากรของภาครัฐให้มีลักษณะสั้นและ กำหนดเงื่อนไขข้อตกลงให้มีความชัดเจนสามารถตรวจสอบได้
- 8) เลียนแบบวิธีการบริหารจัดการภาครัฐกิจเอกชน เช่น การวางแผนกลยุทธ์และ แผนธุรกิจ การทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน (Performance Agreement) การจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน การจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวเฉพาะกิจ การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานและการให้ความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร (Corporate Image)
- 9) มีการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทนในรูปแบบของตัวเงิน (Monetary Incentives) มากขึ้น
- 10) สร้างระเบียบวินัยและความประหยัดในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดย พยายามลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2548: 455) กล่าวว่า รัฐประศาสนศาสตร์ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลทางความคิดอย่างน้อยที่สุดมาจากแนวคิดหลัก 4 กระแส ผสมผสานกันขึ้นมาเป็นรัฐประศาสนศาสตร์ยุคใหม่ ดังนี้

- 1) แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ หรือที่เรียกว่านีโอคลาสสิก (Neo-classic Economics) เป็นแนวคิดที่สนับสนุนการดำเนินการกิจการของรัฐ โดยใช้กลไกตลาดเพิ่มขึ้นหรือที่เรียกว่า “Marketization”
- 2) แนวคิดการจัดการนิยม (Managerialism) เป็นแนวคิดของการบริหารจัดการสมัยใหม่ หรืออาจเรียกได้ว่า “Business – like Approach”
- 3) แนวคิดทางรัฐศาสตร์ เป็นแนวคิดการปกครองร่วมสมัยที่ให้ความสำคัญเรื่องประชารัฐ หรือ “Participatory State”
- 4) แนวคิดทางกฎหมายปกครอง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากนักกฎหมายมหาชนที่มุ่งเน้นในเรื่องของหลักนิติธรรมหรือ “Rule of Law”

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2548: 196) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของแนวความคิดการปฏิรูประบบราชการ คือ

- 1) ให้ความสำคัญต่อทั้งการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูประบบการจัดการภาครัฐ โดยไม่ได้จำกัดเฉพาะในแง่มุมของการปฏิรูประบบราชการที่เน้นเฉพาะการปฏิรูปโครงสร้าง กลไก และกระบวนการทำงานเหมือนเดิม แต่จะให้ความสำคัญต่อการปฏิรูประบบการจัดการภาครัฐเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการตื่นตัวที่จะหาทางเพิ่มผลผลิต (Productivity)
- 2) เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ เช่น รัฐบาลที่ให้ความสำคัญต่อการแข่งขัน รัฐบาลที่มุ่งเน้นผลสำเร็จของงาน
- 3) แนวคิดการปฏิรูปใหม่ๆ มีลักษณะเน้นในเชิงบูรณาการที่เป็นสหวิทยาการมากขึ้นจะเห็นได้จากการนำแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์มาใช้มากขึ้น เช่น ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ แนวคิดทางด้านบริหารธุรกิจ เช่น เป็นรัฐบาลที่มุ่งให้ความสำคัญต่อการภารกิจ (Mission) การประเมินที่ให้ความสำคัญต่อผลสำเร็จของงานโดยใช้ตัวชี้วัด (Key-performance Indicators)
- 4) แนวคิดของการปฏิรูปมุ่งไปสู่การหาทางเพิ่มผลผลิตจากองค์การภาครัฐซึ่งสอดคล้องกับขอบเขตรัฐประศาสนศาสตร์ในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญต่อการจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (NPM) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารและการดำเนินงานในภาครัฐให้สูงขึ้น
- 5) การปฏิรูปเป็นเรื่องของการนำไปใช้ในขอบเขตที่กว้าง (Dramatic) และส่วนใหญ่ครอบคลุมทั้งระบบ (Entire System)

6) การปฏิรูปมีลักษณะเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัต (Dynamic) ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมของการบริหารงานภาครัฐได้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การปฏิรูปอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) ซึ่งเป็นหัวใจหลักสำคัญของระบบการบริหารคุณภาพทั้งทั้งองค์การ (Total Quality Management)

1.3 การปฏิรูประบบราชการสู่การบริหารภาครัฐแนวใหม่

ในยุคปัจจุบันของระบบราชการในประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะกำลังพัฒนาหรือพัฒนาแล้ว เป็นยุคของการปฏิรูป ซึ่งการที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นด้านการปฏิรูประบบราชการอาจเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์และทั้งอาจมีเหตุผล ความจำเป็นที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านวิกฤตเศรษฐกิจ ด้านคอร์รัปชันในบ้านเมือง หรือด้านความด้วยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของภาครัฐในการดูแลและให้บริการแก่ประชาชน ทิศทางและเป้าหมายของการปฏิรูประบบราชการของประเทศต่างๆ ก็มุ่งไปสู่แนวเดียวกัน คือการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งโดยทั่วไปอาจพิจารณาใน 3 มิติ คือ มิติของผู้รับบริการของรัฐ มิติของการปรับบทบาท ภารกิจและโครงสร้างองค์กรของรัฐ และมิติของการบริหารกำลังคนภาครัฐ (ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์, 2545: 90)

มิติที่ 1 การบริหารภาครัฐแนวใหม่ในมิติของผู้รับบริการของรัฐ

ภาครัฐจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงผู้รับบริการ ซึ่งก็คือประชาชนและสังคม โดยทั่วไปเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีเป้าหมายสุดท้าย คือ การกินดีอยู่ดี และความสงบสุขของประชาชนในสังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนของประเทศ การบริหารภาครัฐแนวใหม่ จึงมุ่งเน้นในการปรับปรุงทั้งด้านกระบวนการ รูปแบบ และคุณภาพของการปฏิบัติงานและการให้บริการต่างๆ ให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนและสังคมได้อย่างแท้จริงซึ่งหมายถึงว่าการให้บริการในด้านต่างๆ ของภาครัฐจะต้องมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับการให้บริการของภาคเอกชนได้ ในกรณีนี้การศึกษาแบบอย่างที่ดี ที่เป็นสากลของการให้บริการของรัฐจึงจำเป็น เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน คือ จะต้องให้ประชาชนผู้รับบริการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับรูปแบบ และคุณภาพของการบริการที่พึงประสงค์ของประชาชน ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของรัฐ และให้ข้อคิดเห็นเพื่อนำไปปรับปรุงด้วย

การให้บริการของรัฐ จึงมิใช่ถูกกำหนดหรือตัดสินใจโดยภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว เพราะเป้าหมายสำคัญ คือ ประชาชนผู้รับบริการสำหรับการปรับปรุงการให้บริการภาครัฐของไทย ที่มุ่งสู่การบริหารภาครัฐแนวใหม่นั้น เห็นได้จากการมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2532 เป็นแนวทางให้ประชาชนผู้รับบริการมองเห็นความโปร่งใสในการทำงานของราชการ และสามารถคาดหวังเกี่ยวกับการให้บริการ

ได้ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในด้านมาตรฐานของระยะเวลาที่ใช้ในการขอรับบริการ นอกจากนี้ยังมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับรองมาตรฐานด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ พ.ศ. 2543 ที่จะผลักดันให้ส่วนราชการ ได้มีการดำเนินงานในด้านต่างๆ อย่างเป็นมาตรฐาน โดยมีการติดตามประเมินเป็นระยะเพื่อรักษามาตรฐานของการทำงาน

มิตินี้ 2 การบริหารภาครัฐแนวใหม่ ในมิติของการปรับบทบาทภารกิจและโครงสร้างองค์กรของรัฐ

ตามหลักการสำคัญของการบริหารรัฐแนวใหม่ ภาครัฐจะต้องลดบทบาทภารกิจลง โดยจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากที่เคยเป็นฝ่ายหยิบยื่น ดำเนินการให้ประชาชนตลอดมานั้น มาเป็นฝ่ายสนับสนุนและเสริมสร้างพลังให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเป็นดำเนินการเองในภารกิจหลายๆ ประการ ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชน

ภาคราชการของไทย ได้มีแนวปฏิบัติตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ โดยปี 2540 ให้ส่วนราชการต่างๆ ทบทวน บทบาท หน้าที่ และดำเนินการยุบเลิกกลุ่มงานหรือหน่วยงาน ปรับมาใช้วิธีจ้างเหมาภาคเอกชนหรือหน่วยงานอื่นให้เป็นผู้ดำเนินการ โดยยุบเลิกกลุ่มงานที่เคยทำงานดังกล่าวเอง ทั้งนี้ ในกรณีที่ส่วนราชการหลายแห่งที่มีภารกิจบางอย่างซ้ำซ้อน โดยตัดโอนภารกิจที่ซ้ำซ้อนไปให้หน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในเรื่องนั้น เป็นผู้ดำเนินการและหากเป็นภารกิจที่ควรต้องดำเนินการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ต้องถ่ายโอนภารกิจเหล่านั้น จาคราชการส่วนกลางไปให้ส่วนท้องถิ่นต่อไป วิธีการปรับ โครงสร้างองค์กรของรัฐอีกประการหนึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีนี้ คือ การเปลี่ยนรูปแบบขององค์กรไปเป็นองค์กรมหาชน แทนที่จะเป็นส่วนราชการเพื่อปฏิบัติการกิจบางลักษณะงานที่ยังเป็นหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ของการเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการดำเนินงานและเพื่อเป็นการลดงบประมาณของรัฐที่จะต้องใช้จ่ายสำหรับหน่วยงานนั้น หากมีสถานภาพเป็นส่วนราชการ

การปรับบทบาท ภารกิจดังกล่าวข้างต้นนั้นการบริหารภาครัฐแนวใหม่ จะเน้นการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน ที่เคยให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้าและกระบวนการทำงาน ไปเป็นการให้ความสำคัญที่ผลสัมฤทธิ์ หรือผลผลิตและผลลัพธ์ของการทำงานซึ่งราชการจะต้องมีวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยเปิดโอกาสให้องค์กรภายนอกและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของราชการด้วย เพื่อสร้างเสริมความโปร่งใสในการดำเนินงานและรับฟังคำชี้แนะ ให้มีการปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานให้สนองตอบความพึงพอใจและความต้องการของกลุ่มประชาชนผู้รับบริการให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ในการที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น การบริหารภาครัฐแนวใหม่ จะเน้นระบบที่เอื้อให้

ผู้บริหารองค์กรสามารถบริหารอย่างมีอิสระ ซึ่งจะรวมไปถึงการบริหารจัดการด้านงบประมาณ ด้วย การบริหารจัดการโดยอิสระของผู้บริหารในทุกๆ เรื่อง จึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความโปร่งใส ความมีประสิทธิภาพและการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ

มิติที่ 3 การบริหารภาครัฐแนวใหม่ในมิติของการบริหารกำลังคน

แนวคิดประการหนึ่งที่ต้องปรับเปลี่ยน คือ จำนวนกำลังคนของภาคราชการ จะต้องไม่มากและมีเฉพาะเท่าที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น การวางแผนกำลังคนภาครัฐ จึงไม่เน้นเรื่องการขยายอัตรากำลังอีกต่อไป แต่จะเน้นการวางแผนใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในช่วงของการปฏิรูประบบราชการอาจมีผลให้บทบาทภารกิจบางอย่างของบางส่วนราชการลดลง ทำให้ความต้องการอัตรากำลังคนมีจำนวนลดลงด้วย และหากส่วนราชการใดจำเป็นต้องมีภารกิจเพิ่มขึ้น ก็ต้องพิจารณาว่า จะมีวิธีการบรรลุผลสำเร็จของภารกิจนั้นอย่างไร โดยไม่ต้องเพิ่มจำนวนอัตรากำลัง ทั้งนี้อาจใช้วิธีจ้างเหมาเอกชนหรือลดภาระงานเดิมที่เคยทำลง หรือหากมีความจำเป็น ก็อาจถ่ายโอนอัตรากำลังจากหน่วยงานอื่นที่มีความจำเป็นน้อยลง มาทำงานนั้น โดยไม่ต้องเพิ่มอัตราใหม่

ถวิลวดี บุรีกุล (2545: 235-236) การปฏิรูประบบราชการไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคมการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นนโยบายและภารกิจสำคัญที่รัฐบาลต้องผลักดันให้มีการดำเนินการมาโดยต่อเนื่อง กระแสการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ให้ความสำคัญกับหลักการของประชาธิปไตยโดยแบบมีส่วนร่วม การให้ความสำคัญกับประชาชน การบริหารรัฐกิจแนวใหม่เป็นการรวมกลุ่มของแนวคิดและการปฏิบัติเป็นหลักการที่ใช้การดำเนินงานแบบเอกชนและธุรกิจใสภาราชการ หรือทำราชการให้เหมือนธุรกิจแต่ไม่ใช่เป็นองค์กรทางธุรกิจ เมื่อพิจารณาแล้ว จะพบว่าประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นหัวใจของการบริหารภาครัฐแนวใหม่นี้ เพราะประชาชนมีฐานะของการเป็นพลเมือง และการเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินการกิจกรรมเป็นสำคัญ เมื่อพลเมืองเป็นหุ้นส่วน การปรึกษาหารือหรือการเปิดเผยข้อมูลการมีส่วนร่วม การทำงานอย่างโปร่งใส การทำงานที่มีหลักการ การยึดหลักนิติธรรมจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การบริหารแนวใหม่ที่กำลังเป็นกระแสนิยมอยู่ในขณะนี้คือ การบริหารจัดการที่ดี หรือธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งองค์กรภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญและพยายามจะนำมาใช้ให้เกิดผลลัพธ์ของการทำงานที่ดีที่สุด สำหรับหัวข้อต่อไปผู้ศึกษาขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของการจัดการภาครัฐแนวใหม่

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ผู้ศึกษาขอเสนอหัวข้อย่อย ดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 2.2 ความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 2.3 แนวคิดในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และ
- 2.4 ระบบราชการไทยกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.1 ความเป็นมาของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารรัฐกิจแนวใหม่เป็นเรื่องของการที่รัฐบาลไม่ควรบริหารงานในลักษณะองค์กรธุรกิจ แต่เป็นการบริหารงานด้วยการยึดหลักประชาธิปไตย หลายประเทศในโลกกำลังดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของหลักการนี้ และมีการยอมรับในแนวทางการทำงานที่ยึดหลักประชาธิปไตยมากขึ้น มีการให้ความสำคัญกับเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง เช่น ความสนใจของสาธารณชน กระบวนการบริหารหรือการปกครอง และการเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ข้าราชการมีการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะใหม่ในการพัฒนา นโยบายและปฏิบัติตามนโยบาย มีการรับรู้ มีการเคารพและยอมรับศักดิ์ศรีของการเป็นพลเมืองมากขึ้น โดยปกติข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้น เมื่อมีการเพิ่มหรือขยายการให้บริการของตนและมีการติดต่อกับประชาชนมากขึ้น ผู้บริหารจะรู้สึกว่าคุณค่าได้ประโยชน์จากการรับฟังประชาชนมากขึ้น และจากการบริการมากกว่าการกำกับดูแลเท่านั้น ประชาชนและข้าราชการจึงทำงานร่วมกัน และระบุปัญหาและแนวทางแก้ไขร่วมกันด้วย

ทัศนคติที่กล่าวมาแล้วเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีที่กำลังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากปัญหาในการบริหารงานมีความซับซ้อน และทรัพยากรมีจำนวนจำกัด ทั้งยังมีสาธารณชนคอยวิพากษ์การทำงานของข้าราชการอยู่เสมอ หน่วยงานราชการควรจะดำเนินการอย่างไร คำตอบในเรื่องนี้อาจไม่ง่ายแต่การยอมรับที่จะทำงานเพื่อบริการสาธารณะอาจจะเป็นปัจจัยที่ช่วยทำให้การทำงานประสบความสำเร็จได้ สิ่งที่ยังขาดอยู่คือหลักการที่จะแสดงถึงผลของการมีค่านิยมของการให้บริการสาธารณะ ที่ผ่านมาก็มีการเคลื่อนไหวเพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการทำงานของหน่วยงานราชการอยู่มาก เช่น เรื่องของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ การทบทวนการทำงาน การบริหารที่มุ่งผลลัพธ์ และการบริหารคุณภาพ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามในการบริหารรัฐกิจสิ่งที่ดีกว่ามีค่ามากที่สุดก็คือ การบริการประชาชน

การบริหารรัฐกิจแบบเดิมๆ เป็นเรื่องที่รัฐบาลให้ความสนใจอยู่ที่การให้บริการ โดยผ่านหน่วยงานของรัฐ มีการกำหนดนโยบายสาธารณะ มีการบริหารงาน และมีการปฏิบัติตามนโยบาย ที่อาจมีเรื่องทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง และนักบริหารรัฐกิจจะเป็นเพียงผู้มีบทบาทในการปฏิบัติตามนโยบายเสียมากกว่า ผู้บริหารจะรับผิดชอบต่อนักการเมืองที่ถูกเลือกเข้ามาตามวิถีประชาธิปไตยมากกว่ารับผิดชอบต่อประชาชน มีเรื่องของการรายงานตามลำดับขั้นในการทำงานตามแผนงาน และโครงการต่างๆ มีการควบคุมโดยผู้บริหารระดับสูงๆ ต่อไป ค่านิยมสาธารณะจะเป็นเรื่องของประสิทธิภาพและการมีเหตุผล องค์กรจะดำเนินการไปด้วยระบบปิดเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนมีจำกัด บทบาทของนักบริหารจึงเป็นเพียงการวางแผน จัดองค์กร การจัดหาบุคลากร การสั่งการ การประสานงาน การรายงานและการทำงบประมาณ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นสิ่งที่ผู้บริหารในองค์กรของรัฐต่างดำเนินการกันอยู่เป็นปกติ

บัดนี้ การมีกระแสการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ที่มีความสำคัญกับหลักการของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม การให้ความสำคัญกับประชาชน การมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีตามแนวคิดของการบริหารแนวใหม่จึงเกิดขึ้น การบริหารรัฐกิจแนวใหม่เป็นการรวมกลุ่มของแนวคิดและการปฏิบัติ เป็นหลักการที่ใช้การดำเนินงานแบบเอกชนและธุรกิจ ในภาคราชการ หรือทำราชการให้เหมือนธุรกิจแต่ไม่ใช่ให้เป็นองค์กรทางธุรกิจ นักทฤษฎีที่ศึกษาเรื่องของการเป็นพลเมือง เรื่องของชุมชน ประชาสังคม มนุษยวิทยาองค์กรและการบริหารรัฐกิจแนวใหม่เป็นผู้ที่ได้มีส่วนในการผลักดันให้เกิดการอภิปรายกันถึงหลักการบริหารแนวใหม่ๆ ขึ้น ซึ่งอาจมีหลักการหลากหลายแตกต่างกันออกไป (Denhardt and Denhardt, 2003: 42-43) อาทิ

- การมุ่งให้บริการแก่ประชาชน ไม่ใช่การค้ากับ ข้าราชการจึงไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนแต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนด้วย
- การสำรวจความสนใจและความต้องการของสาธารณชน เพื่อสร้างความสนใจร่วมและรับผิดชอบร่วมกัน
- การให้คุณค่าแก่ประชาชนในฐานะของการเป็นพลเมืองมากกว่าการเป็นผู้ประกอบการ โดยข้าราชการจะยอมรับที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือสังคมมากกว่าการเป็นผู้จัดการธุรกิจที่คิดและทำเสมือนเงินหลวงเป็นเงินของตนเอง
- การคิดอย่างมีกลยุทธ์ แต่ปฏิบัติอย่างเป็นประชาธิปไตย นโยบายและโครงการต่างๆ จะสนองความต้องการของสาธารณชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากมีการทำงานร่วมกัน

- การตระหนักว่าการมีสำนึกรับผิดชอบไม่ใช่เรื่องง่าย ข้าราชการไม่ควรสนใจแค่เรื่องของการทำงานตามนโยบาย หรือเรื่องการตลาด และการอยู่รอดของตน แต่ต้องสนใจเรื่องของกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ค่านิยมของชุมชน สังคม บรรทัดฐานทางการเมือง มาตรฐานวิชาชีพ และความสนใจสาธารณะด้วย

- การบริการมากกว่ากำกับ มีการสร้างค่านิยมร่วม การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางนโยบายถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์และค่านิยมร่วมกันด้วย

- การคำนึงว่าประชาชนเป็นผู้มีคุณค่าไม่ใช่แค่ผลผลิต หน่วยงานราชการต่างๆ จะประสบความสำเร็จในระยะยาวหากดำเนินการด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างการเป็นผู้นำร่วมกันกับประชาชนบนพื้นฐานของการเคารพประชาชน

เมื่อพิจารณาหลักการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ที่กล่าวแล้วจะพบว่าประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นหัวใจของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ เพราะประชาชนมีฐานะของการเป็นพลเมือง และการเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเป็นพลเมืองและหุ้นส่วน การปรึกษาหารือ การเปิดเผยข้อมูล การมีส่วนร่วม การทำงานอย่างโปร่งใส การทำงานที่มีหลักการ การยึดหลักนิติธรรมจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จัดเป็นคัมภีร์สำคัญของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ทั้งหมด โดยพิจารณาได้จากการมีเจตนารมณ์ที่มุ่งส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีของการเป็นมนุษย์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การตรวจสอบอำนาจรัฐ การสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่และส่งเสริมการกระจายอำนาจเป็นสำคัญ ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นอกจากมุ่งก่อให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองแล้วยังมุ่งให้เกิดการปฏิรูปทางการบริหารราชการแผ่นดิน โดยยึดหลักการบริหารแนวใหม่อีกด้วย อนึ่งหลักการการบริหารแนวใหม่ที่กำลังเป็นกระแสอยู่ในขณะนี้คือ การบริหารจัดการที่ดี หรือธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งองค์กรภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจและพยายามที่จะนำมาใช้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ของการทำงานที่ดีที่สุด โดยอยู่บนพื้นฐานของการมีหลักการดังกล่าว

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารแนวใหม่

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และการบริหารจัดการที่ดี หรือธรรมาภิบาลมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่างๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้อีกต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น

ดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาลเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชนเพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมกัน มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงชาย และการให้ความสำคัญกับกลุ่มต่างๆ รวมทั้งคนด้อยโอกาส ตลอดจนการสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่างๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐอีกด้วย ธรรมาภิบาลเป็นทั้งหลักการ กระบวนการและเป็นเป้าหมายไปในตัว การมีธรรมาภิบาลอาจนำมาสู่การมีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ได้ในที่สุด และการมีประชาธิปไตยก็นำมาสู่การมีผลทางสังคมคือ มีการพัฒนาประเทศไปในทางที่สร้างความสงบสุขอย่างต่อเนื่องและสถาพร ตลอดจนนำมาสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยสันติวิธี

ที่มาของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลไม่ใช่เรื่องใหม่แต่มีสอนอยู่ในหลักศาสนาต่างๆ อยู่แล้ว แต่มิได้เรียกอย่างที่เราเรียกกันในปัจจุบันนี้ ในพุทธศาสนามีการสอนเรื่องธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีกันมาตั้งแต่พุทธกาลแล้ว โดยหากเราพิจารณาคำสอนของพระพุทธเจ้า จะเห็นว่าเป็นหลักธรรมที่สอดคล้องกับเรื่องของการบริหารรัฐกิจแนวใหม่และมีการนำมาใช้ในการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง แม้กระทั่งในศาสนาอื่นๆ ก็คิดว่ามิได้แตกต่างกันมากนัก มีคำสอนมากมายที่ระบุชัดเจนถึงหลักการธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี อาทิการเป็นคนสมบูรณ์แบบ หรือ ideal person นั้นจะนำหมู่ชนและสังคมไปสู่สันติสุขและสวัสดิ โดยประกอบไปด้วยคุณสมบัติ 7 ประการ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) 2541) ตามหลักสัปติธรรม ซึ่งเป็นธรรมของคณิศ การรู้หลักและรู้จักเหตุ เป็นการรู้จักแก่นแท้ของสิ่งทั้งหลาย รู้หน้าที่ของตนเอง อันจะทำให้ปฏิบัติงานตรงตามหน้าที่ มีความสามารถรับผิดชอบ ความมุ่งหมายและรู้จักผล เข้าใจวัตถุประสงค์ของงานที่ทำ ทำให้การทำงานแล้วเกิดผลสัมฤทธิ์ ก่อให้เกิดประสิทธิผล รู้ตน รู้จักตนเอง ว่าโดยฐานะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ เป็นอย่างไร และทำการต่างๆ ให้สอดคล้อง รู้ประมาณ รู้จักพอดี รู้กาล รู้กาลเวลาที่เหมาะสม ระยะเวลาที่พึงใช้ในการประกอบกิจ หน้าที่การงาน รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร อย่างไร วางแผนการใช้เวลา เป็น

การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั่นเอง รัฐชุมชน รู้จักถิ่น ที่ชุมชน ชุมชน การอันควร ประพฤติในที่ชุมชน รู้ระเบียบวินัย ประเพณี วัฒนธรรม ทำให้ประพฤติตัวถูกหลักนิติธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของท้องถิ่นนั้น รู้บุคคล รู้จักและเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคล เป็นการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างสันติสุขและเกิดสัมฤทธิ์ผลของงานได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังมีหลักธรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย จึงอาจกล่าวได้ว่า ธรรมภิบาลสำหรับคนไทยแล้วมิใช่เรื่องใหม่แต่อย่างไร เพียงแต่มีได้นำมาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2540 แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการที่ดีได้เผยแพร่สู่สังคมไทย โดยองค์กรพัฒนาในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งนักวิชาการที่ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการที่ดีในการสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยได้หยิบยกปัญหาที่เป็นผลกระทบจากการมีระบบบริหารจัดการที่ไม่ดีและแนวทางสร้างระบบที่ดีขึ้นมาเป็นประเด็นในการสร้างความเข้าใจและระดมความเห็นจากประชาชนในภาคส่วนต่างๆ ของสังคมเป็นผลให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมเกิดการตื่นตัวในเรื่องดังกล่าวอย่างกว้างขวาง องค์กรต่างประเทศที่ให้เงินกู้และเงินช่วยเหลือ เช่น ธนาคารโลก และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ได้นำหลักธรรมภิบาลมาใช้ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อนำเงินไปใช้อย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีหลักการของการมีธรรมาภิบาลหลายหลักการแตกต่างกันออกไป แต่ก็มักมีหลักการพื้นฐานคล้ายกัน หลักการพื้นฐานที่สำคัญคือ หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส สำนักรับผิดชอบ และประสิทธิภาพประสิทธิผล

2.2 ความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

คำว่า Good Governance เริ่มนำมาใช้เมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่ผ่านโดยปรากฏในรายงานของธนาคารโลก เมื่อปี ค.ศ.1989 เมื่อแนวความคิด Good Governance เข้ามาในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2540 นักวิชาการหลายท่านได้แปลความหมายของคำว่า Good Governance โดยเสนอใช้คำว่า “กลไกประชารัฐที่ดี” บ้าง “ประชารัฐ” บ้าง “ธรรมรัฐ” บ้าง “สุประชาสนการ” บ้าง เนื่องจากมีผู้ในคำนิยามและความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือ “ธรรมาภิบาล” ไว้มาก ดังนั้นจึงรวบรวมคำนิยามที่นักวิชาการ องค์กร หรือบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการให้คำนิยามไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน บุญบง ชัยเจริญวัฒน์, 2544: 7-10)

คำว่า ธรรมาภิบาล เกิดจากคำว่า “ธรรม” บวกกับ “อภิบาล” (การรักษายิ่งธรรม) มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Good Governance โดยคำว่า Governance (การอภิบาล) คือ วิธีการใช้อำนาจเพื่อการบริหารทรัพยากรขององค์กร Good Governance (ธรรม + อภิบาล = ธรรมาภิบาล) จึงเป็นวิธีการที่ดีในการใช้อำนาจ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร (โดย ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ได้ทำการให้คำจำกัดความสั้นๆ นี้ไว้ในการบรรยายนักศึกษาที่สถาบันพระปกเกล้า)

อย่างไรก็ดี คำว่า Good Governance นี้คณะกรรมการบัญญัติศัพท์รัฐศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ได้บัญญัติว่า “วิธีการปกครองที่ดี” แต่นักวิชาการบางท่านใช้คำว่า “ธรรมรัฐแห่งชาติ” (Boonmi, 2002) ซึ่งไม่ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษ เพราะ “ธรรมรัฐ” แปลว่า “รัฐที่มีธรรม” แต่มีการให้ความหมายโดยทางกรมการข้าราชการพลเรือนว่า “สุประศาสนการ” ซึ่งต่อมาศาสตราจารย์บรรศักดิ์ อูวรรณ โฉ ได้นำเสนอคำว่า “ธรรมภิบาล” (จ่านง ทองประเสริฐ, 2545) และทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ใช้คำว่า “การบริการกิจการและสังคมที่ดี” ขณะที่ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบงานใช้คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ดังปรากฏในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและมูลนิธิสถาบันวิจัยกฎหมาย, 2546) อย่างไรก็ตาม ในที่นี้จะขอใช้คำว่า “ธรรมภิบาล” เพราะมีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย กระชับและเข้าใจกันอยู่มากแล้ว

ในส่วนของประเทศไทยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดแนวทางเพื่อสร้างการบริหารจัดการที่ดีในยุคศาสตร์การพัฒนาประชาธิปไตย โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของภาคราชการ การสร้างความเข้มแข็งแก่ภาคประชาชน เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างภาครัฐกับประชาชน เพื่อให้เกิดการประสานร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ยังคงให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยได้ขยายกรอบการดำเนินงานให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนของสังคม ได้แก่ การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีในภาคธุรกิจเอกชน การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกลไกตรวจสอบทั้งที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และกลไกตรวจสอบสาธารณะในภาคประชาชน รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกของประชาชนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ความพอดี เพื่อเป็นรากฐานสำคัญของการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทย

ผลการดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมาของหน่วยงานราชการจัดว่ามีความสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาฯ ในหลายส่วน โดยเฉพาะเรื่องการปฏิรูประบบราชการที่ได้มีการจัดทำแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ รวมทั้งระบบงบประมาณ และระบบกฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง และมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและท้องถิ่นตามแนวทางการกระจายอำนาจ แต่ยังไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนถึงประเด็นสำคัญในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดี แต่ได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่ได้ระบุแนวทางในการบริหาร

จัดการบ้านเมืองที่ดีไว้ 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-11 และใช้เป็นหลักการในการดำเนินการให้มีผลในทางการสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.3 แนวคิดในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวคิดของ “การปกครอง” “การบริหารจัดการ” หรือ governance ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นสิ่งที่มีความพร้อมกับการมีอารยธรรมของมนุษย์ ดังนั้นเราอาจให้ความหมายของ “การปกครอง” หรือ “การบริหารจัดการ” ว่า เป็นกระบวนการของการตัดสินใจและกระบวนการที่มีการนำผลของการตัดสินใจไปปฏิบัติ คำว่าการปกครองหรือการบริหารจัดการอาจถูกใช้ไปในหลายสถานะ เช่น ในเรื่องของการปกครองหรือการบริหารงานเอกชน การปกครองหรือการบริหารงานในระดับนานาชาติ ระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่น

อย่างไรก็ดี มีคนจำนวนมากที่ไม่เข้าใจเรื่องของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมาภิบาลแม้กระทั่งคำจำกัดความ ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใด คำว่า governance เป็นเรื่องของการอภิบาล เป็นวิธีการใช้อำนาจ ขณะที่ Good Governance เป็นการรวมคำของ ธรรม และ อภิบาล เป็น ธรรมาภิบาล เป็นวิธีการที่ดีในการอำนาจ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร โดยหลักธรรมาภิบาลสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกภาคต่างๆ อาทิ ภาครัฐ ธุรกิจ ประชาสังคม ปังเจกชน และองค์กรระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายของการใช้หลักธรรมาภิบาลคือเพื่อการมีความเป็นธรรม ความสุจริต ความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งวิธีการที่จะสร้างให้เกิดมีธรรมาภิบาลขึ้นมาได้ก็คือ การมีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ ถูกตรวจสอบได้ และการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ แต่อาจประกอบไปด้วยหลักการอื่นๆอีกได้ด้วยแล้วแต่ผู้นำไปใช้ โดยสภาพแวดล้อมของธรรมาภิบาลอาจประกอบไปด้วยกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ประมวลจริยธรรม ประมวลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และวัฒนธรรม (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2545) ซึ่งล้วนเอื้อหรือไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการที่ดี

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลจึงเป็นเรื่องของหลักการบริหารแนวใหม่ ที่มุ่งเน้นหลักการ โดยมีใช้หลักการที่เป็นรูปแบบทฤษฎีการบริหารงาน แต่เป็นหลักการการทำงาน ซึ่งหากมีการนำมาใช้เพื่อการบริหารงานแล้ว จะเกิดความเชื่อมั่นว่าจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีที่สุดคือ ความเป็นธรรม ความสุจริต ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล (ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ, 2545)

หลักการต่างๆ ที่อธิบายการมีธรรมาภิบาลและการนำไปประยุกต์ใช้ ธรรมาภิบาล อาจประกอบไปด้วยหลักการต่างๆ มากมายแล้วแต่ผู้ที่จะนำเรื่องของธรรมาภิบาลไปใช้ และจะให้ความสำคัญกับเรื่องใดมากกว่ากัน และในบริบทของประเทศ บริบทของหน่วยงาน หลักการใดจึงจะเหมาะสมที่สุด สำหรับประเทศไทยแล้ว เนื่องจากได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่ให้ความสำคัญกับหลักการสำคัญ 6 หลักการดังกล่าวแล้ว ในที่นี้จึงขอนำเสนอรายละเอียดของการพัฒนาดัชนีวัดธรรมาภิบาลบนพื้นฐานของหลักการทั้ง 6 หลักการของสถาบันพระปกเกล้า (ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ, 2545) ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักนิติธรรม (Rule of Laws)

หลักการสำคัญอันเป็นสาระสำคัญของ “หลักนิติธรรม” ประกอบด้วย 7 หลักการ คือ หลักการแบ่งแยกอำนาจ หลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายตุลาการและฝ่ายปกครอง ความชอบด้วยกฎหมายในทางเนื้อหา หลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษา หลัก “ไม่มีความผิด และไม่โทษโดยไม่มีกฎหมาย” และหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนุญ

1) หลักการแบ่งแยกอำนาจเป็นพื้นฐานที่สำคัญของหลักนิติธรรม เพราะหลักการแบ่งแยกอำนาจเป็นหลักที่แสดงให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันของการแบ่งแยกอำนาจการตรวจสอบอำนาจ และการถ่วงดุลอำนาจ

2) หลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หลักนิติธรรมมีความเกี่ยวพันกันกับสิทธิในเสรีภาพของบุคคล และสิทธิในความเสมอภาค สิทธิทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้นถือว่าเป็นพื้นฐานของ “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” อันเป็นหลักการสำคัญตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญ

3) หลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายตุลาการและฝ่ายปกครอง การใช้กฎหมายของฝ่ายตุลาการ หรือฝ่ายปกครองที่เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนมีผลมาจากกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบ จากตัวแทนของประชาชน โดยฝ่ายตุลาการจะต้องไม่พิจารณาพิพากษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย ฝ่ายตุลาการมีความผูกพันที่จะต้องใช้อกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ฝ่ายตุลาการมีความผูกพันที่จะต้องใช้ดุลพินิจ โดยปราศจากข้อบกพร่อง

4) หลักความชอบด้วยกฎหมายในทางเนื้อหา เป็นหลักที่เรียกร้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายปกครองที่ออกกฎหมายลำดับรอง กำหนดหลักเกณฑ์ในทางกฎหมายให้เป็นตามหลักความแน่นอนของกฎหมาย หลักห้ามมิให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง และหลักความพอสมควรแก่เหตุ

5) หลักความอิสระของผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสามารถทำภาระหน้าที่ในทางตุลาการได้โดยปราศจากการแทรกแซงใดๆ โดยผู้พิพากษามีความผูกพันเฉพาะต่อกฎหมายและทำการพิจารณาพิพากษาภายใต้มนธรรมของตนเท่านั้น โดยวางอยู่บนพื้นฐานของความอิสระจาก 3 ประการ กล่าวคือ ความอิสระจากคู่ความ ความอิสระจากรัฐ และความอิสระจากสังคม

6) หลัก “ไม่มีความคิด และไม่มีโทษโดยไม่มีกฎหมาย” เมื่อไม่มีข้อบัญญัติทางกฎหมายให้เป็นความผิด แล้วจะเอาผิดกับบุคคลนั้นๆมิได้

7) หลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ หมายความว่า รัฐธรรมนูญได้รับการยอมรับให้เป็นกฎหมายที่อยู่ในลำดับที่สูงสุดในระบบกฎหมายของรัฐนั้น และหากกฎหมายที่อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญกฎหมายดังกล่าวย่อมไม่มีผลบังคับ

2. หลักด้านหลักคุณธรรม (Ethics)

ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 หลักการคือ หน่วยงานปลอดจากการทุจริต หน่วยงานปลอดจากการทำผิดวินัย และหน่วยงานปลอดจากการทำผิดมาตรฐานวิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณ องค์ประกอบของคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากคอร์รัปชัน หรือมีคอร์รัปชันน้อยลง คอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือ Corruption โดยรวมหมายถึง การทำให้เสียหาย การทำลาย หรือการละเมิดจริยธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติและกฎหมาย สำหรับพิษภัยของคอร์รัปชันได้สร้างความเสียหายและความเดือดร้อน และเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลในทางลบต่อคุณธรรมของการบริหารจัดการอย่างร้ายแรง เมื่อพิจารณาเรื่องของคุณธรรมจึงควรพิจารณาเรื่องต่อไปนี้

1) องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างโจ่งแจ้งหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายน้อยลง

2) องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติที่น้อยกว่าหรือไม่ดีเท่าที่กฎหมายกำหนดหรือปฏิบัติเช่นนี้น้อยลง

3) องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติที่มากกว่าที่กฎหมายกำหนด หรือปฏิบัติเช่นนี้น้อยลง

4) องค์ประกอบคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ปลอดจากการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ใช้วิธีการที่ผิดกฎหมายหรือปฏิบัติเช่นนี้น้อยลง

สำหรับการที่หน่วยงานปลอดจากการทำผิดมาตรฐานวิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณนั้นเป็นการกระทำผิดวิชาชีพนิยมได้แก่ พฤติกรรมที่สวนทางหรือขัดแย้งกับองค์ประกอบของวิชาชีพนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของการมีจรรยาบรรณวิชาชีพ และการประพฤติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

3. ด้านความโปร่งใส (Transparency)

ประกอบไปด้วยหลักการย่อย 4 หลักการคือ หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านโครงสร้าง หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านการให้คุณ หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านการให้โทษ หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านการเปิดเผยข้อมูล

3.1 ความโปร่งใสด้านโครงสร้าง ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้

1) มีการตรวจสอบภายในที่เข้มแข็ง เช่น มีคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสอบสวน เป็นต้น

- 2) โปร่งใส เห็นระบบงานทั้งหมดได้อย่างชัดเจน
- 3) ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รับรู้การทำงาน
- 4) มีเจ้าหน้าที่มาด้วยระบบคุณธรรมมีความสามารถสูงมาอยู่ใหม่มากขึ้น
- 5) มีการตั้งกรรมการหรือหน่วยงานตรวจสอบขึ้นมาใหม่
- 6) มีฝ่ายบัญชีที่เข้มแข็ง

3.2 ความโปร่งใสด้านให้คุณ ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้

- 1) มีค่าตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติงานเป็นผลสำเร็จ
- 2) มีค่าตอบแทนเพิ่มสำหรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
- 3) มีค่าตอบแทนพิเศษให้กับเจ้าหน้าที่ที่ซื่อสัตย์
- 4) มีมาตรฐานเงินเดือนสูงพอเพียงกับค่าใช้จ่าย

3.3 ความโปร่งใสด้านการให้โทษ ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้

- 1) มีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ
- 2) มีวิธีการพิจารณาลงโทษผู้ทำผิดอย่างยุติธรรม
- 3) มีการลงโทษจริงจัง หนักเบาตามเหตุแห่งการกระทำผิด
- 4) มีระบบการฟ้องร้องผู้กระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ
- 5) หัวหน้างานลงโทษผู้ทุจริตอย่างจริงจัง
- 6) มีการปรามผู้สื่อทุจริตให้เลิกความพยายามทุจริต
- 7) มีกระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว

3.4 ความโปร่งใสด้านการเปิดเผย ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้

- 1) ประชาชนได้เข้ามารับรู้ การทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบ
- 2) ประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหา การให้สัมปทานการออกกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ
- 3) ประชาชน สื่อมวลชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ได้มีโอกาสควบคุมฝ่ายบริหารโดยวิธีการต่างๆ มากขึ้น
- 4) มีการใช้กลุ่มวิชาชีพภายนอก เข้ามาร่วมตรวจสอบ

4. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการซึ่งประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และการตัดสินใจของรัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิด กล่าวคือ เป็นการสื่อสารสองทาง ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งประกอบไปด้วยการแบ่งสรรข้อมูลร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม

ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการกับประชาชน เพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้วางแผนโครงการ และยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับใดๆ เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการ และการทำหนังสือพิมพ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ หลักการมีส่วนร่วมประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 4 หลักการคือ

- 1) ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการกับประชาชน เพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้วางแผนโครงการ และยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับใดๆ เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการ และการทำหนังสือพิมพ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ

- 2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ ผู้วางแผนโครงการเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และประเด็นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการริเริ่มโครงการต่างๆ และการบรรยายให้ประชาชนฟังเกี่ยวกับโครงการต่างๆ แล้วขอความคิดเห็นจากผู้ฟัง รวมไปถึงการร่วมปรึกษาหารือ เป็นต้น

3) ระดับการวางแผนร่วมกัน และการตัดสินใจ เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการตัดสินใจ และวางแผนเตรียมโครงการ และเตรียมรับผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ระดับนี้มักใช้ในกรณีที่เป็นเรื่องซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การใช้สัญญาโศตลาการเพื่อปัญหาข้อขัดแย้ง และการเจรจาเพื่อหาทางประนีประนอมกัน เป็นต้น

4) ระดับการพัฒนาศักยภาพในการมีส่วนร่วม สร้างความเข้าใจให้กับสาธารณชน เป็นระดับขั้นที่สูงสุดของการมีส่วนร่วม คือเป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วมของประชาชน และได้มีการพัฒนาสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้นจนอยู่ในระดับที่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ และเกิดประโยชน์สูงสุด

5. หลักสำนึกรับผิดชอบ (Accountability)

มีความหมายกว้างกว่าความสามารถในการตอบคำถามหรืออธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมได้เท่านั้น ยังรวมถึงความรับผิดชอบในผลงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการตอบสนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ เป็นเรื่องของความพร้อมที่จะรับผิดชอบ ความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้ โดยในแง่มุมมองของการปฏิบัติถือว่า สำนึกรับผิดชอบเป็นคุณสมบัติหรือทักษะที่บุคคลพึงแสดงออกเพื่อเป็นเครื่องชี้ว่า ได้ยอมรับในภารกิจที่ได้รับมอบหมายและนำไปปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ ประกอบด้วยหลักการย่อยดังนี้

1) การมีเป้าหมายที่ชัดเจน

การมีเป้าหมายชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกของระบบสำนึกรับผิดชอบ กล่าวคือ องค์กรจะต้องทำการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้ชัดเจนว่าต้องการบรรลุอะไรและเมื่อไรที่ต้องการเห็นผลลัพธ์นั้น

2) ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน

จากเป้าหมายที่ได้กำหนดเอาไว้ ต้องประกาศให้ทุกคนได้รับรู้และเกิดความเข้าใจ ถึงสิ่งที่ต้องการบรรลุ และเงื่อนไขเวลาที่ต้องการให้เห็นผลงาน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เป็นเจ้าของ โครงการสร้างวัฒนธรรมนี้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการประสานกำลังคนร่วมใจกันทำงาน เพื่อผลิตภาพโดยรวมขององค์กร

3) การปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จของการสร้างวัฒนธรรมสำนึกที่รับผิดชอบ อยู่ที่ความสามารถของหน่วยงานในการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในองค์กร ผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุน แนะนำ ทำการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและมีการประสานงานร่วมมือกันทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในองค์กร

4) การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้อการทำงานอย่างไม่หยุดยั้ง

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงนับว่าเป็นเรื่องปกติ และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงมักจะมีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเสมอ หน่วยงานต้องมีมาตรการในการจัดการกับพฤติกรรม การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้ทุกคนเกิดการยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ

5) การมีแผนการสำรอง

ส่วนประกอบสำคัญขององค์กรที่มีลักษณะวัฒนธรรมสำนึกที่รับผิดชอบ ต้องมีการวางแผนฟื้นฟู ที่สามารถสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรได้ทราบและเข้าใจถึงแผน และนโยบายของ องค์กร และที่สำคัญคือ ต้องมีการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องสมบูรณ์ อย่างเปิดเผย

6) การติดตามและประเมินผลการทำงาน

องค์กรจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลการทำงานเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบว่าผลงานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลงานที่พบว่ายังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดต้องมีการดำเนินการแก้ไขในทันที ขณะที่ผลงานที่ได้มาตรฐานต้องได้รับการยอมรับยกย่องในองค์กร

6. หลักความคุ้มค่า (Value for Money)

หลักการนี้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สิ่งเหล่านี้เป็นผลในการปฏิบัติอันเกิดจากการใช้หลักธรรมาภิบาลนั่นเอง ประกอบด้วย

1. การประหยัด หมายถึง

- 1.1 การทำงานและผลตอบแทนบุคลากรเป็นไปอย่างเหมาะสม
- 1.2 การไม่มีความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์
- 1.3 การมีผลผลิตหรือบริการได้มาตรฐาน
- 1.4 การมีการตรวจสอบภายในและการจัดทำรายงานการเงิน
- 1.5 การมีการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด หมายถึง
 - 2.1 มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.2 มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
 - 2.3 มีการใช้ผลตอบแทนตามผลงาน
3. ความสามารถในการแข่งขัน หมายถึง
 - 3.1 การมีนโยบาย แผน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย
 - 3.2 การมีการเน้นผลงานด้านบริการ
 - 3.3 การมีการประเมินผลการทำงาน
 - 3.4 ผู้บริหารระดับสูงมีสถานะผู้นำ

เมื่อมีหลักการที่เป็นแนวทางในการสร้างธรรมาภิบาลแล้ว หน่วยงานที่ต้องการใช้หลักการบริหารแนวใหม่ที่มุ่งสร้างธรรมาภิบาลสามารถประยุกต์ใช้ได้และวัดระดับการมีธรรมาภิบาลของหน่วยงานตนได้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้วในหน่วยงาน ภาพข้างล่างนี้เป็นตัวอย่างของการนำหลักการข้างต้นไปสร้างตัวชี้วัดและนำไปทดสอบจริงในหน่วยงาน และสามารถแสดงผลให้เข้าใจได้ง่าย ทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานของหน่วยงานให้มีธรรมาภิบาลมากขึ้นได้

2.4 ระบบราชการกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สำหรับในประเทศไทยกล่าวได้ว่าทำให้ความสำคัญต่อหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลเกิดขึ้นมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งได้ส่งผลกระทบเชิงลบต่อทุกภาคส่วนของสังคมโดยสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติ และระดับองค์การทั้งในภาครัฐและเอกชนที่มีความบกพร่องและขาดประสิทธิภาพ รวมถึงการกระทำผิดทุจริตและขาดจริยธรรม ประกอบกับในปัจจุบันที่สถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการบริหารงานของราชการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในแต่ละ โครงสร้าง ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ ดังข้อสรุปต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552: 4)

1. ภาครัฐขาดกลไกและกฎเกณฑ์ในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมภายนอก
2. บุคลากรขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน และค่านิยมที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชน รวมถึงการไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบราชการในปัจจุบัน จึงส่งผลให้การดำเนินงานในภาพรวมยังไม่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่าสูงสุดตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

3. ระบบการตัดสินใจและการบริหารจัดการของภาครัฐยังมีลักษณะที่ขาดความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรมอย่างแท้จริง ทำให้การบริหารจัดการโดยรวมไม่สามารถสนองตอบและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนได้ ในขณะที่เดียวกัน ก็เปิดโอกาสหรือช่องทางให้เกิดการทุจริต และผิดจรรยาบรรณในการปฏิบัติราชการได้

4. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและเข้าถึงไม่ถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองรวมถึงไม่รู้ระบบการปฏิบัติงานของราชการเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานภาครัฐได้

5. เกิดปัญหาการทุจริตและการประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ภาครัฐเกิดความสูญเสีย ทั้งในแง่ภาพลักษณ์ งบประมาณ รายได้นำส่งรัฐ และค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างมาก

จากประเด็นปัญหาที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นทำให้ประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐทุกภาคส่วนภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตามลำดับ ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางรากฐานของธรรมาภิบาล โดยมีหลักการที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความโปร่งใสในการบริหารประเทศ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น ชุมชน และในทุกระดับตั้งแต่ร่วมรับรู้ไปจนถึงร่วมทำและร่วมรับผล

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545–2549) ได้กำหนดว่าการบริหารจัดการประเทศต้องเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลให้เข้มแข็งเพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สะสมจนถึงขั้นวิกฤตทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องส่งเสริมค่านิยมและวิธีปฏิบัติที่ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยเฉพาะการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นทั้งในวงการภาครัฐและภาคเอกชนอันเป็นเงื่อนไขสำคัญของการขจัดปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบหรือคอร์รัปชัน ในการนี้จะต้องมีกฎระเบียบที่เป็นกติกากำหนดบังคับไว้ และจะต้องปลูกฝังลงไปในระบบการสร้างคนรุ่นใหม่ตั้งแต่เยาว์วัย

3. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 และมีผล บังคับใช้กับหน่วยงานของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา ทั้งนี้ได้กำหนดให้ทุก หน่วยงานของรัฐดำเนินการบริหารจัดการโดยยึดหลักการ 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลัก คุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ระเบียบนี้ได้ใช้มาระยะหนึ่งกระทั่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เพื่อยกเลิกระเบียบฯ ฉบับนี้

4. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 มีเจตนารมณ์ว่า “การบริหารราชการจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดความ สัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าเชิงภารกิจของรัฐ การลดขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ ท้องถิ่น กระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและสนองตอบความต้องการของ ประชาชน”

5. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดขอบเขตความหมายของคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ในภาพรวมซึ่ง เป็นการชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเป็น แนวทางในการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการในการกระทำการใดภารกิจหนึ่งว่าต้องมีความ มุ่งหมายให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งเหล่านี้คือ

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

6. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ระบุเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

- ตามหมวด 4 มาตรา 74 วรรคหนึ่ง “บุคคลผู้เป็นข้าราชการ ข้าราชการลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนาจความสะอาด และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

- หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 มาตรา 78 “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ” และ “จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีต่อการพัฒนาระบบราชการไทยอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555) ได้ผลักดันการสร้างระบบราชการไทยให้เป็นกลไกของรัฐที่สำคัญต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วย การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะข้าราชการให้สามารถเรียนรู้ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชนได้อย่างทันกาล ทั้งนี้ต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล โดยการสร้างระบบธรรมาภิบาลสำหรับการกำกับดูแลตนเองที่ดีเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติราชการบรรลุเป้าประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของประชาชาติ

ทั้งนี้ เพื่อความเข้าใจตรงกัน ได้มีการกำหนดความหมายสำคัญของหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้ง 10 องค์ประกอบได้ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานตามมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติโดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุนแรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนร่วมได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) แสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) กระบวนการเปิดเผยตรงไปตรงมา ซึ่งแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้นไม่หวงห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่ามีความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) เป็นการบริหารโดยมุ่งเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน โดยหน่วยงานจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร พร้อมทั้งต้องกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้

3.1 ความหมายและแนวคิดการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM)

การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ เป็นการบริหารโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก มีการประเมินผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานโดยใช้ตัวชี้วัดทั้งในแง่ของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators: KPI) รวมทั้งมีการกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ล่วงหน้า ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2543: 146) (อ้างถึงในวิระยุทธ ชาติการุญจน์, 2547) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นการบริหารที่เน้นการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์กรต้องยอมรับและคำนึงถึงผลงาน รวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับการจัดวางระบบการตรวจสอบผลงานและการให้รางวัลตอบแทนผลงาน (Performance Related Pay)

ทิพาวี เมฆสุวรรณ (2543: 3) (อ้างถึงในวิริยกุล ชาตะกาญจน์, 2547) ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นการบริหารโดยมุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์หรือความสัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก ใช้ระบบการประเมินผลงานที่อาศัยตัวบ่งชี้เป็นสะท้อน

จากที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้นการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการบริหารเพื่อการจัดหาให้ได้ทรัพยากรบริหารอย่างประหยัด (Economy) เน้นใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Effectiveness)

กระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

จากการศึกษากระบวนการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านสามารถสรุปขั้นตอนที่สำคัญได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งองค์กรต้องกำหนดทิศทางโดยรวมว่าจะทำอะไร อย่างไร เป็นการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กร (SWOT Analysis) และให้ได้มาซึ่งวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน รวมทั้งพิจารณาถึงปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จขององค์กร และสร้างตัวชี้วัดผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ
2. การกำหนดรายละเอียดของตัวชี้วัดผลดำเนินงาน ซึ่งจะกำหนดความชัดเจนของตัวชี้วัดทั้งในเชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) เวลา (Time) และสถานที่ (Place) หรืออันเป็นเป้าหมายที่ต้องการของแต่ละตัวชี้วัด
3. การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละตัวชี้วัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น รายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี เป็นต้น เพื่อแสดงความก้าวหน้าและสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ อย่างไร
4. การให้รางวัลตอบแทน เมื่อได้พิจารณาผลการดำเนินงานแล้วผู้บริหารจะต้องมีการให้รางวัลตอบแทนตามระดับของผลงานที่ได้ตกลงกันไว้

ลักษณะองค์กรแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

องค์กรที่ใช้ระบบการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์จะมีลักษณะต่างๆ ไป ดังนี้

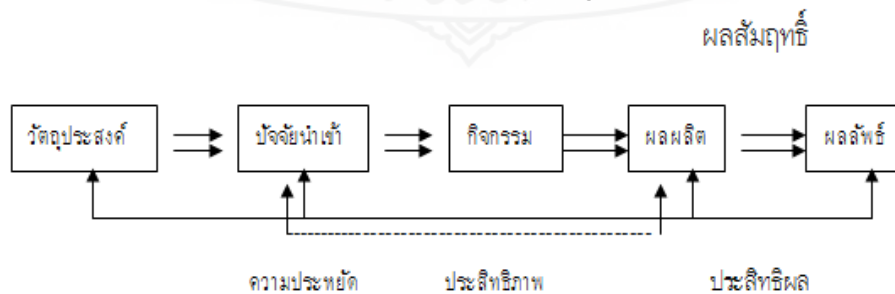
1. มีพันธกิจ วัตถุประสงค์ขององค์กรที่ชัดเจน และมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม โดยเน้นที่ผลผลิตและผลลัพธ์
2. ผู้บริหารทุกระดับในองค์กรต่างมีเป้าหมายของการทำงานที่ชัดเจน

3. เป้าหมายจะวัดได้และเป็นรูปธรรม มีตัวชี้วัดซึ่งสามารถติดตามผลและวัดได้อย่างชัดเจน
4. การตัดสินใจในการจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานหรือโครงการต่างๆ จะพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก
5. เจ้าหน้าที่ทุกคนรู้ว่ทำงานที่องค์การคาดหวังคืออะไร
6. มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ การบริหารเงิน บริหารคน สู่หน่วยงานระดับล่างเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุผลได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังเป็นการช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน แก้ปัญหาการทำงานที่ล่าช้า เพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย
7. มีวัฒนธรรมและอุดมการณ์ร่วมกันเพื่อการทำงานที่สร้างสรรค์ เป็นองค์การที่มุ่งมั่นจะทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
8. เจ้าหน้าที่มีขวัญและกำลังใจดี เนื่องจากได้มีโอกาสปรับปรุงงานและใช้ดุลยพินิจในการทำงานที่กว้างขวางขึ้น และได้รับการตอบแทนตามผลการประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของงาน

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นเทคนิควิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และวิธีการบริหารงานภาครัฐไปจากเดิมที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (Input) และอาศัยกฎระเบียบ เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความถูกต้อง สุจริตและเป็นธรรม โดยหันมาเน้นถึงวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทั้งในแง่ของผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) และความคุ้มค่าของเงิน (Value for money) รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน ผู้รับบริการ

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management - RBM)
 แยกออกเป็น ผลสัมฤทธิ์ = ผลผลิต + ผลลัพธ์
 (RESULTS) (OUTPUTS) (OUTCOMES)

กรอบแนวคิดเรื่อง การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์

การบริหารงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นต้องใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีด้วย (ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี, 2542) โดยมีหลักปฏิบัติ 6 ประการ แต่การบริหารงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นนำมาใช้เพียง 4 หลักปฏิบัติ ตั้งแต่ข้อ 3 ถึง ข้อ 6

1. หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดกฎ กติกาและการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัดโดยคำนึงสิทธิ เสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก

2. หลักคุณธรรม (Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมๆกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกัน และกันของคนในชาติโดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความ โปร่งใส

4. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

5. หลักความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะ ยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน เช่น รับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยอมรับต่อ ผลการดำเนินการ

6. หลักความคุ้มค่า (Utility) หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ให้สมบูรณ์ยั่งยืน RBM: Results เกี่ยวข้องกับทุกกระบวนการของการบริหาร ได้แก่

- Plan ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายชัดเจน (ต้องการผลสัมฤทธิ์อะไร)
- Do ปฏิบัติมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่วางแผนไว้
- Check วัดว่าปฏิบัติได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่วางแผนหรือไม่ (KPI ชัดเจน)
- Act ปรับปรุงแก้ไขให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่วางแผนไว้

การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Monitoring) เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเรื่องนี้เป็นกระบวนการวัดผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เป็นการกำกับ ตรวจสอบการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการของรัฐได้

ประโยชน์ของการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน

- กระตุ้นให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน
- ปรับปรุงการกำหนดนโยบาย
- สามารถแสดงภาพรวมของสถานภาพ
- สนับสนุนการวิเคราะห์แนวโน้มผลการปฏิบัติงาน

สรุปคือ การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์เกี่ยวข้องกับการกำหนด **วิสัยทัศน์** (Vision) คือ ภาพที่องค์กรต้องการจะเป็นหรือเป็นเป้าประสงค์โดยรวมที่องค์กรต้องการ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต **พันธกิจ** (Mission) เป็นหลักการพื้นฐานจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์กร และขอบข่ายการดำเนินงานขององค์กร **ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ** (Critical Success Factor) “สิ่งที่เราต้องการทำให้มีหรือให้เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรคืออะไร” ถ้าหากว่าเรากำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรไว้แล้ว การที่เราจะบรรลุวิสัยทัศน์นั้นเราต้องทำอะไรบ้างหรือมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง องค์กรจึงจะบรรลุวิสัยทัศน์ ฉะนั้นจึงต้องมีเกณฑ์การกำหนดปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งความสำคัญที่ผลผลิตและผลลัพธ์ เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กร มีความเฉพาะเจาะจงและสามารถเข้าใจได้ เป็นที่ยอมรับจากระดับผู้บริหาร อยู่ภายใต้อิทธิพลการควบคุมขององค์กร

3.2 การวัดผลการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก (Key Performance Indicator) “เราจะวัดความก้าวหน้าของการบรรลุปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จได้อย่างไร” ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก คือ สิ่งที่เราจะวัดอะไร อะไรที่แสดงถึงความก้าวหน้าของเรา ในการกำหนดตัวชี้วัดมีข้อที่จะต้องคำนึงถึง เช่นกันว่า เวลาที่กำหนดขึ้นมานั้นจะต้องรับได้ไหม วัดได้จริงๆไหมแล้วจะต้องทำได้ และบรรลุได้ ทำความเข้าใจได้ ตรวจสอบได้ วัดได้ภายในเวลาที่กำหนด หากจะจำง่าย ๆ นั่นก็คือ SMART เป็นการกำหนดตัวชี้วัด

เกณฑ์การกำหนดตัวชี้วัด

สามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้จริง สามารถบรรลุได้ มีความสมเหตุสมผลที่จะใช้เป็นตัวชี้วัด ไม่วัดในสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือจากความสามารถของส่วนราชการ สามารถสื่อสารทำความเข้าใจได้ตรงกัน มีความเฉพาะเจาะจง สามารถตรวจสอบได้

- สามารถวัดผลได้อย่างเท่าเทียมกัน ผลงานเหมือนกันควรใช้ตัวชี้วัดเดียวกัน
- สามารถวัดผลการปฏิบัติงานภายในเวลาที่กำหนด

ความหมายของคำว่า Smart มีดังนี้

Specific	- เฉพาะเจาะจง ชัดเจน
Measurable	- สามารถวัดได้
Achievable	- สามารถบรรลุได้
Realistic	- สอดคล้องกับความเป็นจริง
Timely	- วัดได้เหมาะสมตามช่วงเวลาที่กำหนด

การกำหนดตัวชี้วัดต้องกำหนดอย่าง SMART พอเป็นตัวชี้วัดแล้วก็ต้องมาดูการ
แสดงค่าให้ชัดเจน ดังนั้น ตัวชี้วัดที่ชัดเจนที่ดีจะต้องแสดงค่าที่แสดงออกมาเป็นตัวเลขอันใดอันหนึ่ง
เช่น ร้อยละ (Percentage) อัตราส่วน (Ratio) ค่าเฉลี่ย (Average or Mean) จำนวน (Number) อัตรา
(Rate) และสัดส่วน (Proportion)

จากแนวคิดของการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะนำมาเป็นตัวชี้วัดผลของ
การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลมาใช้ในหน่วยงาน คือ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐในด้านการศึกษานี้ ได้ให้ความสำคัญต่อการบริหารกิจการบริหาร
บ้านเมืองที่ดี ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงศึกษาประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จนถึงปัจจุบัน
เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยประกอบการศึกษาในครั้งนี้ ตามหัวข้อต่อไป

4. ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถือกำเนิดขึ้นจากการจัดตั้งโรงเรียนกฎหมาย เมื่อวันที่ 26
มกราคม พ.ศ. 2440 โดยพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม แต่ครั้งมีพระยศที่พระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ฯ เพื่อให้
การศึกษาด้านนิติศาสตร์โดยเฉพาะซึ่งไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้อย่างไรก็ดี แม้ครั้งนั้นมีสถานะ
เป็นแต่โรงเรียนอันมิใช่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ก็ได้มีแจ้งความของโรงเรียนเกี่ยวกับ
กำหนดการสอบไล่ของนักเรียนกฎหมายลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาอันเป็นหนังสือพิมพ์ข่าว
ราชการด้วย สำหรับที่ตั้งของโรงเรียนกฎหมายนั้น ได้แก่ห้องเสวยของเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม
ซึ่งอยู่ถัดจากห้องทรงงาน โดยเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมทรงให้การศึกษาด้วยพระองค์เองเมื่อทรง
เสร็จสิ้นการเสวยพระกระยาหารกลางวันแล้ว ครั้นมีนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จึงมีการย้ายไปทำ
การเรียนการสอนยังตึกสี่สตีหลังกลาง กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. 2453 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ทรงพ้นจากตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม หลังจากนั้น โรงเรียนกฎหมายก็ทรุดโทรมตามลำดับ และต้องไปเปิดทำการเรียนการสอนเป็นการชั่วคราวที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ราชวรมหาวิหาร และที่เรือนไม้หลังเล็กๆ ระหว่างตึกศาลแพ่งกับตึกเก๋งจีนซึ่งบัดนี้ทำลายลงแล้ว

พ.ศ. 2454 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมยุฎกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงรับโรงเรียนกฎหมายไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยให้สังกัดกระทรวงยุติธรรม และให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโรงเรียนนี้ โดยสถานที่เรียนนั้นย้ายมายังตึกกรมประชาสัมพันธ์เดิม บริเวณเชิงสะพานผ่านพิภพลีลา

ในปี พ.ศ. 2475 ได้เกิดการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาสู่ระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน โดยในคำประกาศของคณะราษฎร ในวันยึดอำนาจกล่าวว่า การที่ราษฎรยังถูกดูหมิ่นว่ายังโง่อยู่ ไม่พร้อมกับระบอบประชาธิปไตยนั้น “เป็นเพราะขาดการศึกษาที่พวกเขาปกปิดไว้ไม่ให้เรียนเต็มที่” นโยบายหรือหลักการประการที่ 6 ในหลัก 6 ประการของคณะราษฎร จึงระบุไว้ว่า “จะต้องให้การศึกษาอย่างเต็มที่แก่ราษฎร” สถาบันศึกษาแบบใหม่ที่เปิดกว้างให้ประชาชนชาวสยามได้รับการศึกษาขั้นสูง โดยเฉพาะที่จะรองรับการปกครองบ้านเมืองที่เปลี่ยนไป จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมาคู่กันกับการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

พ.ศ. 2476 รัฐบาลได้จัดตั้งคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นแห่งแรกในประเทศไทย แล้วให้โอนโรงเรียนกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม ไปสมทบกับคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ดังกล่าวเมื่อวันที่ 25 เมษายน ปีนั้นเอง ครั้งนั้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดให้การเรียนการสอนของโรงเรียนกฎหมาย เป็นแผนกวิชาหนึ่งในคณะดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนไปสมทบดังกล่าวเป็นแต่ทางนิตินัย ทว่าโดยพฤตินัยแล้ว ยังคงจัดการเรียนการสอนยังคงอยู่ที่เชิงสะพานผ่านพิภพลีลาเช่นเดิม ซึ่งการให้โอนโรงเรียนกฎหมายไปสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้เป็นอีกแรงผลักดันหนึ่งที่ทำให้เกิดการก่อตั้ง มธก. ขึ้น โดยกลุ่มอดีตนักเรียนโรงเรียนกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม กล่าวคือ ได้สร้างความไม่พอใจให้แก่นักเรียนโรงเรียนกฎหมาย ที่ต้องการให้ยกฐานะโรงเรียนของตนเป็นมหาวิทยาลัยดังเช่นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่กลับถูกทำให้เสมือนถูกยุบหายไป จึงมีผลผลักดันให้นักเรียนกฎหมายดังกล่าวเคลื่อนไหวให้มีการก่อตั้ง มธก. ขึ้น โดยเมื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองนั้น ได้โอนทรัพย์สินตลอดจนคณาจารย์ของโรงเรียนกฎหมายเดิม เข้ามาสังกัดในมหาวิทยาลัยใหม่นี้ด้วย

ด้วยเหตุทั้งหมดนี้ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช 2476 ขึ้นเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ปีนั้น และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม ปีเดียวกัน โดยความสำคัญว่า

มาตรา 4 ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง เรียกว่า “มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง” มีหน้าที่จัดการศึกษาวิชากฎหมาย วิชาการเมือง วิชาเศรษฐการ และบรรดาวิชาอื่นๆ อันเกี่ยวกับธรรมศาสตร์และการเมือง

มาตรา 5 ให้โอนคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนทรัพย์สินและงบประมาณของคณะเหล่านั้นมาขึ้นต่อมหาวิทยาลัยนี้ก่อนวันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2477

อนุสาวรีย์ปรีดี พนมยงค์ ผู้ประศาสน์การ “มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง” ที่หน้าตึกโดม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ และเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2477 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ได้เสด็จทำพิธีเปิดมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ณ ที่ตั้งเก่าของโรงเรียนกฎหมาย บนถนนราชดำเนิน เชิงสะพานผ่านพิภพลีลา โดยนายปรีดี พนมยงค์ ได้กล่าวไว้ในโอกาสจัดตั้งมหาวิทยาลัยว่า

“การตั้งสถานศึกษาตามลักษณะมหาวิทยาลัยย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ และเป็นปัจจัยในการแสดงความก้าวหน้าของประเทศ ประชาชนชาวสยามจะเจริญในอารยธรรมได้ก็โดยอาศัยการศึกษาอันดีตั้งแต่ขั้นต่ำ ตลอดจนการศึกษาชั้นสูง เพราะฉะนั้นการที่จะอำนวยความสะดวกและประโยชน์ของราษฎรในสมัยนี้ จึงต้องมีสถานการศึกษาให้ครบบริบูรณ์ทุกชั้น

มหาวิทยาลัยย่อมอุปมาประดุจบ่อน้ำบาดาลความกระหายของราษฎร ผู้สมัครแสวงหาความรู้อันเป็นสิทธิและโอกาสที่เขาควรมีควรได้ตามหลักแห่งเสรีภาพในการศึกษา รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรเห็นความจำเป็นในข้อนี้ จึงได้ตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้น”

ในช่วงเวลา 2 ปีแรก (พ.ศ. 2477-2479) การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยยังคงดำเนินอยู่ที่ตึกโรงเรียนกฎหมายเดิมที่เชิงสะพานผ่านฟ้าภิภพลีลา ต่อมาเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2478 มหาวิทยาลัยขอซื้อที่ดินบริเวณท่าพระจันทร์ ซึ่งเดิมเป็นที่ของทหาร และปรับปรุงอาคารเดิมพร้อมทั้งสร้างตึกโดม โดยเงินที่ซื้อที่ดินรวมทั้งการก่อสร้างได้มาจากเงินที่มหาวิทยาลัย เก็บจากค่าสมัครและค่าเล่าเรียน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังจัดตั้งสถาบันการเงินขึ้น สำหรับให้นักศึกษาวิชาการบัญชีใช้เป็นสถานที่ฝึกงานคือ ธนาคารแห่งเอเชียเพื่ออุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น ธนาคารเอเชีย และปัจจุบันคือธนาคารยูโอบี)

พ.ศ. 2481 มหาวิทยาลัยตั้งโรงเรียนเตรียมปริญญามีหลักสูตร 2 ปี เพื่อรับผู้ประสงค์จะเข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองโดยตรง โรงเรียนเตรียมปริญญามีหลักสูตรการสอนหนักไปทางด้านภาษา ทั้งภาษาไทย ภาษาบาลี ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และวิชาด้านสังคม เช่น ปรัชญา วิชาเทคโนโลยี คนตรี พิมพ์ดีด และตัวเลข เป็นต้น และถูกยกเลิกไปในปี พ.ศ. 2490

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 คณะรัฐประหารได้ยึดอำนาจการปกครองประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบโดยตรง ผู้ประศาสน์การ ปรีดี พนมยงค์ ต้องลี้ภัยการเมืองไปอยู่ต่างประเทศ ชื่อมหาวิทยาลัยถูกตัดคำว่า “การเมือง” ออกจากชื่อมหาวิทยาลัย เหลือเพียง “มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ตำแหน่งผู้ประศาสน์การถูกยกเลิก เปลี่ยนเป็นตำแหน่งอธิการบดี [1] หลักสูตรการศึกษาธรรมศาสตร์บัณฑิต ถูกเปลี่ยนแปลงเป็น นิติศาสตร์, พาณิชยศาสตร์และการบัญชี, รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ความเป็นตลาดวิชาหมดไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2495

พ.ศ. 2518 ศาสตราจารย์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อธิการบดีในขณะนั้น เห็นว่าควรที่จะขยายการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ในชั้นปริญญาตรีเพิ่มขึ้น พื้นที่เดิมบริเวณท่าพระจันทร์ ไม่เพียงพอต่อการขยายตัวทางวิชาการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยจึงเจรจาขอใช้ที่ดินนิคมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการขยายตัวของมหาวิทยาลัย เรียกว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ซึ่งเจริญก้าวหน้าและพัฒนาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังขยายไปที่ศูนย์ลำปางและศูนย์พัทลุงด้วย โดยอยู่บนพื้นฐานการปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นธรรมศาสตร์ ดังเช่น จิตวิญญาณธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังคงเปิดดำเนินการและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยหลักสูตรปริญญาตรีภาคปกติทั้งหมด และหลักสูตรบัณฑิตศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ได้ดำเนินการเรียนการสอน ณ ศูนย์รังสิต และหลักสูตรบัณฑิตศึกษากลุ่มสังคมศาสตร์ โครงการนานาชาติ และ โครงการพิเศษดำเนินการเรียนการสอน ณ ท่าพระจันทร์

ทำเนียบผู้ประศาสน์การและอธิการบดี

นับแต่สถาปนา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เคยมี ผู้ประศาสน์การ อธิการบดี ผู้รักษาการแทนผู้ประศาสน์การ ผู้รักษาการแทนอธิการบดี และผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี ดังรายพระนาม และรายนามต่อไปนี้

ผู้ประสานงาน		
รายนามผู้ประสานงาน	วาระการดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
1. ศาสตราจารย์ปรีดี พนมยงค์	11 เมษายน พ.ศ. 2477 - 18 มีนาคม พ.ศ. 2495	
2. ศาสตราจารย์เดือน บุนนาค	9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2492 - 12 สิงหาคม พ.ศ. 2493	รักษาการแทนผู้ประสานงาน
3. พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ	กันยายน พ.ศ. 2493 - 5 เมษายน พ.ศ. 2494	รักษาการแทนผู้ประสานงาน
4. พลโท สวัสดิ์ ส.สวัสดิ์เกียรติ	8 เมษายน พ.ศ. 2494 - 18 มีนาคม พ.ศ. 2495	รักษาการแทนผู้ประสานงาน
อธิการบดี		
รายนาม และรายนามอธิการบดี	วาระการดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
5. จอมพลแปลก พิบูลสงคราม	19 มีนาคม พ.ศ. 2495 - 26 กันยายน พ.ศ. 2500	
6. ศาสตราจารย์ทวี แรงขำ	27 กันยายน พ.ศ. 2500 - 21 ตุลาคม พ.ศ. 2500	รักษาการแทนอธิการบดี
7. ศาสตราจารย์หลวงจำรูญเนติศาสตร์	22 ตุลาคม พ.ศ. 2500 - 23 ธันวาคม พ.ศ. 2500 24 ธันวาคม พ.ศ. 2500 - 22 ธันวาคม พ.ศ. 2502 23 ธันวาคม พ.ศ. 2502 - 7 มกราคม พ.ศ. 2503	รักษาการแทนอธิการบดี รักษาการแทนอธิการบดี
8. พลเอกถนอม กิตติขจร	8 มกราคม พ.ศ. 2503 - 18 ธันวาคม พ.ศ. 2506	
9. ศาสตราจารย์พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอฯ กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์	19 ธันวาคม พ.ศ. 2506 - 31 มีนาคม พ.ศ. 2514	
10. ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์	1 ธันวาคม พ.ศ. 2513 - 31 มีนาคม พ.ศ. 2514 1 เมษายน พ.ศ. 2514 - 16 ตุลาคม พ.ศ. 2516	รักษาการแทนอธิการบดี
11. ศาสตราจารย์ช่อฉลุ วิเชียรเจริญ	18 ตุลาคม พ.ศ. 2516 - 28 กันยายน พ.ศ. 2517	รักษาการแทนอธิการบดี
12. ศาสตราจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์	30 มกราคม พ.ศ. 2518 - 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519	
13. ศาสตราจารย์คุณหญิงนางเจ้า ชัยเสรี	6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 - 20 ตุลาคม พ.ศ. 2519 10 มกราคม พ.ศ. 2525 - 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 - 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2531	รักษาการแทนอธิการบดี รักษาการแทนอธิการบดี
14. ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 - 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520	
15. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน	14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 - 12 ธันวาคม พ.ศ. 2520	
16. ศาสตราจารย์ประภาศน์ อวยชัย	13 ธันวาคม พ.ศ. 2520 - 16 มกราคม พ.ศ. 2521 17 มกราคม พ.ศ. 2521 - 9 มกราคม พ.ศ. 2525	รักษาการแทนอธิการบดี
17. ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	1 มิถุนายน พ.ศ. 2531 - 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2534	
18. รองศาสตราจารย์รณิณี เศรษฐบุตร	1 มิถุนายน พ.ศ. 2534 - 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 - 19 สิงหาคม พ.ศ. 2541	
19. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ	15 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 - 9 มีนาคม พ.ศ. 2538	

อธิการบดี		
รายพระนาม และรายนามอธิการบดี	วาระการดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
20. ศาสตราจารย์พนัส สิมะเสถียร	10 มีนาคม พ.ศ. 2538 - 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2538	รักษาราชการแทนอธิการบดี
21. รองศาสตราจารย์นริศ ชัยสูตร	20 สิงหาคม พ.ศ. 2541 - 25 ตุลาคม พ.ศ. 2547	
22. ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์	26 ตุลาคม พ.ศ. 2547 - 25 ตุลาคม พ.ศ. 2553	
23. ศาสตราจารย์สมศักดิ์ เลิศไพฑูรย์	26 ตุลาคม พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน	

ภาพที่ 2.2 ทำเนียบผู้ประศาสน์การและอธิการบดี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินการตามพันธกิจในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการวิชาการแก่สังคมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และเป็นผู้ดำเนินการผลักดันและส่งเสริมการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความถูกต้องของสังคมตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ดังคำกล่าวที่ว่า

“ฉันรักธรรมศาสตร์ เพราะธรรมศาสตร์สอนให้ฉันรักประชาชน”

วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถาบันวิชาการชั้นนำของเอเชีย ที่ได้มาตรฐานสากล ในการผลิตบัณฑิต การสร้างองค์ความรู้ และการแก้ปัญหาของประเทศ โดยยึดมั่นคุณธรรมและประโยชน์ของประชาชน”

พันธกิจ

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531 และ “ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในกำกับของรัฐ พ.ศ.” ระบุไว้ใน มาตรา 7

“ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย ศิลปกรรม ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล โดยปรับทุกหลักสูตรให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และสอดคล้องกับความสำคัญที่ทวีมากขึ้นของเอเชีย และประชาคม ASEAN

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ขยายบทบาทความเป็นผู้นำความร่วมมือทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ อย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกับมหาวิทยาลัยชั้นนำใน ASEAN และเอเชีย

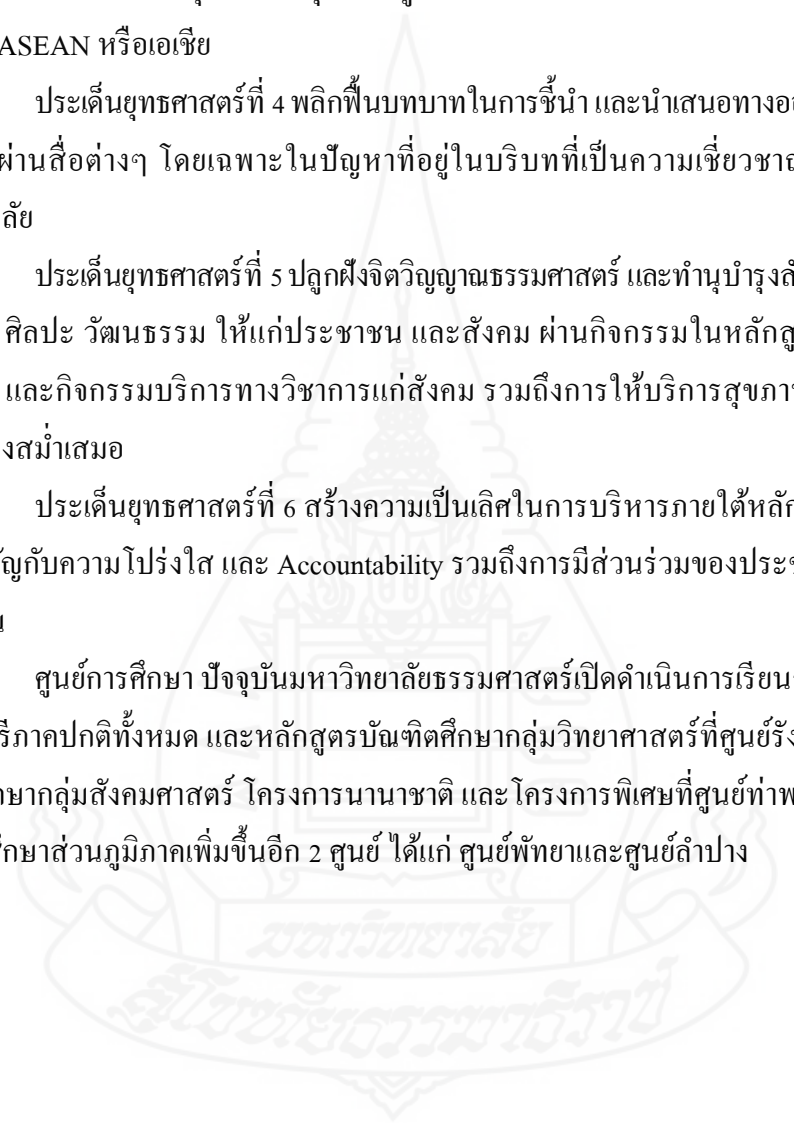
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างงานวิจัยที่ได้มาตรฐานสากล และแก้ไขปัญหาของสังคม ด้วยการเพิ่มงบประมาณวิจัย งบประมาณสนับสนุนการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการชั้นนำระดับนานาชาติ การสร้างเครือข่ายที่เลี้ยงและกลุ่มนักวิจัยคุณภาพสูง ตลอดจนการผลักดันให้เกิดวารสารวิชาการใหม่ๆ ในระดับ ASEAN หรือเอเชีย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พลิกฟื้นบทบาทในการชี้นำ และนำเสนอทางออกอย่างสร้างสรรค์ ให้สังคมผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะในปัญหาที่อยู่ในบริบทที่เป็นความเชี่ยวชาญทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ปลูกฝังจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ และทำนุบำรุงสังคม ประชาธิปไตย คุณธรรม ศิลปะ วัฒนธรรม ให้แก่ประชาชน และสังคม ผ่านกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคม รวมถึงการให้บริการสุขภาพแบบองค์รวมแก่สังคมอย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเป็นเลิศในการบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใส และ Accountability รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาคมศิษย์เก่า และประชาชน

ศูนย์การศึกษา ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดดำเนินการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีภาคปกติทั้งหมด และหลักสูตรบัณฑิตศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ที่ศูนย์รังสิต และหลักสูตรบัณฑิตศึกษากลุ่มสังคมศาสตร์ โครงการนานาชาติ และโครงการพิเศษที่ศูนย์ท่าพระจันทร์ และเปิดศูนย์การศึกษาส่วนภูมิภาคเพิ่มขึ้นอีก 2 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พัทยาและศูนย์ลำปาง

ตารางที่ 2.1 ที่ตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แยกตามศูนย์

ศูนย์	พื้นที่	ที่อยู่
ท่าพระจันทร์	49 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 102,921 ตารางเมตร	2 ถนนพระจันทร์ พระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10200
รังสิต	1,759 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 1,145,593 ตารางเมตร	99 หมู่ที่ 18 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอกคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12150
ลำปาง	312 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 33,935 ตารางเมตร	248 หมู่ 2 ถนนลำปาง-เชียงใหม่ ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง 52190
พญา	566 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 13,206 ตารางเมตร	อาคารบรรยารวม เลขที่ 39/4 หมู่ 5 ตำบลโป่ง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150
อื่นๆ	13 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 12,334 ตารางเมตร	ที่ตั้งศูนย์กีฬาในร่ม หอพักรัชดาภิเษก แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาครอบคลุมทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวนทั้งสิ้น 240 หลักสูตร เป็นระดับปริญญาตรี 109 หลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิต 8 หลักสูตร ปริญญาตรีควบปริญญาโท 4 หลักสูตร ปริญญาโท 91 หลักสูตร และปริญญาเอก 28 หลักสูตร โดยได้มีการจัดการเรียนการสอนใน 4 ศูนย์การศึกษา เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาออกไปอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ยังคงมุ่งมั่นที่จะรักษาไว้ซึ่งปณิธานและปรัชญาแต่ดั้งเดิมของมหาวิทยาลัย ที่มุ่งสร้างบัณฑิตที่ไม่เห็นแก่ตัว มีจริยธรรม รักษาความถูกต้อง ออกมารับใช้สังคมชาวธรรมศาสตร์ทุกคน

แผนที่เพื่อสะดวกในการเดินทางไปยังศูนย์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการจัดทำไว้ ดังนี้

ภาพที่ 2.3 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์

ภาพที่ 2.4 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ภาพที่ 2.5 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา

ภาพที่ 2.6 แผนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

อาจารย์และบุคลากร

ในปีงบประมาณ 2554 (สำรวจข้อมูล ณ 1 มกราคม 2554) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีบุคลากรทั้งสิ้น 6,650 คน ซึ่งสามารถจำแนกดังนี้

ตารางที่ 2.2 จำแนกตามเพศ

จำแนกตามเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2,108 คน	31.7
หญิง	4,542 คน	68.3
รวม	6,650 คน	100.0

ตารางที่ 2.3 จำแนกตามประเภทบุคลากร

จำแนกตามประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ	2,381 คน	35.8
พนักงานมหาวิทยาลัย	1,644 คน	24.7
พนักงานเงินรายได้และลูกจ้างเงินเงินได้	2,625 คน	39.5
รวม	6,650 คน	100.0

ตารางที่ 2.4 จำแนกตามสายงาน

จำแนกตามสายงาน	จำนวน	ร้อยละ
สายวิชาการ (อาจารย์ประจำ)	1,761 คน	26.5
สายสนับสนุนวิชาการ	3,845 คน	57.8
ลูกจ้างทุกประเภท	1,044 คน	15.7
รวม	6,650 คน	100.0

ตารางที่ 2.5 จำนวนตามวุฒิการศึกษา (เฉพาะอาจารย์ประจำ)

จำนวนตามวุฒิการศึกษา (เฉพาะอาจารย์ประจำ)	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาเอก/เทียบเท่า	923 คน	52.4
ปริญญาโท/เทียบเท่า	790 คน	44.9
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	48 คน	2.7
รวม	1,761 คน	100.0

ตารางที่ 2.6 จำนวนตามตำแหน่งทางวิชาการ (เฉพาะอาจารย์ประจำ)

จำนวนตามตำแหน่งทางวิชาการ (เฉพาะอาจารย์ประจำ)	จำนวน	ร้อยละ
ศาสตราจารย์	36 คน	2.0
รองศาสตราจารย์	364 คน	20.7
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	443 คน	25.2
อาจารย์	918 คน	52.1
รวม	1,761 คน	100.0

เมื่อเปรียบเทียบอาจารย์ประจำทั้งหมด จำนวน 1,761 คน กับนักศึกษาทั้งหมด จำนวน 36,398 คน พบว่า โดยเฉลี่ยอาจารย์ 1 คน ต้องรับผิดชอบนักศึกษา 20 คน และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำกับนักศึกษาตามกลุ่มสาขาวิชา อันได้แก่ กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ พบว่า มีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา ดังนี้

กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	อาจารย์ประจำ: นักศึกษา เท่ากับ	1: 28
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อาจารย์ประจำ: นักศึกษา เท่ากับ	1: 22
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	อาจารย์ประจำ: นักศึกษา เท่ากับ	1: 6

งบประมาณ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีงบประมาณและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงานจาก 2 แหล่งหลักๆ คือ งบประมาณแผ่นดิน (งบคลัง) และงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย (งบพิเศษ) (ทั้งนี้ ไม่นับรวมงบประมาณรายจ่ายจากรายได้หน่วยงานต่างๆ) โดยมีงบประมาณในการดำเนินงานทั้งสิ้น 3,219,705,800 บาท จำแนกเป็นงบประมาณแผ่นดิน 2,310,212,600 บาท ร้อยละ 71.8 งบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัย 909,493,200 บาท ร้อยละ 28.2

เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 พบว่า ในปีงบประมาณ 2555 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น จำนวน 207,189,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.9 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยมีงบดำเนินการเพิ่มขึ้น 168,710,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.3 ในส่วนของงบลงทุนได้รับเพิ่มขึ้น 38,478,400 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.9

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบโดยจำแนกตามประเภทของงบประมาณ พบว่า งบประมาณแผ่นดิน (งบคลัง) ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้น 47,189,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.1

งบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (งบพิเศษ) ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้น 160,000,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.3

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวดังนี้

สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใน 6 หลัก ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักการความคุ้มค่า ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ

โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา หัวหน้าส่วนราชการในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t-test

ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) ประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยรอบและเป็นรายด้าน 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลางแต่ในด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับมาก 2) ประชากรมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้ การกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ยอมรับจากประชาชน มีความเที่ยงธรรมในการเลือกตั้งสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานด้านการเมืองมีการจัดช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานมีการอภิปรายถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และมีการส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างประหยัด

อังคณา จิตระกูล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลกันจุก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารจัดการที่ดีสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล และความสัมพันธของระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารจัดการในด้าน หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนตำบล ผู้นำชุมชนและผู้ช่วย และคณะกรรมการหมู่บ้านข้อมูลจากแบบสอบถามในครั้งนี้ถูกนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลกันจุก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักโปร่งใส โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คุณ รัตนะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรมายอ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษา 1) สภาพการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรมายอ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี 2) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรมายอ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี และ 3) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรมายอ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี ทั้งนี้ได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.82 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรมายอ และประชาชนในพื้นที่อำเภอมายอ รวม 1,243 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลสนามกลับคืนได้ 1,048 คน คิดเป็น 84.31 สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า 1) สถานีตำรวจภูธรมายอมีประสิทธิภาพสูงในการบริหารจัดการ 2) ปัญหาที่สำคัญ คือ สถานีตำรวจภูธรมายอไม่จัดจุดให้บริการประชาชนที่เหมาะสม 3) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนที่สำคัญ คือ สถานีตำรวจภูธรมายอควรจัดจุดให้บริการประชาชนให้เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น และประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการแก่ประชาชน นอกจากนี้ การสำรวจความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการรับบริการอย่างเป็นประจำเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งอีกด้วย

นารีรัตน์ จำจด (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีกรมการพัฒนาชุมชนในสังกัดส่วนกลาง โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมการพัฒนาชุมชน (2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมการพัฒนาชุมชน (3) ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในกรมการพัฒนาชุมชน (4) เสนอแนะทางการบริหารงานของกรมการพัฒนาชุมชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้มีประสิทธิภาพต่อไป รูปแบบการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรประกอบด้วย 23 หน่วยงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนของประชากรในสังกัดส่วนกลางของกรมการพัฒนาชุมชน จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้กรอบการวิเคราะห์ SWOT

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 70 ระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานในสังกัดส่วนกลางของกรมการพัฒนาชุมชนที่แตกต่างกัน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในหน่วยงานสังกัดส่วนกลางของกรมการพัฒนาชุมชน ได้แก่ ปัจจัยจิตใจ ปัจจัยด้านกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยมใหม่ของข้าราชการ “I AM READY” และตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การของวอร์เคซ จันทรศร โดยสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 76.2 3) จุดแข็ง ที่เสริมให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ คือ หน่วยงานมีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปรับใช้ในการทำงานพัฒนาชุมชน จุดอ่อน คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โอกาสคือ หน่วยงานควรเปิดโอกาสให้ส่วนราชการ ประชาชน และเครือข่ายเข้าร่วมสนับสนุนการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ และอุปสรรคคือ บทบาทภารกิจของหน่วยงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น 4) จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรมีการผลักดันการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในเป็นรูปธรรมทั้งในส่วนของการวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล 2) ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน เพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จในการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปในการบริหารงานเทศบาล ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรสองกลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและนายกเทศมนตรีของเทศบาลทั้งหกแห่งในจังหวัดภูเก็ต กลุ่มที่สองเป็นประชาชนที่มารับบริการจากเทศบาลทั้งหกแห่งในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเห็นว่าความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในเทศบาลอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากประชาชนกลับเห็นว่าความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการปฏิบัติงานของเทศบาลอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

บุญกรณ์ กกรณ์ย์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประเมินการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของเทศบาลตำบลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ และเปรียบเทียบการประเมินการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน โดยศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้องข้องในการบริหาร 377 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test f-test (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องมีการประเมินความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งข้อเสนอเทศที่ได้นี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้ทราบแนวทางนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของเทศบาล ตำบลคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อตอบสนองกับความต้องการของประชาชนต่อไป

สาริณี ไกรสังเกต (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก (2) ศึกษาความพร้อมของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก (3) เสนอแนะแนวทางแก้ไข ปัญหา อุปสรรค ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ข้าราชการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก จำนวน 297 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจังหวัดนครนายก ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยสนับสนุน (2) ความพร้อมของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความมีส่วนร่วม ด้านหลักความสำนึกรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน (3) ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะอุปสรรคในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก

คือ ผู้บังคับบัญชาควรมีการกระจายอำนาจ และเปิดโอกาสให้ข้าราชการฯ มีการแสดงความสามารถ ทางด้านวิชาการตามสาขาที่ได้รับการบรรจุ การปลูกจิตสำนึกสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณี ดำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติกรณีดำรงชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ (3) อุปสรรคและเสนอแนะในการปฏิบัติงานของดำรงชุมชนสัมพันธ์ให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีประชากรเป็นข้าราชการดำรงสังกัดในกองบัญชาตำรวจนครบาลจำนวน 22,597 คน ทำการสุ่มตัวอย่างจาก จำนวนประชากรจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบวัดผลครั้งเดียว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประสิทธิภาพของการนำหลักการบริหารหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติกรณีดำรงชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 ซึ่งการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของดำรงชุมชนสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการสมมติฐานที่ตั้งไว้ (2) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร คือ คุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติงานตามกระบวนการจัดการบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของงานดำรงชุมชนสัมพันธ์ โดยทั้ง 3 ตัวแปรสามารถอธิบายได้ร้อยละ 38.6 (3) จากศึกษาข้อเสนอแนะ คือ กระบวนการบริหารมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารควรนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้คือ 1. ควรส่งเสริมด้านคุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ I AM READY ให้บุคลากรตระหนักปฏิบัติอย่างภาคภูมิใจโดยเน้นส่วนของ 1) การวางแผน: การวิเคราะห์สถานการณ์และให้กำหนดแผนงานระบุเป้าหมายให้ชัดเจนโดยการใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ SWOT 2) การจัดการ: หน่วยงานต้องใช้ในการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และควรลดขนาดหน่วยงานในเล็กลง 3) ความพร้อมของบุคลากร: การประเมินระบบบริหารทรัพยากรบุคคล 4) การอำนวยความสะดวก: การบริหารเสริมแรงโดยใช้แบบการจูงใจ และมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และใช้ Key Performance Indicator: KPI เป็นตัววัดผลสำเร็จของงาน 5) การประสานงาน: การสื่อสารจากบนลงล่างและให้ความสำคัญจากล่างขึ้นบน และเน้นการทำงานเป็นกลุ่มงานเพื่อนำไปสู่การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน 6) การรายงานผล ควรใช้เครื่องมือมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

และใช้ KPI เป็นตัวรายงานผลด้วยความถูกต้อง 7) แปลงวิสัยทัศน์ ลงสู่เป้าหมายระดับต่างๆ จนถึง การปฏิบัติงาน และการมีส่วนร่วมโดยยึดแนวทางในประชาชนเป็นศูนย์กลางและนำระบบรางวัล คุณภาพมาตรฐานใช้เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

สายลม ปิ่นรัตน์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการ นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสำเร็จขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ 3) ศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยการสอบถามกลุ่ม ตัวอย่างข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 285 คน สัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนทั้งสิ้น 4 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ การสัมภาษณ์โดยใช้กรอบ SWOT

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไป ปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กและองค์การบริหารตำบลขนาดใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ โดยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กและขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับความสำเร็จสูงกว่าองค์การบริหาร ส่วนตำบลขนาดใหญ่ 2) ปัจจัยด้านกระบวนการทัศน์ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยด้านสมรรถนะ มีอิทธิพล ต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 3) จุดแข็งขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคือ มิงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ มีอิสระในการบริหารงาน จุดอ่อนคือ มี ความขัดแย้ง ขาดความสามัคคีภายในหน่วยงาน โอกาสคือมีหน่วยงานระดับเหนือขึ้นไปที่ทำให้ ความสำคัญและให้คำปรึกษาได้ดี อุปสรรค คือ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลหรือผู้บริหาร บ่อยและขาดความร่วมมือกับประชาชน 4) ข้อเสนอแนะจากการวิจัยได้แก่ 1) ผู้บริหารควรประยุกต์ใช้ เครื่องมือหรือเทคนิคทางการบริหารต่างๆ เช่น กาสร้างภาวะผู้นำต้นแบบ การจัดทำประมวลจริยธรรม

2) ควรมีระบบการสร้างขวัญกำลังใจแก่พนักงานที่ปฏิบัติงานดี เช่น การประกาศเกียรติคุณ รางวัล พนักงานดีเด่น 3) ควรมีการนำระบบสมรรถนะเข้ามาใช้ในการประเมินความดีความชอบและส่งเสริมให้พนักงานเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น e-Learning

ประวิช ภาระนนท์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี (2) ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรเกี่ยวกับข้อดีและปัญหาของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี และ (3) เสนอแนะแนวทางส่งเสริมการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากรทั้งหมด ได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ทั้งข้าราชการและลูกจ้างประจำ ที่ปฏิบัติงานอยู่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี 20 องค์กร จำนวน 264 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.912 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1)การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นด้านคุณธรรมของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา ได้แก่ หลักการมีส่วนร่วมส่วนด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2) ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ มีข้อดีในระดับมาก โดยเฉพาะจะทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายและก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและสังคม ปัญหาการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ ได้แก่ องค์กรมีงบประมาณดำเนินการอย่างจำกัด และส่วนโครงสร้าง ระบบงานและอำนาจหน้าที่ ไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมาย และ (3) ข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริมการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีทัศนคติและค่านิยมยอมรับแนวคิดใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้องค์กรเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

ทิพวรรณ ทันรังกา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะถึงแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม ของกลุ่มประชากรศึกษา จำนวน 354 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเขียนพรรณนาความ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน พบว่า ในการบริหารราชการได้นำความคิดเห็นของประชาชนไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารราชการและร่วมในการจัดซื้อจัดจ้าง ตรวจสอบงานต่างๆ 2) ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ พบว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและแต่งตั้งประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำเป็น มีการส่งเสริมพัฒนาความรู้ ความสามารถให้แก่บุคลากร 3) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ พบว่า มีการจัดทำมาตรการลดค่าใช้จ่าย และระบบการจัดการพัสดุที่รัดกุมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะชน ผ่านสื่อต่างๆ โดยจะมีการติดประกาศประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบ 4) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ขยายยกเลิก ปรับปรุงภารกิจของรัฐ พบว่า มีการติดประกาศ ประชาสัมพันธ์แผนผังกระบวนการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 5) ด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน พบว่า การบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละขั้นตอน มีความสะดวกไม่ยุ่งยาก 6) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการ พบว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน ได้จัดให้มีประชาชนมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ สำหรับปัญหาพบว่า การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้น ไม่ค่อยมีปัญหา ในการปฏิบัติงานของพนักงานมีซ้ำบ้าง การอธิบายแผนผังขั้นตอนการดำเนินการไม่ค่อยเข้าใจ และการให้บริการนอกสถานที่ ส่วนแนวทางพัฒนาการบริหารงาน พบว่าควรมีการส่งเสริม เพิ่มความรู้ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน และการตรงต่อเวลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด เพื่อสำรวจความคิดเห็นตัวแทนของประชากรที่ปฏิบัติงานอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ศูนย์ คือ ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พญา และศูนย์ลำปาง และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการสัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หลังจากที่ได้ศึกษาวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีพร้อมศึกษาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้อง อันมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักการ เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงกระบวนการในการวิจัย อันได้แก่

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ศูนย์ คือ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พญา และศูนย์ลำปาง รวมจำนวนทั้งสิ้น 6,650 คน (ที่มา: ในปีงบประมาณ 2554 สำรวจข้อมูล ณ 1 มกราคม 2554)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนประชากร คือ คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้หลักการคำนวณตามแนวคิดของ Taro Yamane (ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์, 2548: 134) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศูนย์	จำนวนประชากรเต็ม	จำนวนที่สุ่มจาก ชั้นภูมิที่ 1	จำนวนที่ใช้สูตรคำนวณ สัดส่วนจากชั้นภูมิที่ 2
ศูนย์ท่าพระจันทร์	1,493	315	97
ศูนย์รังสิต	4,641	368	114
ศูนย์พญา	62	54	17
ศูนย์ลำปาง	254	155	48
รวม	6,450	893	276

ที่มา: งบประมาณ 2554 สํารวจข้อมูล ณ 1 มกราคม 2554

ซึ่งคำนวณตามสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ
 N แทน ขนาดประชากรแต่ละชั้นภูมิ
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

การแทนค่า

$$n = \frac{892}{1 + (892 \times 0.05^2)}$$

$$n = 276$$

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งประชากรออกตามชั้นภูมิ โดยแบ่งแต่ละศูนย์ออกเป็น 2 ชั้นภูมิ คือ ข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานเงินรายได้และลูกจ้างรายได้ โดยในแต่ละศูนย์จะศึกษาจากตัวแทนของลักษณะการทำงาน จำนวน 276 คน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณขนาดตัวอย่างแต่ละศูนย์ที่จะทำการสุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane ได้จำนวนคนที่จะต้องทำการสุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 892 คน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane ได้จำนวนคนที่ต้องการสุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 276 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลดังนี้

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดและแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุราชการ ศูนย์ ตำแหน่งในมหาวิทยาลัย โดยคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานคือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบใช้มาตรวัดความสำคัญ (Importance Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาค เป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบใช้มาตรวัดความสำคัญ (Importance Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ทั้งนี้ ข้อคำถามทั้งหมดที่ใช้มาตรลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ เป็นมาตรวัดประกอบด้วยข้อความเชิงบวก โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น	
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด

ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาภาคสนาม ตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่จัดทำขึ้น ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

1. ทดสอบความเที่ยงตรง โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้และอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาที่จะวัดความเที่ยงตรงของเนื้อหา(Content Validity) โดยนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ 1) รศ.ดร.สมชาย ชาคระการ ประธานคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2) นายอนุวัช ควรรคิด หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ 3) นายณรงค์ อินทร์พันธ์ หัวหน้าฝ่ายสำรวจและออกแบบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

2. ทดสอบค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ศึกษาจริง จำนวน 30 คน นำแบบสอบถามทั้ง 30 ชุด ไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Conbach โดยกำหนดค่าความเที่ยงเท่ากับ $+/- 0.8$

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวน
 s_e^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

คำนวณหาและ s_e^2 จากสูตร s_i^2

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

N แทนจำนวนคน

ผลค่าความเชื่อมั่นของการทดลองใช้แบบสอบถามกับข้าราชการ พนักงานบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตรครอนบัค (Cronbach) ดังนั้นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.96

2.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้ชุดคำถามที่ผู้สัมภาษณ์ใช้ถามและบันทึกคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) มีประเด็นคำถามที่มีการกำหนดเนื้อหาสาระของการสัมภาษณ์ การจัดลำดับคำถามและคำตอบที่คาดว่าจะได้รับ การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้รับการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นประเด็นความคิดเห็นที่เกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค และข้อเสนอแนะ อีกทั้งครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์”

ผู้ศึกษาได้จัดทำโครงสร้างของแบบสอบถามในส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงาน คือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอเป็นคำถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบใช้มาตรวัดความสำคัญ (Importance Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) เพื่อเกิดความสมบูรณ์ของคำถาม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 โครงสร้างของแบบสอบถามส่วนที่ 2

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	แบบสอบถาม
ตัวแปรอิสระ ได้แก่		
- ปัจจัยด้านการบริหารงาน แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์		
1. วัตถุประสงค์	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 1
2. ปัจจัยนำเข้า	1. ความพร้อมด้านบุคลากร	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 2
	2. ความพร้อมด้านงบประมาณ	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 3
	3. ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 4
	4. ความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 5
3. กระบวนการและกิจกรรม	1. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 6
4. ผลสัมฤทธิ์	1. ความประหยัด	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 7
	2. ความมีประสิทธิภาพ	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 8
	3. ความคุ้มค่า	ส่วนที่ 2 ข้อที่ 9
ตัวแปรตาม ได้แก่		
- ความสำเร็จของการนำ หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ		
1. หลักประสิทธิผล	1. มีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์และการปฏิบัติ ราชการอย่างมีประสิทธิภาพ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 1
	2. การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 2
	3. การบริหารจัดการสารสนเทศ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 3
2. หลักประสิทธิภาพ	4. การบริหารจัดการองค์การอย่างมี ประสิทธิภาพ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 4
	5. การดำเนินการภารกิจภาครัฐด้วยความคุ้มค่า	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 5
3. หลักการตอบสนอง	6. ความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปี เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ การให้บริการ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 6

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	แบบสอบถาม	
4.หลักความรับผิดชอบ	7. ความสำเร็จในการปฏิบัติตามมาตรฐาน ระยะเวลาการให้บริการที่ครบถ้วนสมบูรณ์	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 7	
	8. การจัดให้มีช่องทาง/เครือข่ายการให้บริการที่ มีความครบถ้วนและมีประสิทธิผล	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 8	
	9. การนำนวัตกรรมมาพัฒนามาตรฐานคุณภาพ การให้บริการ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 9	
	10. ระบบการจัดการข้อร้องเรียนที่มีประสิทธิผล	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 10	
	11. การจัดทำตำแหน่งงานและคำบรรยายลักษณะ งานขององค์การได้ครบถ้วน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 11	
	12. การจัดให้มีการบริหารจัดการด้านการควบคุม ภายในที่ดี	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 12	
	13. การจัดให้มีการบริหารจัดการด้านการบริหาร ความเสี่ยงในองค์การ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 13	
	14. การจัดให้มีระบบการติดตามและประเมิน ผลการปฏิบัติราชการ โดยมีการเชื่อมโยงกับ ระบบแรงจูงใจและระบบการให้โทษอย่าง เป็นรูปธรรม	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 14	
	15. การจัดให้มีกระบวนการสร้างความตระหนัก ในเรื่องความรับผิดชอบต่อ สังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 15	
	5.หลักความโปร่งใส	16. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 16
		17. ระบบการตรวจสอบภายในที่ครบถ้วน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 17
		18. การร่วมตรวจสอบของสมาคมวิชาชีพ/ สื่อมวลชนในโครงการต่างๆ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 18
		19. การดำเนินการด้านการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตที่ครบถ้วน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 19

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	แบบสอบถาม
6. หลักการมีส่วนร่วม	20. การเปิดเผยและให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 20
	21. การรับฟังและบริหารจัดการข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 21
	22. การร่วมบริหารราชการและติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของส่วนราชการ/จังหวัด โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 22
7. หลักการกระจายอำนาจ	23. กลไกสนับสนุนและเสริมสร้างศักยภาพการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 23
	24. การบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 24
	25. กลไกสนับสนุนการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 25
	26. การบริหารราชการตามหลักการมอบอำนาจที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 26
	27. กลไกสนับสนุนการบริหารราชการตามหลักการมอบอำนาจ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 27
8. หลักนิติธรรม	28. การติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติราชการจากการมอบอำนาจ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 28
	29. การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิ และการใช้สิทธิ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 29
	30. กิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาความรู้ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 30

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวบ่งชี้	แบบสอบถาม
	31. ความเท่าเทียมกันของการบังคับใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คุณพินิจ ในการ ปฏิบัติงาน	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 31
	32. การพัฒนาคุณภาพบุคลากรในการใช้อำนาจ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 32
	33. ความเป็นอิสระของผู้ทำหน้าที่วินิจฉัย	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 33
	34. กระบวนการพิจารณาความคิด และ การกำหนดโทษ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 34
9. หลักความเสมอภาค	35. การสร้างกลไกด้านความเสมอภาคและจัดตั้ง ศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาค	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 35
	36. การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้าน ความเสมอภาค	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 36
	37. การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อ สนับสนุนด้านความเสมอภาค	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 37
	38. การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเสมอภาค	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 38
	39. การบูรณาการความเสมอภาคเข้ากับการ กำหนดมาตรฐานของกระบวนการทำงาน และการให้บริการ	ส่วนที่ 3 ข้อที่ 39

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ ข้าราชการและบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 4 ท่าน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ขออนุญาตหน่วยงานเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ส่งแบบสอบถามให้แก่ข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ศูนย์ รวม 276 คน พร้อมระบุข้อความขอให้ส่งแบบสอบถามคืนผู้ศึกษาภายในเวลาที่กำหนด

- เก็บรวบรวมแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมโดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ บริหารค้นหาข้อมูลภายใต้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็นการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ด้วยหลักทางสถิติศาสตร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ตารางที่ 3.3 แสดงสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย	สถิติ
ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	การวิเคราะห์การถดถอยแบบมีขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)
ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	T - test

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถามปลายเปิด มีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจากเอกสารที่ค้นคว้า รวมทั้งข้อเสนอแนะที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยผู้ศึกษาจะทำการแยกแยะคำตอบที่ได้มาจากการจัดกลุ่มคำตอบและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษารวบรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการอิงเกณฑ์ซึ่งแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{(5-1)}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.79	หมายความว่า	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.80 – 2.59	หมายความว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.60 – 3.39	หมายความว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.40 – 4.19	หมายความว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 – 5.00	หมายความว่า	มากที่สุด

ระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาทำการศึกษา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่เดือนธันวาคม 2556 ถึงเดือนพฤษภาคม 2557

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่เดือนธันวาคม 2556 ถึงเดือนพฤษภาคม 2557 ดังนี้

ตารางที่ 3.4 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินงาน	ระยะเวลาทำการวิจัย 6 เดือน							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1. ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	■							
2. สร้างเครื่องมือและทดลองใช้		■						
3. เก็บรวบรวมข้อมูล			■	■				
4. วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล					■			
5. สรุปและจัดทำรายงาน						■		

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. เพื่อทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างที่ตอบและส่งคืนแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พญาไท ศูนย์ลำปาง รวม 4 แห่ง จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของตัวอย่างทั้งหมด 276 คน ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการบรรยายประกอบตาราง โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชวราชการ ศูนย์ และตำแหน่ง รวม 7 รายการ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและกิจกรรม และด้านผลสัมฤทธิ์ วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยภาพรวม และจำแนกรายด้าน คือ ด้านหลักประสิทธิผล ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักนิติธรรม และ ด้านหลักความเสมอภาค วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

4.1 วิเคราะห์สมมติฐานผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t-test)

4.2 วิเคราะห์สมมติฐานปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใช้ในการบริหารงาน โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ สรุป ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางแก้ไขในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตอนที่ 6 บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้มีความหมาย ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน t-test
Df	แทน	ค่าความอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
X^2	แทน	ไค-สแควร์ (Chi-Square)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุราชการ ศูนย์ ตำแหน่งความรับผิดชอบ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	110	39.90
หญิง	166	60.10
รวม	276	100.00
2. อายุ		
อายุเฉลี่ยน้อยกว่า 20	0	0.00
อายุเฉลี่ย 20 – 29 ปี	55	19.90
อายุเฉลี่ย 30 – 39 ปี	120	43.50
อายุเฉลี่ย 40 – 49 ปี	52	18.80
อายุเฉลี่ย 50 – 59 ปี	46	16.70
อายุเฉลี่ย 60 ปี ขึ้นไป	3	1.10
รวม	276	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปวช.	8	2.90
ปวส.	16	5.80
ระดับปริญญาตรี	169	61.25
ระดับปริญญาโท	60	21.75
ระดับปริญญาเอก	2	0.70
อื่นๆ	21	7.60
รวม	276	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ (%)
4. รายได้		
ไม่เกิน 10,000 บาท	9	3.26
10,000 – 15,000 บาท	59	21.38
15,001 – 20,000 บาท	126	45.65
20,001 บาทขึ้นไป	82	29.71
รวม	276	100.00
5. อายุราชการ		
เฉลี่ยไม่เกิน 5 ปี	118	42.77
เฉลี่ย 5 – 10 ปี	42	15.22
เฉลี่ย 10 ปีขึ้นไป	116	42.01
รวม	276	100.00
6. ศูนย์		
ศูนย์ท่าพระจันทร์	97	35.15
ศูนย์รังสิต	114	41.30
ศูนย์พญา	17	6.15
ศูนย์ลำปาง	48	17.40
รวม	276	100.00
7. ตำแหน่ง		
ข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ	117	42.40
พนักงานมหาวิทยาลัย	68	24.60
พนักงานเงินรายได้และลูกจ้างรายได้	91	33.00
รวม		100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 30 – 39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท อายุราชการเฉลี่ยไม่เกิน 5 ปี ประจำศูนย์รังสิต ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นำเสนอในภาพรวม ดังตารางที่ 4.2 และนำเสนอเป็นรายปัจจัยดังตารางที่ 4.2 – 4.6

ในการนำเสนอผลการศึกษาในตารางทุกตาราง ผู้ศึกษาใช้สัญลักษณ์ตัวเลขแทนชื่อศูนย์ต่างๆ ดังนี้ 1 = ศูนย์ท่าพระจันทร์ 2 = ศูนย์รังสิต 3 = ศูนย์พญา 4 = ศูนย์ลำปาง

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในภาพรวม

ปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	\bar{X}					S.D.					การแปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
1. วัตถุประสงค์	4.04	3.99	4.24	3.94	4.01	0.82	0.86	0.90	0.81	0.84	มาก
2. ปัจจัยนำเข้า	4.01	4.08	4.06	4.08	4.05	0.47	0.53	0.43	0.40	0.48	มาก
3. กระบวนการและกิจกรรม	3.97	3.85	4.12	4.00	3.93	0.77	0.82	0.70	0.77	0.79	มาก
4. ผลสัมฤทธิ์	3.96	3.89	4.06	4.08	3.96	0.52	0.54	0.56	0.61	0.55	มาก
รวม	4.01	3.96	4.06	3.96	3.99	0.23	0.23	0.64	0.43	0.24	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24) โดยเมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า

อยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านปัจจัยนำเข้า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84) ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55) และปัจจัยด้านกระบวนการหรือกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านวัตถุประสงค์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์	\bar{X}					S.D.					การแปลผล	
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4		รวม
1.ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย		4.04	3.99	4.24	3.94	4.01	0.82	0.86	0.90	0.81	0.84	มาก
รวม		4.04	3.99	4.24	3.94	4.01	0.82	0.86	0.90	0.81	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านวัตถุประสงค์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้าน
ปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
2.ความพร้อมด้าน บุคลากร	4.03	3.95	3.71	4.02	3.97	0.82	0.81	0.77	0.91	0.83	มาก
3.ความพร้อมด้าน งบประมาณ	4.05	3.98	4.35	3.94	4.02	0.85	0.82	0.70	0.81	0.82	มาก
4.ความพร้อมด้าน วัสดุอุปกรณ์	3.82	4.05	3.71	3.98	3.94	0.79	0.85	0.77	0.81	0.82	มาก
5.ความพร้อมด้าน ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	4.04	3.90	3.88	4.10	3.99	0.85	0.80	0.86	0.78	0.82	มาก
รวม	3.98	3.97	3.91	4.01	4.05	0.82	0.82	0.77	0.82	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการ
บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$,
S.D. = 0.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพร้อมด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. 0.82)
ความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. 0.82) ความพร้อมด้านบุคลากร ($\bar{X} =$
3.97, S.D. = 0.83) และความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.82)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการและกิจกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์	\bar{X}					S.D.					การแปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
6.การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	3.97	3.85	4.12	4.00	3.93	0.77	0.82	0.70	0.77	0.79	มาก
รวม	3.97	3.85	4.12	4.00	3.93	0.77	0.82	0.70	0.77	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านกระบวนการและกิจกรรม ในด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.79)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านผลสัมฤทธิ์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์	\bar{X}					S.D.					การแปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
7.ความประหยัด	3.94	3.94	4.24	4.23	4.01	0.84	0.79	0.66	0.83	0.81	มาก
8.ความมีประสิทธิภาพ	4.04	3.84	4.06	4.00	3.95	0.80	0.78	0.75	0.83	0.80	มาก
9.ความคุ้มค่า	3.98	3.91	4.06	3.98	3.96	0.82	0.79	0.83	0.79	0.80	มาก
รวม	3.98	3.89	4.12	4.07	3.96	0.82	0.78	0.747	0.81	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านผลสัมฤทธิ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ปัจจัยด้านความประหยัด ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.81) ด้านความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80) และความมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.80)

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.7 - 4.16

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยภาพรวม

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
1. หลักประสิทธิผล	3.98	3.96	4.06	3.85	3.95	0.63	0.54	0.56	0.55	0.57	มาก
2. หลัก ประสิทธิภาพ	4.00	3.97	4.00	3.94	3.98	0.54	0.56	0.61	0.52	0.55	มาก
3. หลักการ ตอบสนอง	4.01	4.04	4.12	4.04	4.04	0.40	0.43	0.49	0.35	0.41	มาก
4. หลักความ รับผิดชอบ	4.03	4.04	4.12	3.92	4.02	0.44	0.40	0.33	0.45	0.42	มาก
5. หลักความ โปร่งใส	4.11	4.12	4.12	4.10	4.12	0.45	0.50	0.49	0.47	0.48	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
6. หลักการมีส่วนร่วม	4.05	4.16	4.00	3.98	4.08	0.49	0.51	0.50	0.47	0.50	มาก
7. หลักการกระจายอำนาจ	3.96	3.96	4.00	3.92	3.95	0.50	0.36	0.35	0.35	0.41	มาก
8. หลักนิติธรรม	3.96	4.00	4.06	4.02	3.99	0.35	0.33	0.24	0.39	0.34	มาก
9. หลักความเสมอภาค	4.22	4.08	4.00	4.08	4.12	0.50	0.50	0.35	0.35	0.47	มาก
รวม	4.03	4.03	4.05	3.98	4.00	0.47	0.45	0.43	0.43	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.46) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.48) หลักความเสมอภาค ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.47) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.50) หลักการตอบสนอง ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.41) หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.42) หลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.34) หลักประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.55) หลักประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.57) และหลักการกระจายอำนาจ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้าน
หลักประสิทธิผล

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การแปล ผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
1.มีการปฏิบัติ ติดตาม แก้ไขผล การปฏิบัติงานตาม แผนยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์	3.93	3.99	4.06	4.00	3.97	0.78	0.80	0.90	0.83	0.80	มาก
2.มีการปฏิบัติตาม แผนการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	4.08	3.81	4.00	3.88	3.93	0.87	0.82	0.79	0.82	0.84	มาก
3. มีการจัดการ สารสนเทศตาม แผนการบริหาร	4.09	3.98	4.06	3.79	3.99	0.80	0.80	0.75	0.80	0.80	มาก
รวม	4.03	3.93	4.04	3.89	3.95	0.82	0.81	0.81	0.82	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์
ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้าน
หลักประสิทธิผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
โดยเรียงตามลำดับค่าสถิติพบว่า การจัดการสารสนเทศตามแผนการบริหาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$
3.99, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ มีการปฏิบัติ ติดตาม แก้ไขผลปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่
สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.80) และการปฏิบัติตามแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล
($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักประสิทธิภาพ

หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
4.ปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรฐานและคู่มือ การปฏิบัติการ	3.94	4.04	4.06	3.88	3.98	0.77	0.82	0.97	0.82	0.81	มาก
5.วงเงินรายจ่ายตาม งบประมาณในการ ปฏิบัติงานลดลง จากปีก่อน	4.03	3.90	4.18	3.90	3.96	0.82	0.79	0.88	0.78	0.80	มาก
6.การใช้จ่ายเงินงบ ประมาณที่คุ้มค่าต่อ การปฏิบัติการ	3.93	4.05	4.12	4.10	4.02	0.81	0.81	0.93	0.83	0.82	มาก
รวม	3.97	4.00	4.12	3.96	3.98	0.80	0.81	0.93	0.81	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.55) เรียงลำดับตามค่าสถิติที่ได้ คือ การใช้จ่ายเงินงบประมาณที่คุ้มค่าต่อการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานและคู่มือการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.81) และวงเงินรายจ่ายตามงบประมาณในการปฏิบัติงานลดลงจากปีก่อน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านหลักการตอบสนอง

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
7.มีการวิเคราะห์ ข้อมูล เพื่อกำหนด แผนผังขั้นตอนและ มาตรฐานระยะเวลา การให้บริการที่มี ความครบถ้วนทุก งานบริการ	4.10	3.96	3.94	4.27	4.06	0.77	0.82	0.75	0.74	0.79	มาก
8. มีการจัดระบบ ฐานข้อมูลและระบบ สารสนเทศเพื่อการ บริหารจัดการงาน ให้บริการ	4.00	4.13	4.18	3.79	4.03	0.83	0.81	0.81	0.82	0.83	มาก
9.มีช่องทางและ เครือข่ายการให้ บริการที่มีความ ครบถ้วนและ เหมาะสมกับบุคลากร/ ประชาชน ผู้รับบริการ	4.07	4.09	4.12	4.10	4.09	0.81	0.84	0.78	0.81	0.81	มาก
10.มีการติดตามและ ประเมินผลการให้ บริการอย่างเป็นระบบ	3.96	4.01	4.18	4.08	4.01	0.84	0.85	0.95	0.82	0.84	มาก
11.มีการจัดให้มีระบบ การแก้ไขปัญหาข้อ ร้องเรียน	3.94	3.97	3.82	4.06	3.97	0.85	0.84	0.95	0.86	0.85	มาก
รวม	4.01	4.03	4.05	4.06	4.04	0.82	0.83	0.85	0.81	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการตอบสนองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.41) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก เรียงตามค่าสถิติที่ได้ คือ มีช่องทางและเครือข่ายการให้บริการที่มีความครบถ้วนและเหมาะสมกับบุคลากร/ประชาชน ผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.81) มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแผนผังขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการที่มีความครบถ้วนทุกงานบริการ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.793) มีการจัดระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานให้บริการ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) มีการติดตามผลและประเมินผลการให้บริการอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.84) และมีการจัดให้มีระบบการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
12.มีการกำหนด เป้าหมายและทิศทาง การดำเนินงานที่ ชัดเจน	4.01	4.11	3.65	3.98	4.02	0.78	0.80	0.86	0.76	0.80	มาก
13.สามารถปฏิบัติ งานได้บรรลุตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	3.95	4.02	4.29	3.75	3.96	0.86	0.84	0.69	0.81	0.84	มาก
14.จัดให้มีระบบการ ประเมินผลการ ดำเนินงานที่มี หลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบ แรงจูงใจอย่างเป็น รูปธรรม	4.07	4.13	3.82	4.02	4.07	0.82	0.81	0.88	0.79	0.81	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล	
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4		รวม
15.มีระบบการ ประเมินผลการ ดำเนินงานที่มี หลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบ การให้โทษอย่าง เป็นรูปธรรม		3.99	3.96	4.24	3.85	3.97	0.86	0.79	0.75	0.87	0.83	มาก
16.มีกระบวนการ และกิจกรรมสร้าง ความตระหนักใน เรื่องภาวะรับผิดชอบ		4.15	3.87	4.29	4.06	4.03	0.82	0.83	0.77	0.84	0.83	มาก
รวม		4.03	4.02	4.06	3.93	4.02	0.83	0.81	0.79	0.81	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความรับผิดชอบต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก เรียงตามลำดับค่าสถิติ คือ จัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.81) มีกระบวนการและกิจกรรมสร้างความตระหนักในเรื่องภาวะรับผิดชอบต่อ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) การกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.80) มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจนเชื่อมโยงกับระบบการให้โทษอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.83) สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.84)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความโปร่งใส

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
17.มีการกำหนด ขั้นตอนการปฏิบัติ งานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้	4.06	3.97	4.24	4.04	4.03	0.83	0.80	0.83	0.82	0.82	มาก
18.มีแนวปฏิบัติต่อ บุคลากรด้วยความ โปร่งใส	3.85	4.02	3.82	3.90	3.92	0.81	0.81	0.88	0.81	0.81	มาก
19.มีการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารให้ บุคลากร/ประชาชน ทราบ	4.08	3.96	3.94	4.00	4.01	0.81	0.82	0.97	0.85	0.83	มาก
20.หน่วยงานของ ท่านมีการรายงาน ผลการปฏิบัติงานให้ บุคลากร/ประชาชน	3.93	4.00	3.82	3.96	3.96	0.79	0.81	0.73	0.90	0.81	มาก
รวม	3.98	3.98	3.95	3.97	4.12	0.81	0.81	0.85	0.84	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความโปร่งใสในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก เรียงตามค่าสถิติที่ได้ คือ มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.82) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคลากร/ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.83) หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้บุคลากร/ประชาชน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.81) และมีแนวปฏิบัติต่อบุคลากรด้วยความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.81)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านหลักการมีส่วนร่วม

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
21.เปิดโอกาสให้ บุคลากร/ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมใน การคิดวางแผน ร่วมกับมหาวิทยาลัย	4.05	4.10	3.82	4.00	4.05	0.85	0.78	0.88	0.88	0.82	มาก
22.มีการรายงานผล การปฏิบัติงานให้ ประชาชนทราบ	3.95	4.07	3.71	3.88	3.97	0.82	0.83	0.77	0.76	0.81	มาก
23.เปิดโอกาสให้ บุคลากร/ประชาชน มีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับ การแก้ไขปัญหา หรือความต้องการ ของประชาชน หรือ แนวทางพัฒนา มหาวิทยาลัยที่มี ผลกระทบต่อ บุคลากร/ประชาชน โดยตรง	3.94	3.99	4.06	3.96	3.97	0.83	0.83	0.83	0.85	0.83	มาก
24.ดำเนินกิจกรรม/ โครงการ โดยยึด ประโยชน์ของ บุคลากร/ประชาชน ส่วนใหญ่	3.99	4.05	4.06	3.92	4.01	0.74	0.82	0.75	0.82	0.79	มาก
รวม	3.98	4.05	3.91	3.94	4.08	0.81	0.81	0.80	0.82	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.50$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เรียงตามค่าสถิติได้ คือ เปิดโอกาสให้บุคลากร/ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดร่างแผนร่วมกับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.82$) ดำเนินกิจกรรม/ โครงการโดยยึดประโยชน์ของบุคลากร/ประชาชนส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.79$) มีการรายงาน ผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.81$) และเปิดโอกาสให้ บุคลากร/ประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชน หรือแนวทาง พัฒนามหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อบุคลากร/ประชาชนโดยตรง ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.83$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการกระจายอำนาจ

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล	
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4		รวม
25. มีการปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์/แนวทาง การถ่ายโอนอำนาจ ภารกิจ/บริการ	4.07	4.00	3.88	4.06	4.03	4.03	0.79	0.83	0.86	0.84	0.82	มาก
26. มีการจัดให้มีการ สนับสนุนเพื่อรองรับ การกระจายอำนาจ เช่น ให้คำปรึกษา แนะนำ การบริการแก่ผู้รับการ ถ่ายโอนอำนาจ	3.96	3.89	3.65	3.88	3.89	3.89	0.85	0.84	0.70	0.79	0.83	มาก
27. มีการให้คำปรึกษา แนะนำการปฏิบัติงาน แก่ผู้รับมอบ	3.98	3.98	4.29	4.08	4.02	4.02	0.76	0.81	0.69	0.82	0.79	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
28.มีการจัดให้มีระบบ ติดตาม และตรวจสอบ การปฏิบัติจากการมอบ อำนาจ	3.98	3.98	4.12	3.81	3.96	0.78	0.81	0.99	0.79	0.81	มาก
29.มีการจัดให้มี ช่องทางและการบริหาร จัดการข้อร้องเรียน	3.95	3.90	4.00	3.94	3.93	0.82	0.81	0.79	0.81	0.81	มาก
รวม	3.99	3.95	3.99	3.95	3.95	0.80	0.80	0.81	0.81	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการกระจายอำนาจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.41) เรียงลำดับตามสถิติที่ได้ คือ มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์/แนวทางการถ่ายโอนอำนาจ การกิจ/บริการ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.82) มีการให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติงานแก่ผู้รับมอบ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.79) มีการจัดให้มีระบบติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติจากการมอบอำนาจ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.81) มีการจัดให้มีช่องทางและการบริหารจัดการข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.81) และ มีการจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจเช่น ให้คำปรึกษาแนะนำ การบริการแก่ผู้รับการถ่ายโอนอำนาจ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านหลักนิติธรรม

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
30. มีการวาง กฎระเบียบ เช่น ข้อบังคับที่บังคับใช้ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายอื่น โดยยึดประโยชน์ ของประชาชน	3.94	3.96	4.12	3.81	3.94	0.81	0.85	0.93	0.79	0.83	มาก
31. มีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ ทันสมัยและ เหมาะสมอยู่เสมอ	3.97	4.07	4.12	3.83	4.00	0.83	0.87	0.78	0.88	0.85	มาก
32. มีการให้ความ สำคัญต่อสิทธิเสรี ภาพของประชาชน	4.02	3.98	3.76	4.13	4.01	0.78	0.87	0.90	0.79	0.83	มาก
33. มีการให้ความ สำคัญต่อสิทธิเสรี ภาพของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน	3.94	3.80	3.71	3.98	3.87	0.83	0.80	0.77	0.76	0.80	มาก
34. มีความเท่าเทียม กันของการบังคับ ใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คุณพินิจ ในการปฏิบัติงาน	3.91	4.03	4.35	3.96	3.99	0.82	0.80	0.93	0.80	0.82	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	\bar{X}					S.D.					การ แปลผล	
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4		รวม
35.มีขั้นตอน กระบวนการ พิจารณาความคิด และการกำหนด โทษอย่างเป็น ธรรม		3.99	3.95	4.06	4.00	3.98	0.82	0.80	0.83	0.80	0.80	มาก
รวม		3.96	3.96	4.02	3.95	3.99	0.81	0.83	0.85	0.80	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านหลักนิติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.34) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าสถิติที่ได้ คือ การให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.80) มีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัยและเหมาะสมอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.85) มีความเท่าเทียมกันของการบังคับใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับคุณพินิจในการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.82) มีขั้นตอนกระบวนการพิจารณาความคิด และการกำหนดโทษอย่างเป็นธรรม เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.80) มีการวางกฎระเบียบ เช่น ข้อบังคับที่บังคับใช้ภายในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายอื่น โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.83) และมีการให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเจ้า ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำ
หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านหลักความเสมอภาค

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	S.D.										การ แปลผล
	ศูนย์	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	
36.มีการพัฒนา กระบวนการทำงาน เพื่อสร้างความเสมอ ภาค	4.01	4.13	4.00	4.04	4.07	0.81	0.80	0.79	0.80	0.80	มาก
37.ความสำคัญกับ การตั้งศูนย์ประสาน งานด้านความเสมอ ภาคขององค์กร	4.05	3.92	3.94	3.94	3.97	0.83	0.80	0.66	0.84	0.81	มาก
38.จัดฝึกอบรม สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้ และเผยแพร่เกี่ยวกับ บทบาทความเสมอ ภาคทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร	4.07	3.90	3.82	3.90	3.96	0.79	0.81	0.88	0.78	0.80	มาก
39.การรับรู้ถึงความ เสมอภาค ภายใน หน่วยงานของท่าน	4.10	4.04	3.76	3.92	4.03	0.81	0.83	0.83	0.82	0.82	มาก
4. ทำการประเมิน ความพึงพอใจ/ ทัศนคติทั้งภายใน และภายนอกองค์กร	4.10	3.96	3.88	3.98	4.01	0.84	0.82	0.93	0.89	0.84	มาก
รวม	4.07	3.99	3.88	3.96	4.12	0.82	0.81	0.82	0.83	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการความเสมอภาคในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเรียงตามค่าสถิติที่ได้ คือ มีการพัฒนากระบวนการทำงานเพื่อสร้างความเสมอภาค ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.80) การรับรู้ถึงความเสมอภาค ภายในหน่วยงานของท่าน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.82) ทำการประเมินความพึงพอใจ/ทัศนคติทั้งภายในและภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.84) ความสำคัญกับการตั้งศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคขององค์กร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.81) และจัดฝึกอบรม สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้และเผยแพร่เกี่ยวกับบทบาทความเสมอภาคทั้งภายในและภายนอกองค์กร ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

4.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

H_0 : ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

H_1 : ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t - test) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ 0.05 ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Mean Difference	Df	T	Sig. (2-tailed)
ผลสัมฤทธิ์	3.99	.130	-76.009	275	-9712.709	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 4.17 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

ซึ่งจากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบค่าที สามารถอธิบายถึงผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ดังนี้

ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t-test) ดังตารางที่ 4.17 ได้ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และค่าสถิติ t เท่ากับ -9712.709 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การยืนยัน H_1 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยระดับผลสำเร็จของระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.130

4.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปบริหารงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน “ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แก่ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและกิจกรรม และผลสัมฤทธิ์” สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มตัวแปรได้มากที่สุด มาใช้แสดงได้ดังตารางที่ 4.18 - 4.23

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย (Model)			
	1	2	3	4
ปัจจัยนำเข้า	0.400	0.403	0.427	0.444
ผลสัมฤทธิ์	-	0.342	0.341	0.111
วัตถุประสงค์	-	-	0.113	0.111
กระบวนการและกิจกรรม	-	-	-	0.111
Constant	2.383	1.015	0.469	3.709
R	0.624	0.880	0.946	1.000
R ²	0.389	0.774	0.895	1.000
R ² Change	0.389	0.385	0.121	0.105
F	174.79	468.18	772.86	-
Sig. (P)	0.00	0.00	0.00	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำเข้า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอย มีความสามารถในการอธิบายความผันแปรปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้ร้อยละ 38.9 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($R^2 = 0.389$, $P = 0.00$)

ตัวแปรลำดับที่สองที่เข้าสู่สมการถดถอยได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้ร้อยละ 38.5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($R^2 \text{ change} = 0.385$, $P = 0.00$)

ตัวแปรลำดับที่สามที่เข้าสู่สมการถดถอยได้แก่ วัตถุประสงค์โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้ร้อยละ 12.1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (R^2 change = 0.121 , $P = 0.00$)

ตัวแปรลำดับสุดท้ายที่เข้าสู่สมการถดถอยได้แก่ กระบวนการและกิจกรรมโดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้ร้อยละ 10.5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (R^2 change = 0.105 , $P = 0.00$)

เมื่อรวมตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวเข้าด้วยกันปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อของผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้ร้อยละ 100 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($R^2 = 1.000$)

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายตัวแปรอิสระในการอธิบายความผันแปรเรื่องระดับผลสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรที่มีอิทธิพลและอธิบายความผันแปรเรื่องระดับผลสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จากมากไปหาน้อย เรียงลำดับได้ดังนี้

- (1) ปัจจัยนำเข้า (Beta = 0.444, $P < 0.5$)
- (2) ผลสัมฤทธิ์ (Beta = 0.111, $P < 0.5$)
- (3) วัตถุประสงค์ (Beta = 0.111, $P < 0.5$) และ
- (4) กระบวนการและกิจกรรม (Beta = 0.111, $P < 0.5$)

โดยพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว คือ ปัจจัยนำเข้า ผลสัมฤทธิ์ วัตถุประสงค์ และ กระบวนการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวอีกนัยคือ การมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจนปัจจัยความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการใช้จ่ายงบประมาณโดยยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มีระดับผลสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมากขึ้น

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าไค – สแควร์ และทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 4.19

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

H_1 : ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ด้านวัตถุประสงค์

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักประสิทธิผล								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (0.05)	64 (0.23)	18 (0.06)	52 (0.18)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	64 (0.23)	54 (0.19)	67.24 (0.00)	185 (0.67)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	16.05 (0.05)	10 (0.03)	13 (0.04)	39 (0.14)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	7.42	0.82

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักประสิทธิภาพ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	13 (0.04)	12 (0.04)	44 (0.15)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	66 (0.23)	57 (0.20)	71 (0.25)	194 (0.70)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (0.03)	14 (0.05)	15 (0.05)	38 (0.13)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	12.26	0.42
หลักการตอบสนอง								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.18)	8 (0.02)	5 (0.01)	18 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	79 (0.28)	65 (0.23)	86 (0.31)	230 (0.83)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (0.03)	11 (0.03)	7 (0.02)	28 (0.10)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	11.96	0.91
หลักความรับผิดชอบ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (0.03)	3 (0.01)	8 (0.02)	22 (0.07)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	76 (0.27)	70 (0.25)	81 (0.29)	227 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	11 (0.03)	9 (0.03)	27 (0.09)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	14.10	0.59

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักความโปร่งใส								
- ปานกลาง	0	0	5	3	9	17		
	(0.00)	(0.00)	(0.01)	(0.01)	(0.03)	(0.06)		
- มาก	0	0	75	62	73	210		
	(0.00)	(0.00)	(0.27)	(0.22)	(0.26)	(0.76)		
- มากที่สุด	0	0	14	19	16	49		
	(0.00)	(0.00)	(0.05)	(0.06)	(0.05)	(0.17)		
รวม	0	0	94	84	98	276	10.79	0.82
	(0.00)	(0.00)	(0.34)	(0.30)	(0.35)	(1.00)		
หลักการมีส่วนร่วม								
- ปานกลาง	0	0	9	8	7	24		
	(0.00)	(0.00)	(0.03)	(0.28)	(0.02)	(0.08)		
- มาก	0	0	69	62	75	206		
	(0.00)	(0.00)	(0.25)	(0.22)	(0.27)	(0.74)		
- มากที่สุด	0	0	16	14	16	46		
	(0.00)	(0.00)	(0.05)	(0.05)	(0.05)	(0.16)		
รวม	0	0	94	84	98	276	2.5	0.05
	(0.00)	(0.00)	(0.34)	(0.30)	(0.35)	(1.00)		
หลักการกระจายอำนาจ								
- ปานกลาง	0	0	7	10	13	30		
	(0.00)	(0.00)	(0.02)	(0.03)	(0.47)	(0.10)		
- มาก	0	0	81	69	79	229		
	(0.00)	(0.00)	(0.29)	(0.25)	(0.28)	(0.82)		
- มากที่สุด	0	0	6	5	6	17		
	(0.00)	(0.00)	(0.02)	(0.01)	(0.02)	(0.06)		
รวม	0	0	94	84	98	276	24.12	0.23
	(0.00)	(0.00)	(0.34)	(0.30)	(0.35)	(1.00)		

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักนิติธรรม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	6 (0.02)	9 (0.03)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	91 (0.32)	75 (0.27)	78 (0.28)	244 (0.88)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	3 (0.01)	11 (0.03)	15 (0.05)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	23.22	0.38
หลักความเสมอภาค								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	5 (0.01)	4 (0.01)	16 (0.05)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	68 (0.24)	66 (0.23)	76 (0.27)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	13 (0.47)	18 (0.06)	50 (0.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (0.34)	84 (0.30)	98 (0.35)	276 (1.00)	6.18	0.98

*Sig < 0.05

จากตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานด้านวัตถุประสงค์พบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ด้านปัจจัยนำเข้า

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักประสิทธิผล								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (0.02)	36 (0.13)	8 (0.02)	52 (0.18)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (0.05)	146 (0.52)	25 (0.09)	185 (0.67)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	29 (0.10)	7 (0.02)	39 (0.14)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	47.18	0.50
หลักประสิทธิภาพ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	35 (0.12)	7 (0.02)	44 (0.15)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (0.07)	149 (0.53)	25 (0.09)	194 (0.70)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	27 (0.09)	8 (0.02)	38 (0.13)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	45.15	0.59
หลักการตอบสนอง								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	14 (0.05)	2 (0.00)	18 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	178 (0.64)	33 (0.11)	230 (0.83)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.01)	19 (0.06)	5 (0.01)	28 (0.10)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	76.94	0.57

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักความรับผิดชอบ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	19 (0.06)	1 (0.00)	22 (0.07)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (0.07)	169 (0.612)	36 (0.13)	227 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	23 (0.08)	3 (0.01)	27 (0.09)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	86.38	0.03*
หลักความโปร่งใส								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (0.05)	1 (0.00)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (0.08)	157 (0.56)	30 (0.10)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	38 (0.13)	9 (0.03)	49 (0.17)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	65.02	0.44
หลักการมีส่วนร่วม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (0.07)	4 (0.14)	24 (0.08)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	21 (0.07)	158 (0.57)	27 (0.09)	206 (0.74)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.01)	33 (0.11)	9 (0.03)	46 (0.16)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	62.35	0.53

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักการกระจายอำนาจ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.01)	22 (0.07)	4 (0.14)	30 (0.10)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	177 (0.64)	33 (0.11)	229 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	12 (0.04)	3 (0.01)	17 (0.06)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	67.19	0.84
หลักนิติธรรม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	13 (0.04)	1 (0.00)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	18 (0.06)	188 (0.68)	10 (0.03)	211 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.01)	10 (0.03)	1 (0.00)	15 (0.05)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	97.13	0.23
หลักความเสมอภาค								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	12 (0.04)	2 (0.00)	16 (0.05)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	163 (0.59)	28 (0.10)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (0.01)	36 (0.13)	10 (0.03)	50 (0.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (0.09)	211 (0.76)	40 (0.14)	276 (1.00)	78.62	0.10

*Sig < 0.05

จากตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานด้านปัจจัยนำเข้าพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีคือ หลักความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ด้านกระบวนการและกิจกรรม

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักประสิทธิผล								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	19 (0.06)	14 (0.05)	52 (0.18)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	64 (0.23)	67 (0.24)	54 (0.19)	185 (0.67)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (0.04)	18 (0.06)	9 (0.03)	39 (0.14)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	9.45	0.66
หลักประสิทธิภาพ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (0.04)	19 (0.06)	12 (0.04)	44 (0.15)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	66 (0.23)	74 (0.26)	54 (0.19)	194 (0.70)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (0.05)	11 (0.03)	11 (0.03)	38 (1.37)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	0.43	0.97

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักการตอบสนอง								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	8 (0.02)	3 (0.01)	18 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	80 (0.28)	89 (0.32)	61 (0.22)	230 (0.83)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (0.02)	7 (0.02)	13 (0.04)	28 (0.10)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	18.50	0.55
หลักความรับผิดชอบ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	7 (0.02)	8 (0.02)	22 (0.07)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	79 (0.28)	88 (0.31)	9 (0.03)	104 (0.37)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (0.02)	60 (0.21)	9 (0.03)	77 (0.27)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (0.07)	227 (0.82)	27 (0.09)	276 (1.00)	13.69	0.62
หลักความโปร่งใส								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	10 (0.03)	6 (0.02)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	76 (0.27)	80 (0.28)	54 (0.19)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	18 (0.06)	14 (0.05)	17 (0.06)	49 (0.17)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	18.55	0.29

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักการมีส่วนร่วม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (0.04)	10 (0.03)	2 (0.00)	24 (0.08)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	64 (0.23)	81 (0.29)	61 (0.22)	206 (0.74)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (0.06)	13 (0.04)	14 (0.05)	46 (0.16)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.00)	77 (0.27)	276 (1.00)	25.97	0.54
หลักการกระจายอำนาจ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (0.03)	11 (0.39)	8 (0.02)	30 (0.10)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	79 (0.28)	84 (0.30)	66 (0.23)	229 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.01)	9 (0.03)	3 (0.01)	17 (0.06)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	19.17	0.51
หลักนิติธรรม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (0.02)	8 (0.02)	3 (0.01)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	82 (0.29)	90 (0.32)	72 (0.26)	244 (0.88)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	6 (0.21)	2 (0.00)	15 (0.05)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	24.42	0.32

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักความเสมอภาค								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	4 (0.01)	5 (0.01)	16 (0.05)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	70 (0.25)	76 (0.27)	64 (0.23)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	18 (0.06)	24 (0.08)	8 (0.02)	50 (0.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (0.34)	104 (0.37)	77 (0.27)	276 (1.00)	25.74	0.05

*Sig < 0.05

จากตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานด้านกระบวนการและกิจกรรมพบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานด้านผลสัมฤทธิ์

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักประสิทธิผล								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	44 (0.15)	1 (0.00)	52 (0.18)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	34 (0.12)	121 (0.43)	30 (0.10)	185 (0.67)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	27 (0.09)	5 (0.01)	39 (0.14)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	32.30	0.64
หลักประสิทธิภาพ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (0.03)	27 (0.09)	8 (0.02)	44 (0.15)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (0.13)	135 (0.48)	21 (0.07)	194 (0.70)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	30 (0.10)	7 (0.02)	38 (0.13)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	37.54	0.39
หลักการตอบสนอง								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	15 (0.05)	0 (0.00)	18 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (0.14)	158 (0.57)	32 (0.11)	230 (0.83)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.01)	19 (0.06)	4 (0.01)	28 (0.10)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	60.29	0.46

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักความรับผิดชอบ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	13 (0.04)	2 (0.00)	22 (0.07)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (0.13)	158 (0.57)	31 (0.11)	227 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	21 (0.07)	3 (0.01)	27 (0.09)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	38.636	0.83
หลักความโปร่งใส								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	12 (0.04)	4 (0.01)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	44 (0.15)	144 (0.52)	22 (0.07)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	36 (0.13)	10 (0.03)	49 (0.17)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	50.11	0.39
หลักการมีส่วนร่วม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (0.01)	17 (0.06)	2 (0.00)	24 (0.08)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	36 (0.13)	145 (0.52)	25 (0.09)	206 (0.74)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	30 (0.10)	9 (0.03)	46 (0.16)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	39.63	0.79

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	ระดับความคิดเห็น					รวม	X ²	Sig.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หลักการกระจายอำนาจ								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (0.21)	22 (0.07)	2 (0.00)	30 (0.10)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (0.14)	157 (0.56)	32 (0.11)	229 (0.82)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	13 (0.47)	2 (0.00)	17 (0.06)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	53.12	0.72
หลักนิติธรรม								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.01)	12 (0.04)	2 (0.00)	17 (0.06)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	44 (0.15)	168 (0.60)	32 (0.11)	244 (0.88)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	12 (0.43)	2 (0.00)	36 (0.13)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	23.592	0.23
หลักความเสมอภาค								
- ปานกลาง	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.00)	11 (0.03)	3 (0.01)	16 (0.05)		
- มาก	0 (0.00)	0 (0.00)	39 (0.14)	144 (0.52)	27 (0.09)	210 (0.76)		
- มากที่สุด	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (0.02)	37 (0.13)	6 (0.02)	50 (0.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (0.17)	192 (0.69)	36 (0.13)	276 (1.00)	45.42	0.57

*Sig < 0.05

จากตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานด้านผลสัมฤทธิ์พบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์			
	ด้าน วัตถุประสงค์	ด้าน ปัจจัยนำเข้า	ด้านกระบวนการ และกิจกรรม	ด้าน ผลสัมฤทธิ์
หลักประสิทธิผล	-	-	-	-
หลักประสิทธิภาพ	-	-	-	-
หลักการตอบสนอง	-	-	-	-
หลักความรับผิดชอบ	-	*	-	-
หลักความโปร่งใส	-	-	-	-
หลักการมีส่วนร่วม	-	-	-	-
หลักการกระจายอำนาจ	-	-	-	-
หลักนิติธรรม	-	-	-	-
หลักความเสมอภาค	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.23 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานพบว่า

ด้านวัตถุประสงค์ พบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีคือ หลักความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านกระบวนการและกิจกรรม พบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านผลสัมฤทธิ์ พบว่า ไม่มีปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 5 ข้อเสนอ ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางแก้ไขในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ ข้อเสนอความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค และข้อเสนอแนะ แนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน เป็นการตรวจสอบขีดความสามารถของหน่วยงานว่ามีจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ และมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขมากนักน้อยเพียงใด และถึงแม้สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานอาจส่งเสริมหรือสนับสนุน แต่ถ้าสภาพแวดล้อมภายใน

ในหน่วยงานมีจุดอ่อนหรือขาดความพร้อม การดำเนินงานก็ไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ง่าย ในการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานนั้นได้นำตัวแบบ ตัวชี้วัด หรือกรอบแนวคิดมาปรับใช้ได้หลากหลาย โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้ 1. การวางแผน (Planning) 2. การจัดองค์การ (Organizing) 3. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) 4. การอำนวยการ (Directing) 5. การประสานงาน (Coordinating) 6. การรายงาน (Report) และ 7. การงบประมาณ (Budgeting)

ตารางที่ 4.24 แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ และไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ/ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	112	40.58
ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	164	59.42

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดพบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ พนักงานและบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 276 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58 ส่วนที่เหลือเป็นผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 59.42

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าความถี่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการวางแผน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
1. การวางแผน (Planning)					
1.1 ได้มีการวางแผนไว้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย	10	21	5	1	37
1.2 มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ระยะสั้น และระยะยาวตามพันธกิจวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย	8	8	2	-	18
1.3 มีการกำหนดเป้าหมาย และวิธีการทำงานไปสู่เป้าหมายอย่างชัดเจน	3	7	3	-	13
1.4 มีผู้นำที่จริงจัง ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	5	5	1	1	12
1.5 มีการวางแผนที่เหมาะสมกับแต่ละงาน	3	3	3	-	9
1.6 บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติตามแผนอย่างจริงจัง	2	3	2	-	7
1.7 การปรับเปลี่ยนแผนงานประจำปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป	3	1	2	-	6
1.8 มีการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	2	3	-	-	5
1.9 มีการประกาศแผนกลยุทธ์ให้บุคลากรรับทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจน	3	1	-	1	5
รวม	39	52	18	3	112

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการวางแผนที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับ

- 1) การวางแผนที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน
 - 2) มีผู้ให้ความสำคัญ รองลงมาคือ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ระยะสั้น และระยะยาว ตามพันธกิจ วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน
 - 3) มีการกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานให้สู่เป้าหมายอย่างชัดเจน จำนวน 13 คน
 - 4) มีผู้นำที่จริงจัง ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ จำนวน 12 คน
 - 5) มีการวางแผนที่เหมาะสมกับแต่ละงาน จำนวน 9 คน
 - 6) บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติอย่างจริงจัง จำนวน 7 คน
 - 7) มีการปรับเปลี่ยนแผนงานประจำปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป จำนวน 6 คน
 - 8) มีการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจำนวน 5 คน และ
 - 9) มีการประกาศแผนกลยุทธ์ให้บุคลากรรับทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจน จำนวน 5 คน
- รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความสำคัญเห็นด้านการวางแผน 112 คน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการจัดองค์การ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
2. การจัดองค์การ (Organizing)					
2.1 มีการบริหารภายในโดยมีรองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ฯ เป็นผู้บริหารสูงสุด	9	13	4	1	27
2.2 มีผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลด้านการบริหารภายใน	9	13	4	1	27
2.3 มีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาศูนย์ฯ กำกับดูแลด้านเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา	9	13	4	1	27
2.4 มีผู้อำนวยการกองบริหารศูนย์ฯ กำกับดูแลงานด้านการบริหารงานภายใน	9	13	4	-	26

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พญา	รวม
2.5 เป็นการจัดการที่ที่ไม่มีความขัดแย้งและเหมาะสมกับบุคคล งาน และสถานที่	2	-	1	-	3
2.6 เป็นการจัดการที่มีความโปร่งใส ชัดเจน เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	1	-	1	-	2
รวม	39	52	18	3	112

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการจัดการ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่มาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) มีการบริหารภายใน โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ฯ เป็นผู้บริหารสูงสุด จำนวน 27 คน
 - 2) มีผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลด้านการบริหารภายในจำนวน 27 คน
 - 3) มีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาศูนย์ฯ กำกับดูแลด้านเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 27 คน
 - 4) มีผู้อำนวยการกองบริหารศูนย์ฯ กำกับดูแลงานด้านการบริหารงานภายในจำนวน 26 คน
 - 5) เป็นการจัดการที่ที่ไม่มีความขัดแย้งและเหมาะสมกับบุคคล งาน และสถานที่ จำนวน 3 คน และ
 - 6) เป็นการจัดการที่มีความโปร่งใส ชัดเจนเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน 2 คน
- รวมผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความคิดเห็นในด้านการจัดการองค์การ จำนวน 112 คน

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ที่จะ
ทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พญา	รวม
3. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing)					
3.1 มีการคัดสรรบุคลากรอย่างเข้มงวด	15	21	10	3	49
3.2 มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทักษะ เพิ่มเติมแก่ บุคลากรอย่างต่อเนื่อง	9	18	5	-	32
3.3 มีการปรับค่าตอบแทนตามความสามารถ โดยใช้หลักคุณธรรม	8	5	2	-	15
3.4 จัดกิจกรรมที่ใ้บุคลากรมีส่วนร่วมเพื่อ สร้างเสริมความสามัคคีปรองดอง เช่น กีฬาสี มหาวิทยาลัย ทำบุญตักบาตรวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น	5	4	1	-	10
3.5 บุคลากรเพียงพอต่อการให้บริการ	2	4	-	-	6
รวม	39	52	18	3	112

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการบริหาร
ทรัพยากรมนุษย์ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) มีการคัดสรรบุคลากรอย่างเข้มงวด จำนวน 49 คน
 - 2) มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทักษะ เพิ่มเติมแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง จำนวน 32 คน
 - 3) มีการปรับค่าตอบแทนตามความสามารถโดยใช้หลักคุณธรรม จำนวน 15 คน
 - 4) จัดกิจกรรมที่ใ้บุคลากรมีส่วนร่วมเพื่อสร้างเสริมความสามัคคีปรองดอง เช่น กีฬา
สืมหวิทยาลัย ทำบุญตักบาตรวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น จำนวน 10 คน และ
 - 5) บุคลากรเพียงพอต่อการให้บริการ จำนวน 6 คน
- รวมผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ 112 คน

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการอำนวยความสะดวก ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
4. การอำนวยความสะดวก (Directing)					
4.1 แต่ละคณะมีการอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยและมีจุดศูนย์รวมใหญ่ ที่สำนักอธิการบดี	5	7	-	-	12
4.2 มีการจัดการการสั่งการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	2	4	1	-	7
4.3 ชี้แจงการดำเนินงาน การติดตามผลเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนและเป้าหมาย	4	-	1	-	5
4.4 สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างคล่องตัว ทำให้การบริหารจัดการได้ดี และการสั่งการ	4	1	-	-	5
รวม	15	12	2	-	29

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการอำนวยความสะดวก ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) แต่ละคณะมีการอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยและมีจุดศูนย์รวมใหญ่ที่สำนักอธิการบดี จำนวน 12 คน
- 2) มีการจัดการการสั่งการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ จำนวน 7 คน
- 3) ชี้แจงการดำเนินงาน การติดตามผลเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนและเป้าหมาย จำนวน 5 คน และ
- 4) สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างคล่องตัว ทำให้การบริหารจัดการได้ดี และการสั่งการ จำนวน 5 คน

รวมผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นด้านอำนวยความสะดวกทั้งหมด 29 คน

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการประสานงาน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
5. การประสานงาน (Coordinating)					
5.1 มีการประสานงานอย่างเป็นทางการ โดยมีหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร	17	20	4	1	42
5.2 มีการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อความรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การพูดคุยเผชิญหน้า การโทรศัพท์ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านไลน์กลุ่ม การประชุม	10	11	2	-	23
รวม	27	31	6	1	65

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการประสานงาน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) มีการประสานงานอย่างเป็นทางการ โดยมีหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร จำนวน 42 คน และ
 - 2) มีการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการเพื่อความรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น การพูดคุยเผชิญหน้า การโทรศัพท์ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านไลน์กลุ่ม การประชุม จำนวน 23 คน
- รวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญด้านการประสานงาน จำนวน 65 คน

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านการรายงาน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
6. การรายงาน (Report)					
6.1 มีการรายงานผลการดำเนินงานด้านต่างๆ รายเดือน ราย 3 เดือน 6 เดือน และรายปี ต่อมหาวิทยาลัย	9	17	4	1	31
6.2 มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานตามความจริง อย่างชัดเจนและโปร่งใส	7	15	4	1	27
6.3 มีการรายงานกรณีเกิดเหตุภัยพิบัติอย่างทันที่	2	5	4	-	11
รวม	18	37	12	2	69

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดแข็งในด้านการรายงาน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) การรายงานผลการดำเนินงานด้านต่างๆ รายเดือน ราย 3 เดือน 6 เดือน และรายปี ต่อมหาวิทยาลัย จำนวน 31 คน
 - 2) มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานตามความจริง อย่างชัดเจนและโปร่งใส จำนวน 27 คน และ
 - 3) มีการรายงานกรณีเกิดเหตุภัยพิบัติอย่างทันที่ จำนวน 11 คน
- รวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นด้านการรายงาน จำนวน 69 คน

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งในด้านงบประมาณ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

จุดแข็ง	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
7. งบประมาณ (Budgeting)					
7.1 มีงบประมาณแผ่นดิน	10	15	2	-	27
7.2 มีงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัย	-	-	2	-	2
7.3 งบประมาณรายจ่ายจากรายได้หน่วยงานในกำกับ	2	5	2	-	9
7.4 งบประมาณสำรองจ่ายอธิการบดี	-	-	2	-	2
7.5 งบกองทุนค่าธรรมเนียมเพื่อการศึกษาและพัฒนา (ส่วนกลาง)	-	-	2	-	2
7.6 เงินดอกผลของกองทุนศาสนกิจของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	-	-	2	-	2
7.7 เงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยี	-	-	2	-	2
7.8 เงินสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานราชการ เอกชนอื่นๆ	-	-	2	-	2
7.9 มีการจัดสรรงบประมาณได้เหมาะสม เป็นไปตามวัตถุประสงค์	12	11	2	2	27
รวม	24	31	18	2	75

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่าจุดแข็งในด้านงบประมาณ ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) มีงบประมาณแผ่นดิน จำนวน 27 คน
- 2) มีงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน
- 3) งบประมาณรายจ่ายจากรายได้หน่วยงานในกำกับ จำนวน 9 คน
- 4) งบประมาณสำรองจ่ายอธิการบดี จำนวน 2 คน
- 5) งบกองทุนค่าธรรมเนียมเพื่อการศึกษาและพัฒนา (ส่วนกลาง) จำนวน 2 คน

- 6) เงินดอกผลของกองทุนศาสนกิจของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน
 - 7) เงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยี จำนวน 2 คน
 - 8) เงินสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานราชการ เอกชนอื่นๆ จำนวน 2 คน และ
 - 9) มีการจัดสรรงบประมาณได้เหมาะสมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จำนวน 27 คน
- รวมผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความสำคัญในด้านงบประมาณ 75 คน

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์

จุดอ่อน	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พญา	รวม
1. มีการวางแผนเฉพาะหน้าบ่อยแทนที่จะเป็นแผนแม่บท	1	-	-	-	1
2. ไม่มีการวิเคราะห์รายงานให้ครบทุกเรื่องทุกประเด็น	-	1	-	-	1
3. ขั้นตอนการอำนวยความสะดวก ค่าเช่า ขั้นตอนเยอะ	1	1	-	-	2
4. การ update ข้อมูลในเว็บไซต์ ค่าเช่า	-	1	-	-	1
5. การให้ทุนกับบุคลากรภายในสายสนับสนุน ไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับสายวิชาการ	1	-	-	-	1
6. งบประมาณบางหน่วยงานไม่พอต่อการบริหารดำเนินงาน	-	1	-	-	1
7. การเบิกจ่ายงบประมาณมีความล่าช้า	-	1	-	-	1
รวม	3	5	-	-	8

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า จุดอ่อนที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- 1) มีการวางแผนเฉพาะหน้าบ่อยแทนที่จะเป็นแผนแม่บท
- 2) ไม่มีการวิเคราะห์รายงานให้ครบทุกเรื่องทุกประเด็น
- 3) ขั้นตอนการอำนวยความสะดวก ค่าเช่า ขั้นตอนเยอะ
- 4) การ update ข้อมูลในเว็บไซต์ล่าช้า

5) การให้ทุนกับบุคลากรภายในสายสนับสนุน ไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับ
สาขาวิชาการ

6) งบประมาณบางหน่วยงานไม่พอต่อการบริหารดำเนินงาน และ

7) การเบิกจ่ายงบประมาณมีความล่าช้า

รวมผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นด้านจุดอ่อน จำนวน 8 คน

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ที่จะทำให้การนำหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์
ดียิ่งขึ้น

สภาพแวดล้อมภายนอก	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
1. โอกาส					
1.1 การเมือง					
- มหาวิทยาลัยเน้นการศึกษาทางการเมือง ให้ความรู้ ทางการเมืองแก่ผู้สนใจ และเป็นທີ່ปรึกษาทางกฎหมาย โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย	-	1	-	-	1
- เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำและเป็น หน่วยงานที่ผลิตทั้งบัณฑิตและผู้นำประเทศมากมายจึง เป็นโอกาสที่จะนำพาหน่วยงานให้มีความก้าวหน้าใน ทุกๆด้าน	-	1	-	-	1
1.2 เศรษฐกิจ					
- สามารถมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนได้เพียงพอ ในระดับหนึ่ง	-	1	-	-	1
1.3 สังคม					
- ให้การยอมรับคุณภาพการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัย	-	1	-	-	1
- การสร้างเครือข่ายที่ดีในทุกองค์กรเปรียบเสมือน เป็นความสัมพันธ์ในการสร้างโอกาสที่จะพัฒนาและ ความก้าวหน้าซึ่งมหาวิทยาลัยมีเครือข่ายภาครัฐและ ภาคประชาสังคมจำนวนมาก	-	1	-	-	1

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมภายนอก	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัตยา	รวม
1.4 เทคโนโลยี					
- มีการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	1	1	1	-	3
รวม	1	6	1	-	8

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า โอกาสที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

1.1 การเมือง

- มหาวิทยาลัยเน้นการศึกษาทางการเมือง ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้สนใจ และเป็นที่ปรึกษาทางกฎหมายฟรี

- เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำและเป็นหน่วยงานที่ผลิตทั้งบัณฑิตและผู้นำประเทศมากมายซึ่งเป็นโอกาสที่จะนำพาหน่วยงานให้มีความก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน

1.2 เศรษฐกิจ

- สามารถมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนได้เพียงพอในระดับหนึ่ง

1.3 สังคม

- ให้การยอมรับคุณภาพการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย
- การสร้างเครือข่ายที่ดีในทุกองค์กรเปรียบเสมือนเป็นความสัมพันธ์ในการสร้างโอกาสที่จะพัฒนาและความก้าวหน้าซึ่งมหาวิทยาลัยมีเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมจำนวนมาก

1.4 เทคโนโลยี

- มีการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น จำนวน 8 คน

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าความถี่ของความเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์

สภาพแวดล้อมภายนอก	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบ (คน)				
	ท่าพระจันทร์	รังสิต	ลำปาง	พัทยา	รวม
2. อุปสรรค					
2.1 การเมือง					
- นโยบายทางการเมืองที่ไม่แน่นอน ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่กำลังจะออกนอกระบบ	1	1	-	-	2
- ผลกระทบทางการเมืองทำให้ส่วนกลางไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ส่งผลให้ศูนย์ต่างจังหวัดติดต่อประสานไม่คล่องตัว	-	-	2	1	3
2.2 เศรษฐกิจ					
- เศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อกำลังการใช้จ่ายของผู้ปกครอง ภาระค่าเล่าเรียนของบุตร	1	2	-	-	3
2.3 สังคม					
- ธรรมศาสตร์ มักถูกมองสังคมตราหน้าว่ายึดประชาธิปไตย เสรีภาพมากเกินไป จนหลงลืมบทบาทหน้าที่ของตน	-	1	-	-	1
2.3 เทคโนโลยี					
- บุคลากรบางคนใช้ไม่เป็น ไม่ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่	2	1	-	-	3
รวม	4	5	2	1	12

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่า อุปสรรคที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

2.1 การเมือง

- นโยบายทางการเมืองที่ไม่แน่นอน ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่กำลังจะออกนอกระบบ

- ผลกระทบทางการเมืองทำให้ส่วนกลางไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ส่งผลให้ศูนย์ต่างจังหวัดติดต่อประสานไม่คล่องตัว

2.2 เศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อกำลังการใช้จ่ายของผู้ปกครอง ภาระค่าเล่าเรียนของบุตร

2.3 สังคม

- ธรรมชาติ มักถูกมองสังคมตราหน้าว่ายึดประชาธิปไตย เสรีภาพมากเกินไป จนหลงลืมบทบาทหน้าที่ของตน

2.4 เทคโนโลยี

- บุคลากรบางคนใช้ไม่เป็น ไม่ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 12 คน

ตอนที่ 6 บทสรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน เป็นการตรวจสอบขีดความสามารถของหน่วยงานว่ามีจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ และมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขมากขึ้นน้อยเพียงใด โดยมีกำหนดประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) การวางแผน (Planning)
- 2) การจัดองค์การ (Organizing)
- 3) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing)
- 4) การอำนวยการ (Directing)
- 5) การประสานงาน (Coordinating)
- 6) การรายงาน (Report)
- 7) การงบประมาณ (Budgeting)

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน คือ ท่านผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต และศูนย์ลำปาง สรุปได้ดังนี้

6.1 ข้อสรุปบทสัมภาษณ์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. จุดแข็ง หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นตัวเสริมและเป็นประโยชน์ต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจุดแข็ง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1.1 การวางแผน (Planning)

◆ มีการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อทบทวนแผนกลยุทธ์เดิม มีการประชุมระดมสมองแต่ละด้าน ทั้งในทัศนะของผู้บริหารและของผู้ปฏิบัติ

◆ ในการวางแผนมีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง และสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และมีการฟังความคิดเห็นจากประชาคมธรรมศาสตร์

◆ มีการร่างยุทธศาสตร์ก่อนเสนอขออนุมัติและเมื่ออนุมัติได้มีการแจ้งให้หน่วยงานต่างๆ นำไปปฏิบัติและติดตามผล โดยกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

1.2 การจัดองค์การ (Organization)

◆ มีการปรับบทบาทหน้าที่ โครงสร้าง และกระบวนการทำงานของมหาวิทยาลัย ให้มีความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ซื่อตรง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เพื่อให้หน่วยงานสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

◆ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน มีการแบ่งแยกหน้าที่ มีฝ่ายที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยในด้านวางนโยบายกำหนด กฎระเบียบต่างๆ ที่ต้องใช้ในการบริหาร และอำนาจในการอนุมัติคือ สภามหาวิทยาลัย และอีกฝ่ายหนึ่งที่ทำหน้าที่ในด้านการบริหารงาน ได้แก่ อธิการบดี คณบดี คณะ สำนัก สถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัย กอง และศูนย์ต่างๆ

1.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระยะยาวและระยะสั้น ที่จะใช้เป็นแนวทางหรือกลไกในการพัฒนาบุคลากรให้สามารถขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.4 การอำนวยการ (Directing) ผู้บริหารจะมีอำนาจในการตัดสินใจ สั่งการ ชี้แนะ แนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

1.5 การประสานงาน (Coordinating) ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ธรรมชาติศาสตร์ จะมีการประชุมร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ มีภาคติดต่อประสานงานระหว่างกัน เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีแผนการบริหาร หรือแนวทางปฏิบัติงานที่ดี

1.6 การรายงาน (Reporting) แผนการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมชาติศาสตร์แต่ละ ด้าน หน่วยงานที่รับผิดชอบจะมีการรายงานผลการปฏิบัติงานว่ามีการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผน เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างไร

1.7 การงบประมาณ (Budgeting) มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่ หน่วยงานต่างๆ ตามความจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อให้หน่วยงานต่างๆ สามารถบริหารจัดการงานให้เกิด ประสิทธิภาพ และมีระบบการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานต่างๆ

2. จุดอ่อน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมชาติศาสตร์ที่ส่งผลต่อ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานแล้วไม่ประสบผลสัมฤทธิ์

2.1 การวางแผน บางแผนขาดความชัดเจน ทำให้หน่วยงานที่นำแผนไปปฏิบัติ มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ทำให้ดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2.2 การจัดองค์การ โครงสร้างการแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัยมีมากเกินไป อาจทำให้การทำงานเกิดความซับซ้อนซึ่งเกิดจากขาดการศึกษาอย่างเป็นระบบ

2.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ขาดการร่วมมือ การมีส่วนร่วม จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมสมองในการกำหนดแนวทางหรือหลักปฏิบัติการบริหารทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การอำนวยความสะดวก การสั่งการ หรือการตัดสินใจที่ขาดข้อมูลทำให้เกิดความ ผิดพลาด

2.5 การประสานงาน ขาดการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการทำให้ งานล่าช้า ผิดพลาด

2.6 การรายงาน ขาดการติดตามผลการปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถรายงาน ผลได้ หรือรายงานได้อย่างไม่สมบูรณ์

2.7 การงบประมาณ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานภายนอกมี จำนวนจำกัด ทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดสรรให้แก่หน่วยงานต่างๆ ได้ตามความต้องการ

ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. โอกาส หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกิดขึ้นมีโอกาสนำไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งจะเป็นผลต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. การเมือง ผู้บริหารบางท่านอิงกับพรรคการเมืองทำให้ โอกาสได้เสียตามพรรคการเมืองนั้นๆ
3. เศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยยังหารายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ในขณะที่รายจ่ายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ควรหาผู้มีความสามารถและมีอาชีพมาร่วมหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์

ด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. จุดแข็ง หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นตัวเสริมและเป็นประโยชน์ต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจุดแข็ง ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 การวางแผน มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนพัฒนา มธ. โดยแยกออกเป็นแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการทุก 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีชัดเจนและทุกหน่วยงานต้องทำ
 - 1.2 การจัดองค์กร มีความเหมาะสม และการบริหารจัดการภายในองค์กรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้และมีการจัดรูปแบบองค์กรใหม่เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ
 - 1.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีหลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน มีการพัฒนาบุคลากรในด้านจิตสำนึก ด้านคุณธรรม จริยธรรม การให้ความรู้แก่บุคลากร
 - 1.4 การอำนวยความสะดวก มหาวิทยาลัยให้การอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเกิดความสะดวก คล่องตัว อย่างดี
 - 1.5 การประสานงาน มหาวิทยาลัยมีการติดตามและประสานงานระหว่างหน่วยงานเป็นอย่างดี
 - 1.6 การรายงาน มีการรายงานผลการดำเนินงานเรื่องต่างๆ ครบถ้วน เป็นจริง
 - 1.7 การงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานต่างๆ ตามหลักเกณฑ์การจัดสรร

2. จุดอ่อน ในเรื่องการวางแผนควรให้ชัดเจนมากขึ้นกว่านี้ ในส่วนอื่นไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆ

ในส่วนของโอกาสและอุปสรรค ไม่ได้ให้ความคิดเห็นใดๆ และได้เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการจัดตั้งคณะกรรมการธรรมาภิบาลที่เข้มแข็ง ให้กำหนดนโยบายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สื่อสารให้บุคลากรรับรู้และปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

ด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. จุดแข็ง หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นตัวเสริมและเป็นประโยชน์ต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจุดแข็ง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1.1 การวางแผน (Planning) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ซึ่งเป็นศูนย์การศึกษาส่วนภูมิภาคของมหาวิทยาลัย มีการวางแผนการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง โดยยึดโยงกับแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 11 ตามยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด บนพื้นฐานอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย “จิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคม” โดยนำลักษณะเฉพาะของชุมชนสังคมในภาคเหนือมาบูรณาการในการวางแผนดำเนินการด้านต่างๆ ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ การบริการวิชาการสู่สังคม โดยมีการกำหนดแผนปฏิบัติการราชการอย่างชัดเจนบนหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง สามารถจัดการเรียนการสอนและการบริหารที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนสังคมได้เป็นอย่างดี

1.2 การจัดองค์กร (Organizing) ในด้านการจัดองค์กรของศูนย์ลำปาง มีการบริหารภายในโดยมีรองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ลำปางและศูนย์พัทธาเป็นผู้บริหารสูงสุด โดยมีผู้ช่วยอธิการบดี 2 ฝ่าย ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ลำปาง กำกับดูแลด้านการบริหารภายใน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาศูนย์ลำปาง กำกับดูแลด้านเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา โดยมีผู้อำนวยการกองบริหารศูนย์ลำปาง กำกับดูแลงานด้านการบริหารของหน่วยงานภายใน 3 งาน ได้แก่ งานบริหารและอาคารสถานที่ศูนย์ลำปาง งานบริการการศึกษาและกิจการนักศึกษาศูนย์ลำปาง งานคลังและพัสดุศูนย์ลำปาง ตามลำดับ ซึ่งเป็นการจัดองค์กรที่มีความชัดเจนและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล

1.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง คัดสรรบุคลากร แต่ละตำแหน่งอย่างเข้มข้น เพื่อให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ตรงกับสายงาน ภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ จากนั้นจะมีการพัฒนาศักยภาพเฉพาะบุคคล เฉพาะตำแหน่งโดยสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรม การประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับส่วนกลางอย่างต่อเนื่อง และยังจัดโครงการฝึกอบรมในงาน (In House Training) เพื่อพัฒนาความรู้ในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ทำให้บุคลากรของศูนย์ลำปาง มีการพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคลอย่างต่อเนื่องตามหลักความรับผิดชอบต่อ

1.4 การอำนวยการ (Directing) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง มีการจัดการ สั่งการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ พร้อมชี้แนะการดำเนินงาน การติดตามผล เพื่อให้งานดำเนินไปตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้ บนพื้นฐานของความเป็นผู้นำ การจูงใจ การติดต่อสื่อสาร และการบริหารงานบุคคล โดยจัดให้มีการประชุมหัวหน้าหมวด และหัวหน้างานในสังกัดกองบริหารศูนย์ลำปาง ทุกเดือน เพื่อติดตามผลการดำเนินงานและหารือปรับปรุงการดำเนินงานร่วมกัน เป็นการดำเนินงานตามหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม และหลักความมีส่วนร่วม

1.5 การประสานงาน (Coordinating) การประสานงานภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ใช้วิธีการประสานทั้งประสานงานอย่างเป็นทางการ โดยมีหนังสืออย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรและวิธีประสานอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การพูดคุยแบบเผชิญหน้า การโทรศัพท์ การสื่อสารผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางไลน์ โดยศูนย์ลำปางได้ตั้งกลุ่มไลน์ “โดมลำปาง” ทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยยึดหลักการสร้างสัมพันธภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจ การตกลงร่วมกัน โดยใช้วิธีการประชุม เพื่อไม่ทำให้งานล่าช้าหรือขัดแย้งกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการดำเนินงานตามหลักความโปร่งใส หลักความคุ้มค่า และหลักความมีส่วนร่วม

1.6 การรายงาน (Reporting) การรายงานผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จะมีการรายงานผลการดำเนินการด้านต่างๆตามลำดับชั้น โดยมีการรายงานผลเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

◆ การรายงานผลตามแผน โดยกำหนดเรื่องและระยะเวลาในการรายงานผลอย่างชัดเจน เช่น การรายงานผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารศูนย์ลำปาง เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยทุก 6 เดือน

◆ การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการกองบริหารศูนย์ลำปางทุกปี การรายงานผลค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง การรายงานผลงบประมาณรับจริง-จ่ายจริงทุกไตรมาส และการรายงานผลที่เกิดขึ้นเฉพาะเรื่อง โดยอาจเป็นเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นโดยไม่อยู่ในแผน

เช่น เกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวแล้วเกิดความเสียหาย โดยต้องมีการรายงานผลตามลำดับชั้น เป็นการดำเนินงานตามหลักโปร่งใส และหลักความรับผิดชอบ

1.7 การงบประมาณ (Budgeting) แหล่งงบประมาณหลักที่ใช้ในการบริหาร และจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง มีแหล่งงบประมาณ 3 แหล่ง งบประมาณ ได้แก่

งบประมาณแผ่นดิน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้รับงบประมาณแผ่นดินเป็น ค่าใช้จ่าย ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าครุภัณฑ์ งบดำเนินงาน งบบุคลากร สำหรับก่อสร้างอาคารที่ใช้ ในการจัดการเรียนการสอน และอาคารที่พักอาศัย (หอพักบุคลากร) ค่าครุภัณฑ์สำหรับการจัดการ เรียนการสอนและการบริหาร ค่าจ้างเหมารักษาความปลอดภัย ค่าจ้างเหมารักษาความสะอาด ค่า สาธารณูปโภค ค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยและข้าราชการ

งบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้รับงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ พิเศษมหาวิทยาลัย เป็นค่าใช้จ่ายงบดำเนินงาน งบลงทุน งบอุดหนุน และงบบุคลากร สำหรับเป็นค่า เช่ารถยนต์ราชการ (รถตู้โดยสาร รถเก๋ง รถบัสปรับอากาศ) ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายสำหรับงบ ลงทุน เช่น ค่าควบคุมงานก่อสร้าง ค่าออกแบบอาคาร ระบบกล้องวงจรปิด เงินอุดหนุนปรับปรุง ภูมิทัศน์และปรับปรุงระบบสาธารณูปการของศูนย์ลำปาง เงินอุดหนุนการจัดทำโครงการบริการ วิชาการสู่สังคม

งบประมาณรายจ่ายจากรายได้หน่วยงานในกำกับ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้รับงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ หน่วยงานในกำกับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จากรายได้หน่วยงาน โดยใช้เป็นค่าใช้จ่าย งบดำเนินการจัดการเรียนการสอน การบริหาร และงบบุคลากร เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิง ค่าซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ต่างๆ โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและบริการวิชาการ สู่สังคม ค่าจ้างพนักงานเงินรายได้

นอกจากแหล่งงบประมาณหลักจำนวน 3 แหล่งงบประมาณดังกล่าว ข้างต้นแล้ว ศูนย์ลำปาง ยังได้รับสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการเร่งด่วน ตามนโยบาย และโครงการที่มีความสำคัญจำเป็นที่เกิดขึ้นระหว่างปีงบประมาณ โดยมหาวิทยาลัยจะ พิจารณาแหล่งงบประมาณตามแต่จะเห็นสมควร โดยศูนย์ลำปางจะได้รับการจัดสรรงบประมาณจาก แหล่งต่างๆ จำนวน 6 แหล่งงบประมาณ ได้แก่

ครั้งที่ 1 และ 2

1. งบประมาณสำรองจ่ายอธิการบดี
2. งบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมระหว่างปี

3. งบกองทุนค่าธรรมเนียมเพื่อการศึกษาและพัฒนา (ส่วนกลาง)
4. เงินดอกผลของกองทุนศาสนกิจมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. เงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยี
6. เงินเหลือจ่ายอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย

2. จุดอ่อน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ไม่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานแล้วไม่ประสบผลสัมฤทธิ์

ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. โอกาส หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกิดขึ้นและเห็นว่าควรจะนำไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งจะเป็นผลต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เช่น การสร้างเครือข่าย ท่านคิดว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีโอกาสตามหัวข้อต่อไปนี้

- การเมือง (Politics)

- เศรษฐกิจ (Economic) จากการศึกษาประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ซึ่งมีภูมิประเทศในภาคเหนือใกล้ๆ กับหลายประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยภาคเหนือเป็นประตูสู่การขนส่งการค้า โลจิสติกส์ แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและระหว่างประเทศ อีกทั้งภาคเหนือ มีทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่หลากหลายโดดเด่น มีเอกลักษณ์ เกิดการขยายตัวทางการค้า การบริการ การท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จึงมีโอกาที่จะผลิตบัณฑิตที่สามารถตอบสนองความต้องการของภูมิภาคภาคเหนือ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจด้านต่างๆ ของประเทศ โดยปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จัดทำศูนย์การเรียนรู้ ASEAN +1 ขึ้นที่ศูนย์ลำปาง และดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักศึกษานุเคราะห์ และชุมชนในพื้นที่ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- สังคม (Society) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ได้มีการสร้างเครือข่ายร่วมกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง โดยจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ในอำเภอต่างๆ ในจังหวัดลำปางร่วมกัน ทำให้เกิดเครือข่าย ความร่วมมือกันในการพัฒนาชุมชนสังคมในพื้นที่จังหวัดลำปาง เช่น ร่วมกิจกรรมการบริหารจัดการจัดการทรัพยากรน้ำด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่หมู่บ้านสามขา โดยมริกิจกรรมสร้างฝาย กิจกรรมส่งเสริมเยาวชนในพื้นที่

นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายร่วมกับชุมชนที่มหาวิทยาลัยลงพื้นที่ไปช่วยพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น พื้นที่ชุมชนวอแก้ว ชุมชนบ้านเสด็จ ที่มหาวิทยาลัยได้พัฒนาพื้นที่ร่วมกับชุมชนมหาวิทยาลัยจึงมีโอกาสนในการพัฒนาชุมชนสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยยังได้จัดกิจกรรมบริการวิชาการสู่สังคมโครงการต่างๆ เพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนในจังหวัดลำปาง เช่น การบรรยายทางวิชาการและให้คำปรึกษาแก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในโครงการธรรมศาสตร์เพื่อสังคม โครงการค่ายเยาวชนสืบสานศิลปวัฒนธรรม โครงการเสวนา “วางรากฐาน ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง” โครงการตลาดวิชาธรรมศาสตร์เพื่อชาติและสังคมไทย โครงการสืบสานประเพณีตักบาตรเที่ยงคืน (เป็งปู้ด) และโครงการธรรมศาสตร์เพื่อประชาชน

- เทคโนโลยี (Technology) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีตามนโยบายอธิการบดี ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ทุ่มงบประมาณเพื่อทำให้ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ซึ่งทำให้โครงสร้างพื้นฐานไอที มีความทันสมัยขึ้น และมี จุดเชื่อมต่อ Wi - Fi (Wi-Fi Access Point) ที่ครอบคลุมแทบทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัยในทุกศูนย์การศึกษา โดยศูนย์ลำปาง ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ในด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ครอบคลุมพื้นที่ภายในศูนย์ลำปาง อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา สามารถศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ระบบเครือข่าย อีกทั้งมีระบบ Teleconference เพื่อใช้ในการประชุม และติดต่อสื่อสารระหว่างศูนย์ ระบบโทรศัพท์ภายในระหว่างศูนย์ ทำให้ศูนย์ลำปางสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างศูนย์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

2. อุปสรรค หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่จะทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีข้อจำกัดในการบริหารตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และไม่สามารถควบคุมได้

- การเมือง (Politics) เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี ศูนย์การศึกษา 4 ศูนย์การศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา โดยมี

การบริหารงานร่วมกันทั้ง 4 ศูนย์การศึกษา หากศูนย์ใดศูนย์หนึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะความไม่สงบทางการเมือง เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ต้องหยุดการทำงานก็จะส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ที่ต้องหยุดตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรืออาจมีบางครั้งที่ไม่ได้หยุดตามส่วนกลาง แต่ก็ไม่สามารถประสานงานกับส่วนกลางได้ ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการบริหารดำเนินงานประมาณที่จะใช้ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอีกด้วย

- เศรษฐกิจ (Economic)
- สังคม (Society)
- เทคโนโลยี (technology)

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแล้ว ทั้งในด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยปัจจุบันจะเน้นหลักความมีส่วนร่วมให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงาน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการสู่สังคม และการบริหารด้านต่างๆ ร่วมกัน เพื่อลดข้อผิดพลาด ลดการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น พบว่า

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่ละศูนย์นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ทั้งในด้าน หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยเสนอแนะว่าในอนาคตควรจะเน้นในด้านหลักความมีส่วนร่วมให้มากขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงาน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการสู่สังคม และการบริหารด้านต่างๆ ร่วมกัน เพื่อลดข้อผิดพลาด การลดการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการสำรวจแบบตัดขวางที่เก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งพร้อมกับการวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นการสัมภาษณ์ ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดปัจจัยด้านการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนำปัจจัยที่ได้ไปสำรวจกับคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ศูนย์ คือ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปาง และศูนย์พัทยา ซึ่งการศึกษาครั้งนี้นำเสนอผลการศึกษาดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นคือ

1. สรุปการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการสรุปผลการศึกษาไว้ 4 ประเด็น คือ วัตถุประสงค์ของการศึกษา สมมติฐานการศึกษา วิธีดำเนินการศึกษา และผลการศึกษา ซึ่งจะได้เสนอตามลำดับดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ 4 ประการ ดังนี้

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.1.4 เพื่อทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.2 สมมติฐานการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีสมมติฐานการศึกษา 2 ประการ คือ

1.2.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

1.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปบริหารงาน

1.3 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด ทำเพื่อสำรวจความคิดเห็นตัวแทนของประชากรที่ปฏิบัติงานอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทั้ง 4 ศูนย์ คือ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปาง และศูนย์พัทยา ซึ่งใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากร ประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปาง และศูนย์พัทยา รวม 4 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 6,650 คน

- กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนประชากร คือ คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้หลักการคำนวณตามแนวคิดของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน

- วิธีการสุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งประชากรออกตามชั้นภูมิ โดยแบ่งแต่ละศูนย์ออกเป็น 2 ชั้นภูมิ คือ ข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานเงินรายได้และลูกจ้างรายได้ โดยในแต่ละศูนย์จะศึกษาจากตัวแทนของลักษณะการทำงาน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณขนาดตัวอย่างแต่ละศูนย์ที่จะทำการสุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane ได้จำนวนคนที่จะต้องทำการสุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 892 คน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนที่สุ่มได้จากขั้นตอนที่ 2 อีกครั้ง โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane ได้จำนวนคนที่ต้องการสุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 276 คน

1.3.2 เครื่องมือการศึกษา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนี้

- แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดและแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สังกัด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ราชการ ศูนย์ ตำแหน่งในมหาวิทยาลัย โดยคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด จำนวนคำถามทั้งสิ้น 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงาน คือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นคำถามมีลักษณะเลือกตอบ (Check List) มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่าความสำคัญ (Importance Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวนคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีประกอบด้วย หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักความเสมอ เป็นคำถามมีลักษณะเลือกตอบ (Check List) มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่าความสำคัญ (Importance Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวนคำถามทั้งสิ้น 40 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น ในส่วนนี้มีคำถามปลายเปิด ซึ่งเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ แต่อยู่ในกรอบของคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจัยแวดล้อมขององค์กรทั้งภายในและภายนอกที่ผู้ศึกษาได้กำหนดเป็นรายชื่อได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาบริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

◆ การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้ชุดคำถามที่ผู้สัมภาษณ์ใช้ถามและบันทึกคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มีประเด็นคำถามที่มีการกำหนดเนื้อหาสาระของการสัมภาษณ์ การจัดลำดับคำถามและคำตอบที่คาดว่าจะได้รับการศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้รับการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นประเด็นความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัจจัยแวดล้อมขององค์กรทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค และข้อเสนอแนะ อีกทั้งครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”

1.3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ สำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ในที่นี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อตรวจสอบว่าข้อคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ ตลอดจนมีความเหมาะสมหรือมีความยากง่ายเพียงใด โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Alpha-coefficient) ซึ่งได้ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน 49 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ

- การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง คือ คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 3 ท่าน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ขออนุญาตหน่วยงานเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากคณาจารย์และพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2) ส่งแบบสอบถามให้แก่ข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทั้ง 4 ศูนย์ รวม 276 คน พร้อมระบุข้อความขอให้ส่งแบบสอบถามคืนผู้ศึกษาภายในเวลาที่กำหนด

3) เก็บรวบรวมแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง

- การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมโดยการศึกษจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ บริหารค้นหาข้อมูลภายใต้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยเฉพาะในการนำมาสร้างเครื่องมือ ซึ่งแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องบางส่วนไปใช้ประเด็นสนับสนุนหรือเป็นข้อโต้แย้งผลการศึกษาที่ค้นพบในครั้งนี้ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายผล

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้นำเอาโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ทำการวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้านคือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและกิจกรรม และด้านผลสัมฤทธิ์ และสำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน คือ ด้านหลักประสิทธิผล ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักนิติธรรม และด้านหลักความเสมอภาค

- การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ทำการวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) ในการวิเคราะห์สมมติฐานผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และใช้ค่าสถิติวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์สมมติฐานปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ค่าสถิติ Chi-square

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการสรุปประเด็นจากแบบสอบถามตอนที่ 4 ซึ่งมีข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด โดยการจัดกลุ่มข้อความที่มีความเกี่ยวข้องกันตามตัวแปรที่ศึกษา และนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาบรรยาย ในการนี้ได้้นำค่าสถิติซึ่งประกอบด้วย การแจกแจง

ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบความถี่ และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบคำถามนั้นๆ

1.4 ผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ในครั้งนี้สามารถแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 4 ประเด็น คือ

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งครอบคลุมข้อมูลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุราชการ ศูนย์ ตำแหน่งความรับผิดชอบ

2) ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการบริหารงานแบบผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและกิจกรรม และด้านผลสัมฤทธิ์

3) ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ ด้านหลักประสิทธิผล ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักนิติธรรม และด้านหลักความเสมอภาค

4) ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

1.4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นเป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.10 ซึ่งมีมากกว่าเพศชาย โดยกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ย 30 – 39 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.25 มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.65 มีอายุราชการเฉลี่ยไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.77 ประจำศูนย์รังสิต คิดเป็นร้อยละ 41.30 และมีตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ 42.40

1.4.2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการบริหารงานแบบผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการศึกษาในด้านระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการ คณาจารย์ พนักงาน และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมข้อมูลทั้ง 4 ด้านคือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและกิจกรรม และด้านผลสัมฤทธิ์ ผลการ

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) โดยเมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.05$) ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 3.96$) และปัจจัยด้านกระบวนการหรือกิจกรรม ($\bar{X} = 3.93$) ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.84)

ปัจจัยด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในด้านปัจจัยนำเข้าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.82)

ปัจจัยด้านกระบวนการหรือกิจกรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการและกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.79)

ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านผลสัมฤทธิ์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.55)

1.4.3 ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการศึกษาในด้านระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมข้อมูลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 9 ด้าน คือ ด้านหลักประสิทธิผล ด้านหลักประสิทธิภาพ ด้านหลักการตอบสนอง ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักการกระจายอำนาจ ด้านหลักนิติธรรม และด้านหลักความเสมอภาค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.46) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.48) หลักความเสมอภาค ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.47) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.50) หลักการตอบสนอง ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.41) หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.42) หลักนิติธรรม

($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.34) หลักประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.55) หลักประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.57) และหลักการกระจายอำนาจ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

หลักประสิทธิผล ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักประสิทธิผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 1) มีการจัดการสารสนเทศตามแผนการบริหาร ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.80) 2) มีการปฏิบัติ ติดตาม แก้ไขผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.80) และ 3) มีการปฏิบัติตามแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.84)

หลักประสิทธิภาพ ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 1) การใช้จ่ายเงินงบประมาณที่คุ้มค่าต่อการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ 2) ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานและคู่มือการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.81) และ 3) วงเงินรายจ่ายตามงบประมาณในการปฏิบัติงานลดลงจากปีก่อน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80)

หลักการตอบสนอง ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการตอบสนองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.41) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 1) มีช่องทางและเครือข่ายการให้บริการที่มีความครบถ้วนและเหมาะสมกับบุคลากร/ประชาชน ผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.81) 2) มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแผนผังขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการที่มีความครบถ้วนทุกงานบริการ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.79) 3) มีการจัดระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานให้บริการ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) 4) มีการติดตามผลและประเมินผลการให้บริการอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.84) และ 5) มีการจัดให้มีระบบการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.85)

หลักความรับผิดชอบ ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความรับผิดชอบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก คือ 1) จัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.81) 2) มีกระบวนการและกิจกรรมสร้างความตระหนักในเรื่องภาวะรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) 3) การกำหนดเป้าหมายและทิศทาง

ดำเนินงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.80$) 4) มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจนเชื่อมโยงกับระบบการให้โทษอย่างเป็นรูปธรรม ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.83$) 5) สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.84$)

หลักความโปร่งใส ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักความโปร่งใสในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12, S.D. = 0.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 1) มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.82$) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางคือ 2) มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคลากร/ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.83$) 3) หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้บุคลากร/ประชาชน ($\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.81$) และ 4) มีแนวปฏิบัติต่อบุคลากรด้วยความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.81$)

หลักการมีส่วนร่วม ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ 1) เปิดโอกาสให้บุคลากร/ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวางแผนร่วมกับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.82$) 2) ดำเนินกิจกรรม/โครงการโดยยึดประโยชน์ของบุคลากร/ประชาชนส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.79$) 3) มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.81$) และ 4) เปิดโอกาสให้บุคลากร/ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชน หรือแนวทางพัฒนามหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อบุคลากร/ประชาชนโดยตรง ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.83$)

หลักการกระจายอำนาจ ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านหลักการกระจายอำนาจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95, S.D. = 0.41$) คือ 1) มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์/แนวทางการถ่ายโอนอำนาจ การกิจ/บริการ ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.82$) 2) มีการให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติงานแก่ผู้รับมอบ ($\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.79$) 3) มีการจัดให้มีระบบติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติจากการมอบอำนาจ ($\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.81$) 4) มีการจัดให้มีช่องทางและการบริหารจัดการข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.81$) และ 5) มีการจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจเช่น ให้คำปรึกษา แนะนำ การบริการแก่ผู้รับการถ่ายโอนอำนาจ ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.83$)

หลักนิติธรรม ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านนิติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.34) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 1) การให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.80) 2) มีการทบทวนปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัยและเหมาะสมอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.85) 3) มีความเท่าเทียมกันของการบังคับใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับคุณพินิจ ในการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.82) 4) มีขั้นตอนกระบวนการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษอย่างเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.80) 5) มีการวางกฎระเบียบ เช่น ข้อบังคับที่บังคับใช้ภายในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายอื่นโดยยึดประโยชน์ของประชาชน เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.83) และ 6) มีการให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเจ้า ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.83)

1.4.4 ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

สมมติฐานการศึกษาข้อที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

จากการวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และค่าสถิติ t เท่ากับ -9712.709 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยความสำเร็จของระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.130 ซึ่งเป็นตามสมมติฐาน

สมมติฐานการศึกษาข้อที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

จากการวิเคราะห์สมมติฐานปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน โดยใช้ค่าสถิติ วิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มตัวแปรได้มากที่สุด พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว คือ ปัจจัยนำเข้า ผลสัมฤทธิ์ วัตถุประสงค์ และกระบวนการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวอีกนัยคือ การมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน ปัจจัยความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบุคลากร

ด้านวัตถุประสงค์ ด้านงบประมาณ มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการใช้จ่ายงบประมาณโดยยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มีความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมากขึ้น เป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน อย่างน้อย 1 คู่ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

1.4.5 ข้อสรุปที่ได้จากข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้สูงขึ้น ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางให้การสร้างผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการกิจการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานเป็นการตรวจสอบขีดความสามารถของหน่วยงานว่ามีจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ และมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขมากขึ้นเพียงใด และถึงแม้สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานอาจส่งเสริมหรือสนับสนุน แต่ถ้าสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานมีจุดอ่อนหรือขาดความพร้อม การดำเนินงานก็ไม่อาจประสบความสำเร็จได้ง่าย ในการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานนี้อาจนำตัวแบบ ตัวชี้วัด หรือกรอบแนวคิดมาปรับใช้ได้หลากหลาย เช่น การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Report) และการงบประมาณ (Budgeting) โดยเรียงตามลำดับดังนี้

จุดแข็ง

◆ การวางแผน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิด โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับ

- การวางแผนที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน
- มีผู้ให้ความสำคัญ รองลงมาคือ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ระยะสั้น และระยะยาวตามพันธกิจ วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน
- มีการกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานให้สู่เป้าหมายอย่างชัดเจน จำนวน 13 คน

-

♦ การจัดองค์การ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า
- มีการบริหารภายในโดยมีรองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ เป็นผู้บริหาร
สูงสุด จำนวน 27 คน

- มีผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลด้านการบริหารภายใน จำนวน 27 คน
- มีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาศูนย์ กำกับดูแลด้านเกี่ยวกับกิจกรรม
นักศึกษา จำนวน 27 คน

♦ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า

- มีการคัดสรรบุคลากรอย่างเข้มงวด จำนวน 49 คน
- มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทักษะ เพิ่มเติมแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง
จำนวน 32 คน

- มีการปรับค่าตอบแทนตามความสามารถ โดยใช้หลักคุณธรรม จำนวน
15 คน

♦ การประสานงาน ที่จะทำให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมา
ใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า

- มีการประสานงานอย่างเป็นทางการ โดยมีหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร
จำนวน 42 คน และ

- มีการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการเพื่อความร่วมมือยิ่งขึ้น เช่น การ
พูดคุยเผชิญหน้า การโทรศัพท์ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านไลน์กลุ่ม การประชุม จำนวน 23 คน

♦ การรายงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า
- การรายงานผลการดำเนินงานด้านต่างๆ รายเดือน ราย 3 เดือน 6 เดือน
และรายปี ต่อมหาวิทยาลัย จำนวน 31 คน

- มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานตามความจริง อย่างชัดเจน
และโปร่งใส จำนวน 27 คน และ

- มีการรายงานกรณีเกิดเหตุภัยพิบัติอย่างทันที่ทันที่ จำนวน 11 คน

♦ ด้านงบประมาณ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า

- มีงบประมาณแผ่นดิน จำนวน 27 คน

- มีงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน

- งบประมาณรายจ่ายจากรายได้หน่วยงานในกำกับ จำนวน 9 คน

จุดอ่อน

◆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดพบว่าในด้านจุดอ่อน ที่จะทำการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่า

- มีการวางแผนเฉพาะหน้าบ่อยแทนที่จะเป็นแผนแม่บท
- ไม่มีการวิเคราะห์รายงานให้ครบทุกเรื่องทุกประเด็น
- ขั้นตอนการอำนวยความสะดวกเป็นแบบสมัยเก่า ล่าช้า ขั้นตอนเยอะ

โอกาส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า

1.1 การเมือง

- มหาวิทยาลัยเน้นการศึกษาทางการเมือง ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้สนใจ และเป็นທີ່ปรึกษาทางกฎหมายฟรี
- เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำและเป็นหน่วยงานที่ผลิตทั้งบัณฑิตและผู้นำประเทศมากมายซึ่งเป็นโอกาสที่จะนำพาหน่วยงานให้มีความก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน

1.2 เศรษฐกิจ

- สามารถมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนได้เพียงพอในระดับหนึ่ง

1.3 สังคม

- ให้การยอมรับคุณภาพการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย
- การสร้างเครือข่ายที่ดีในทุกองค์กรเปรียบเสมือนเป็นความสัมพันธ์ในการสร้างโอกาสที่จะพัฒนาและความก้าวหน้าซึ่งมหาวิทยาลัยมีเครือข่ายภาครัฐและภาคประชาสังคมจำนวนมาก

1.4 เทคโนโลยี

- มีการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้นจำนวน 8 คน

อุปสรรค ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่า

1.1 การเมือง

- นโยบายทางการเมืองที่ไม่แน่นอน ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่กำลังจะออกนอกระบบ
- ผลกระทบทางการเมืองทำให้ส่วนกลางไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ส่งผลให้ศูนย์ต่างจังหวัดติดต่อประสานไม่คล่องตัว

1.2 เศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อกำลังการใช้จ่ายของผู้ปกครอง ภาระค่าเล่าเรียนของบุตร

1.3 สังคม

- ธรรมชาติ มักถูกมองสังคมตราหน้าว่ายึดประชาธิปไตย เสรีภาพมากเกินไป จนหลงลืมบทบาทหน้าที่ของตน

1.4 เทคโนโลยี

- บุคลากรบางคนใช้ไม่เป็น ไม่ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 12 คน

1.4.6 ข้อเสนอแนะทั่วไป การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ประสบผลสัมฤทธิ์ดียิ่งขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในแต่ละศูนย์นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ทั้งในด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยปัจจุบันจะเน้นในด้านหลักความมีส่วนร่วมให้มากขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการสู่สังคม และการบริหารด้านต่างๆ ร่วมกัน เพื่อลดข้อผิดพลาด การลดการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

2. อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” มีประเด็นสำคัญควรนำมาอภิปรายไว้ในที่นี้ ดังนี้

2.1 ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

2.1.1 ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้ง 9 ด้าน โดยผู้ศึกษาได้ใช้หลักการวิเคราะห์ โดยนำผลคะแนนคำตอบมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ตามตารางที่ 4.7) ผลการศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.46) สำหรับการอภิปรายผลในเรื่องดังกล่าว ผู้ศึกษาขออภิปรายในภาพรวมโดยยึดผลการศึกษาเป็นหลัก ดังนี้

กรณีพบว่าระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก น่าจะเป็นเพราะคณาจารย์และบุคลากรที่เป็นผู้ในข้อมูลได้สัมผัสอยู่กับสภาพการทำงานที่เป็นไปตามหลักกิจการบริหารบ้านเมืองที่ดี เป็นประจำอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งยังมีความต้องการให้มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการนำหลักการกิจการบ้านเมืองที่ดีมาบริหารในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน เมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน ก็สามารถที่จะแก้ไขได้อย่างมีหลักการและถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐทุกภาคส่วนภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตามลำดับ ดังนี้

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางรากฐานของธรรมาภิบาล โดยมีหลักการที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความโปร่งใสในการบริหารประเทศ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น ชุมชน และในทุกระดับตั้งแต่ร่วมรับรู้ไปจนถึงร่วมทำและร่วมรับผล

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดว่าการบริหารจัดการประเทศต้องเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลให้เข้มแข็งเพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาที่

สะสมจนถึงขั้นวิกฤตทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องส่งเสริม ค่านิยมและวิถีปฏิบัติที่ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยเฉพาะ การลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว ซึ่งจำเป็นอย่าง ยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นทั้งในวงการภาครัฐและภาคเอกชนอันเป็นเงื่อนไขสำคัญของการขจัด ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบหรือคอร์รัปชัน ในการนี้จะต้องมีกฎระเบียบที่เป็นกติกากำหนด บังคับไว้ และจะต้องปลูกฝังลงไปในระบบการสร้างคนรุ่นใหม่ตั้งแต่เยาว์วัย

3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้ กับหน่วยงานของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา ทั้งนี้ได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานของ รัฐดำเนินการบริหารจัดการโดยยึดหลักการ 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลัก ความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ระเบียบนี้ได้ใช้มา ระยะเวลาหนึ่งกระทั่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เพื่อยกเลิกระเบียบฯ ฉบับนี้

4) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 มีเจตนารมณ์ว่า “การบริหารราชการจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิด ความสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าเชิงภารกิจของรัฐ การลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากร ให้แก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจการจัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและสนองตอบความต้องการ ของประชาชน”

5) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดขอบเขตความหมายของคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ใน ภาพรวมซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการในการกระทำภารกิจใดภารกิจหนึ่งว่า ต้องมีความมุ่งหมายให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งเหล่านี้คือ

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์

- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

- มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

6) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ระบุเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

- ตาม หมวด 4 มาตรา 74 วรรคหนึ่ง “บุคคลผู้เป็นข้าราชการ ข้าราชการ ลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=4.12$, S.D. = 0.48) ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่า “ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเป็นเลิศในการบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อ รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาคมศิษย์เก่า และประชาชน”

2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

2.2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แก่ วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและกิจกรรม และผลสัมฤทธิ์” สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มตัวแปรได้มากที่สุด (ตามตารางที่ 4.18) ผลการศึกษาพบว่า

- ปัจจัยนำเข้า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอย มีความสามารถในการอธิบายความผันแปร ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อของระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 38.9 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($R^2 = 0.389$, $P = 0.00$)

- ตัวแปรลำดับที่สองที่เข้าสู่สมการถดถอยได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปร ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อของระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ได้ร้อยละ 38.5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($R^2 \text{ change} = 0.385$, $P = 0.00$)

- ตัวแปรลำดับที่สามที่เข้าสู่สมการถดถอยได้แก่ วัตถุประสงค์ โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปร ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อของระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ได้ร้อยละ 12.1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (R^2 change = 0.121, $P = 0.00$)

- ตัวแปรลำดับสุดท้ายที่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ กระบวนการและกิจกรรม โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการอธิบายความผันแปร ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อของระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 10.5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (R^2 change = 0.105, $P = 0.00$)

โดยพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว คือ ปัจจัยนำเข้า ผลสัมฤทธิ์ วัตถุประสงค์ และกระบวนการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวอีกนัยคือ การมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน ปัจจัยความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการใช้งบประมาณโดยยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มีความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมากขึ้น ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management; RBM) เป็นการบริหารโดยมุ่งเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน โดยหน่วยงานจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร พร้อมทั้งต้องกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ MPN

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วัตถุประสงค์ข้อที่ 3

2.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน โดยใช้สถิติการทดสอบไค-สแควร์ และทดสอบสมมติฐาน (ตามตารางที่ 4.23) พบว่าด้านปัจจัยนำเข้า เป็นปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือ หลักความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จะเห็นได้ว่าปัจจัยนำเข้าประกอบไปด้วย ความพร้อมด้านบุคลากร ความพร้อมด้านงบประมาณ ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ และความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กับหลักความรับผิดชอบ ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jonathan Boston และคณะ ได้สรุปสาระสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (อ้างใน ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2555: 218) ที่กล่าวไว้ว่า ปรับเปลี่ยนการให้น้ำหนักความสำคัญไปจากเดิมที่มุ่งเน้นการควบคุมทรัพยากร (ปัจจัยนำเข้า) และถูกระเบียบเป็นเรื่องของการควบคุมผลผลิตและผลลัพธ์ หรือปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญในการรับผิดชอบต่อกระบวนการงาน (Process Accountability) ไปสู่การรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ (Accountability For Results) และที่กล่าวไว้ว่า 10) สร้างระเบียบวินัยและความประหยัดในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยพยายามลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มผลผลิต

2.4 ผลการศึกษาข้อสรุปที่ได้จากข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการสร้างผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน เป็นการตรวจสอบขีดความสามารถของหน่วยงานว่ามีจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ และมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขมากขึ้นเพียงใด และถึงแม้สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานอาจส่งเสริมหรือสนับสนุน แต่ถ้าสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานมีจุดอ่อนหรือขาดความพร้อม การดำเนินงานก็ไม่อาจประสบความสำเร็จได้ง่าย ในการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานนั้น อาจนำตัวแบบ ตัวชี้วัด หรือกรอบแนวคิดมาปรับใช้ได้หลากหลาย เช่น การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Report) การงบประมาณ (Budgeting) ในการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ

นาริรัตน์ จำจด (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีกรมการพัฒนาชุมชนในสังกัดส่วนกลาง ที่กล่าวถึงผลการวิจัย จุดแข็ง ที่เสริมให้การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติประสบความสำเร็จคือ หน่วยงานมีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปรับใช้ในการทำงานพัฒนาชุมชน จุดอ่อน คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โอกาสคือ หน่วยงานควรเปิดโอกาสให้ส่วนราชการ ประชาชน และเครือข่ายเข้ามาร่วมสนับสนุนการนำ

หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ และอุปสรรค คือ บทบาทภารกิจของหน่วยงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น และสอดคล้องกับการศึกษาของถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีข้อเสนอแนะว่า กระบวนการบริหารมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารควรนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ คือ 1. การส่งเสริมด้านคุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ I AM READY ให้บุคลากรตระหนักปฏิบัติ อย่างภาคภูมิใจโดยเน้น ส่วนของ 1) การวางแผน: การวิเคราะห์สถานการณ์และให้กำหนดแผนงานระบุเป้าหมายให้ชัดเจน โดยการใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ SWOT 2) การจัดการ: หน่วยงานต้องใช้การวิเคราะห์ การเปรียบเทียบและควรลดขนาดหน่วยงานในเล็กลง 3) ความพร้อมของบุคลากร: การประเมินระบบบริหารทรัพยากรบุคคล 4) การอำนวยความสะดวก: การบริหารเสริมแรงโดยใช้แบบการจูงใจ และมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ และใช้ Key Performance Indicator: KPI เป็นตัววัดผลสำเร็จของงาน 5) การประสานงาน: การสื่อสารจากบนลงล่างและให้ความสำคัญจากล่างขึ้นบน และเน้นการทำงานเป็นกลุ่มงานเพื่อนำไปสู่การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน 6) การรายงานผล ควรใช้เครื่องมือมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และใช้ KPI เป็นตัวรายงานผลด้วยความถูกต้อง 7) แปลงวิสัยทัศน์ ลงสู่เป้าหมายระดับต่างๆ จนถึงการปฏิบัติงาน และการมีส่วนร่วมโดยยึดแนวทางในประชาชนเป็นศูนย์กลางและนำระบบรางวัลคุณภาพมาตรฐานใช้เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

2.5 ผลการศึกษา วิเคราะห์ สมมติฐาน

จากสมมติฐานข้อที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ได้ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และค่าสถิติ t เท่ากับ -9712.709 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยความสำเร็จของระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.130 ซึ่งเป็นตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับ Good Governance ต่อการพัฒนา ระบบราชการไทยอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2555) ได้ผลักดันการสร้างระบบราชการไทยให้เป็นกลไกของรัฐที่สำคัญต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วย การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะข้าราชการให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน

การอำนวยความสะดวกและการให้บริหารประชาชนได้อย่างทันกาล ทั้งนี้ต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรม และธรรมาภิบาล โดยการสร้างระบบธรรมาภิบาลสำหรับการกำกับดูแลตนเองที่ดีเพื่อให้เกิดความ โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อ สังคม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติราชการบรรลุเป้าประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและ รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานของสาริณี ไกรสังเกต (2551) ได้ทำการศึกษา เรื่องปัจจัยที่ส่งผลความพร้อมในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก ที่พบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมใน การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยสนับสนุน (2) ความพร้อมด้านหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีขององค์กร ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความร่วมมือ ด้าน หลักความสำนึกรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า ต้องมีความพร้อมอยู่ในระดับมากทุกด้าน (3) ข้อเสนอแนะทางแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการ บริหารองค์กร คือ ผู้บังคับบัญชาควรมีการกระจายอำนาจ และเปิดโอกาสให้ข้าราชการฯ มีการ แสดงความสามารถทางด้านวิชาการตามสาขาที่ได้รับการบรรจุ การปลูกจิตสำนึกสร้างขวัญกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานข้อที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อระดับ ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน

จากการวิเคราะห์วิเคราะห์สมมติฐานปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน โดยใช้ ค่าสถิติวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มตัวแปร ได้มากที่สุด พบว่า ปัจจัยนำเข้า มีความสามารถในการอธิบายความผันแปร ปัจจัยด้านการ บริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อของระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงาน ได้ร้อยละ 38.9 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($R^2 = 0.389$, $P = 0.00$) ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอคอนสาร จังหวัด ชัยภูมิ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏว่า ประชากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้ การกำหนดนโยบายของ

องค์การเป็นที่ยอมรับจากประชาชน มีความเที่ยงธรรมในการเลือกตั้งสรรหาบุคคลเข้ามามีงาน ต้องมีการจัดช่องทางเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานมีการอภิปรายถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และมีการส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างประหยัด และของถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณี ดำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมของบุคลากร การประเมินระบบบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารเสริมแรงโดยใช้แบบการจูงใจ และมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และใช้ Key Performance Indicator: KPI เป็นตัววัดผลสำเร็จของงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาในครั้งนี้

การวิจัยที่ใช้ปัจจัยอื่น เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ได้เสนอกรอบแนวคิดของมีการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นเทคนิควิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่น่าสนใจนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และวิธีการบริหารงานภาครัฐ ไปจากเดิมที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (input) และอาศัยกฎระเบียบ เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความถูกต้อง สุจริตและเป็นธรรม โดยหันมาเน้นถึงวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทั้งในแง่ของผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) และความคุ้มค่าของเงิน (Value for money) รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน ผู้รับบริการการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management - RBM) แยกออกเป็น ผลสัมฤทธิ์ = ผลผลิต + ผลลัพธ์ ทำให้เป็นการวัดผลระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามตัวแปรเฉพาะเหล่านี้เท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการวัดผลการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ จึงควรใช้ตัวแปรด้านอื่นๆ มาทำการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิจัยในพื้นที่อื่นๆ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน 4 ศูนย์ ในประเทศไทย ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาถึงสถานศึกษาอื่นๆ โดยศึกษาเปรียบเทียบของมหาวิทยาลัยที่มีขนาดเท่ากัน โครงสร้างที่เหมือนกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กัลยา วาณิชย์บัญชา (2555) *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล* พิมพ์ครั้งที่ 20

กรุงเทพมหานคร ธรรมสาร

“ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2541” ประกาศ ณ วันที่ 9

มิถุนายน 2541 ใน สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ *ข้อควรรู้เกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ (2541)*

หน้า 49-56 กรุงเทพมหานคร

จำนง ทองประเสริฐ (2545) *พระพุทธศาสนาในลังกา* แปลจาก History of Buddhism in Ceylon

by Walpola Rahula กรุงเทพมหานคร มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

จุมพล หนิมพานิช (2553) *การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่: หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่าง*

ของไทย พิมพ์ครั้งที่ 3 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คุณ รัตนะ (2551) “การปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธร

มายอ อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ไทรรัตน์ โภคพลากรณ์ (2548) “ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา*

ขอบข่ายการศึกษาและวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 9 หน้า 134 นนทบุรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ถวิลวดี บุรีกุล (2545) *โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาดัชนีวัดผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี*

นนทบุรี สถาบันพระปกเกล้า

ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) “การนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

ศึกษากรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2555) *การบริหารราชการแนวใหม่: บริบทและเทคนิควิธี* พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์ (2545) *การปฏิรูประบบการสู่การบริหารภาครัฐแนวใหม่ วารสารดำรงราชานุภาพ*

กรุงเทพมหานคร

ทิพวรรณ ทันรังกา (2554) “การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การ

บริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา” การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- ทิพาวิ เมฆสุวรรณค์ (2543) “ธรรมาภิบาลกับราชการไทย” ใน *เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง “ความสำเร็จและบทเรียนในการสร้างธรรมาภิบาลในส่วนราชการ”* วันที่ 20 ธันวาคม 2543 ห้องประชุมสุขุมน้อยประดิษฐ์ สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี
- เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ (2548) *แนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ในการให้บริการสาธารณะ: แนวคิด ทฤษฎีและหลักการรัฐประศาสนศาสตร์* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ซิลลอตสัน, จอย (1995) “การสืบค้นด้วยคำสำคัญเป็นการแก้ปัญหาจริงหรือ?” แพลและเรียบเรียง จาก *Tillotson, Joy “Is Keyword Searching the Answer?” College and Research Libraries*. 56, 3 (May) โดย พรทิพย์ สุวันทารัตน์ *วารสารห้องสมุด* 39, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม): หน้า 1-5
- นารีรัตน์ จำจด (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีกรมการพัฒนาชุมชนในสังกัดส่วนกลาง” *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550) “ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต” *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2545) “การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย” ใน *เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล* วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปีการศึกษา 2541-2542
- บุษกรณ์ กกรณ์ย์ (2551) “การประเมินการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์” *การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ* มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ (2544) “ธรรมาภิบาล หลักการความเป็นไปได้และการมีส่วนร่วมธรรมาภิบาล” สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- เบโซลด์, คลีเมนต์ และแฮนคอด, ทรีเวอร์ (2541) *สุขภาพของโลก ค.ศ.2020: ภาพอนาคตเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ* แปลจาก *World Health 2020: Global Scenario for Health Promotion* โดย ลักขณา เต็มศิริกุลชัย และสุชาดา ตั้งทางธรรม กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

- ประวิช การะนนท์ (2553) “การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545” (2545, 19 สิงหาคม) *ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา* เล่ม 116 ตอน 74 ก หน้า 1-23
- “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. 2542” สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (2544) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547) *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 7 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รติกา อังกูร และคนอื่นๆ (2545) “ความพร้อมของวัดในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนา โดยผ่านการนำชมศิลปวัฒนธรรม” *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช* 15, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 147-154
- รัชชา ภักดีจิตต์ (2555) *ธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร วี.พรีนท์ (1991)
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2543) GOOD GOVERNANCE การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ใน *เอกสารการสัมมนาวิชาการ* กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ก.พ.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555) *เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง* พิมพ์ครั้งที่ 3 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (2545) “ประกาศสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดเฉพาะ พ.ศ. 2544” ประกาศ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2545
- สายลม ปิ่นรัตน์ (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สาริณี ไกรสังเกต (2551) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552) *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550) “การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ” วิทยานิพนธ์
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุวัฒน์ เงินจ๋า (2541, 20 มกราคม) ผู้ตรวจราชการเขต 2 สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
สัมภาษณ์โดย สมสรวง พุดติกุล กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

อังคณา จิตรระกุล (2550) “การศึกษาระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกันจู่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์” การศึกษาค้นคว้า
อิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. รศ.ดร.สมชาย ชาคตระการ
ประธานคณะกรรมการบริหาร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. นายอนุวัช ควรคิด
หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
3. นายณรงค์ อินทร์พันธ์
หัวหน้าฝ่ายสำรวจและออกแบบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ข

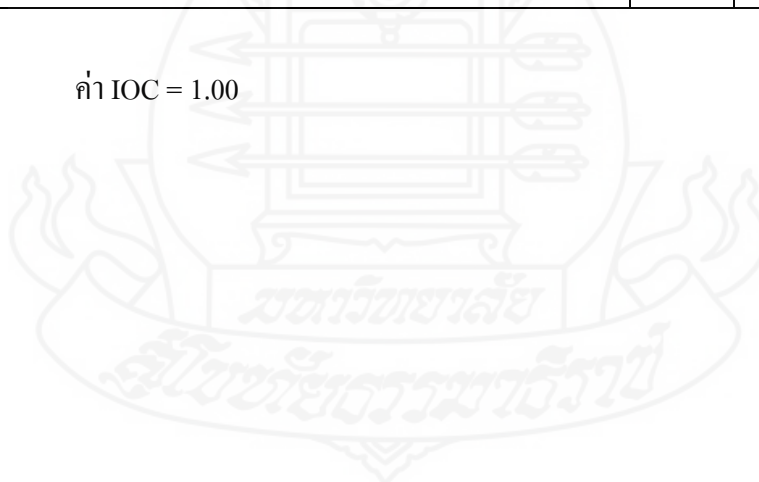
ตารางแสดงระดับความสอดคล้องระหว่างคำถาม

ตารางแสดงผลการพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างข้อกำหนดที่ต้องการทราบ

ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	IOC = $\sum R/n$	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์						
1. วัตถุประสงค์						
1.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ปัจจัยนำเข้า						
2.1 ความพร้อมด้านบุคลากร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.2 ความพร้อมด้านงบประมาณ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3 ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.4 ความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. กระบวนการและกิจกรรม						
3.1 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ผลสัมฤทธิ์						
4.1 ความประหยัด	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.2 ความมีประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.3 ความคุ้มค่า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
รวม				27	1.00	ใช้ได้

ค่า IOC = 1.00

ตารางแสดงผลการพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างข้อกำหนดที่ต้องการทราบ

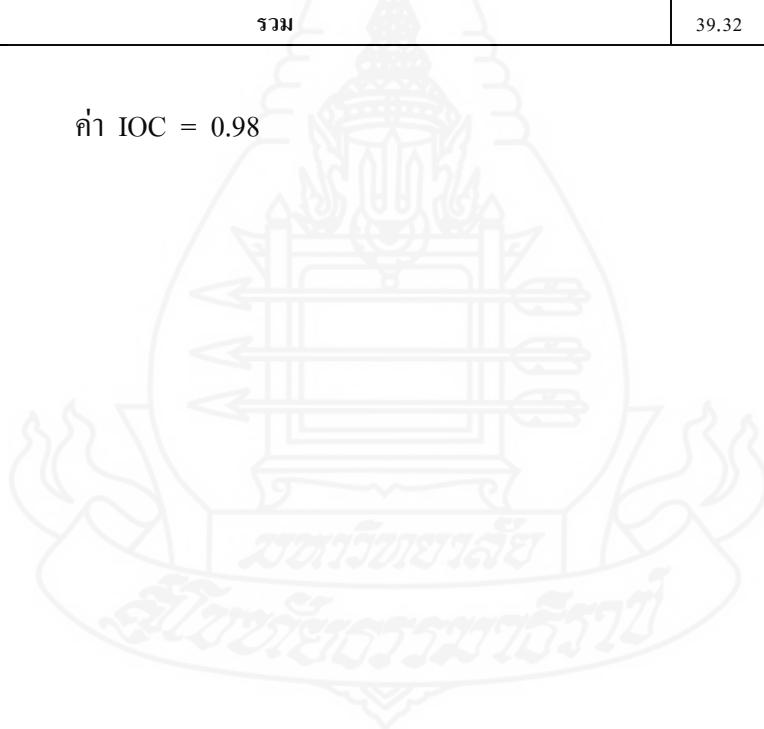
ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	IOC = $\sum R/n$	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ปัจจัยด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี						
หลักประสิทธิผล						
1 หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติ ติดตาม แก้ไข ผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง กับวิสัยทัศน์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2 หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติตามแผน การบริหารทรัพยากรบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3 หน่วยงานของท่านมีการจัดการสารสนเทศ ตามแผนการบริหารจัดการสารสนเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
หลักประสิทธิภาพ						
4 หน่วยงานของท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐาน และคู่มือการปฏิบัติการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5 หน่วยงานของท่านมีวงเงินรายจ่ายตาม งบประมาณในการปฏิบัติงานลดลงจากปีก่อน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6 หน่วยงานของท่านมีการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ที่คุ้มค่าต่อการปฏิบัติการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
หลักการตอบสนอง						
7 หน่วยงานของท่าน มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ กำหนดแผนผังขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลา การให้บริการที่มีความครบถ้วนทุกงานบริการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8 หน่วยงานของท่านมีการจัดทำระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ งานให้บริการ	1	1	0	2	0.66	ไม่แน่ใจ
9 หน่วยงานของท่านมีช่องทางและเครือข่าย การให้บริการที่มีความครบถ้วนและเหมาะสม กับบุคลากร/ประชาชน ผู้รับบริการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10 หน่วยงานของท่านมีการติดตามและประเมินผล การให้บริการอย่างเป็นระบบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11 หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการแก้ไข ปัญหาข้อร้องเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	IOC = $\sum R/n$	ความหมาย	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
หลักความรับผิดชอบ							
12	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	ในภาพรวมหน่วยงานของท่านสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจอย่างเป็นรูปธรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบการให้โทษอย่างเป็นรูปธรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	หน่วยงานของท่านจัดให้มีกระบวนการและกิจกรรมสร้างความตระหนักในเรื่องภาวะรับผิดชอบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
หลักความโปร่งใส							
17	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	หน่วยงานของท่านมีแนวปฏิบัติต่อบุคลากรด้วยความโปร่งใส	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	หน่วยงานของท่านมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคลากร/ประชาชนทราบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้บุคลากร/ประชาชนทราบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
หลักการมีส่วนร่วม							
21	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากร/ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวางแผนร่วมกับมหาวิทยาลัย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ บุคลากร/ประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชน หรือแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อบุคลากร / ประชาชนโดยตรง	1	0	1	2	0.66	ไม่แน่ใจ
24	หน่วยงานของท่านดำเนินกิจกรรม/โครงการ โดยยึดประโยชน์ของบุคลากร/ประชาชน ส่วนใหญ่	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	IOC = $\sum R/n$	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
หลักการกระจายอำนาจ						
25 หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์/ แนวทางการถ่ายโอนอำนาจภารกิจ/บริการ และ ทรัพยากร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26 หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีการสนับสนุน เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ เช่น ให้คำปรึกษา แนะนำ การบริหารแก่ผู้รับการถ่ายโอนอำนาจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27 หน่วยงานของท่านมีการให้คำปรึกษาแนะนำ การปฏิบัติงานแก่ผู้รับมอบอำนาจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28 หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานการมอบอำนาจ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29 หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีช่องทางและ การบริหารจัดการข้อร้องเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
หลักนิติธรรม						
30 หน่วยงานของท่านมีการวางกฎระเบียบ เช่น ข้อบัญญัติที่บังคับใช้ภายในมหาวิทยาลัย หรือ กฎหมายอื่นโดยยึดประโยชน์ของประชาชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31 หน่วยงานของท่านมีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัยและเหมาะสม อยู่เสมอ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32 หน่วยงานของท่านมีการให้ความสำคัญต่อ สิทธิเสรีภาพ ของประชาชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
33 หน่วยงานของท่าน มีการให้ความสำคัญต่อ สิทธิเสรีภาพ ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34 หน่วยงานของท่าน มีความเท่าเทียมกันของ การบังคับใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คู่มือ ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
35 หน่วยงานของท่านมีขั้นตอนกระบวนการพิจารณา ความผิด และการกำหนดโทษ อย่างเป็นธรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้

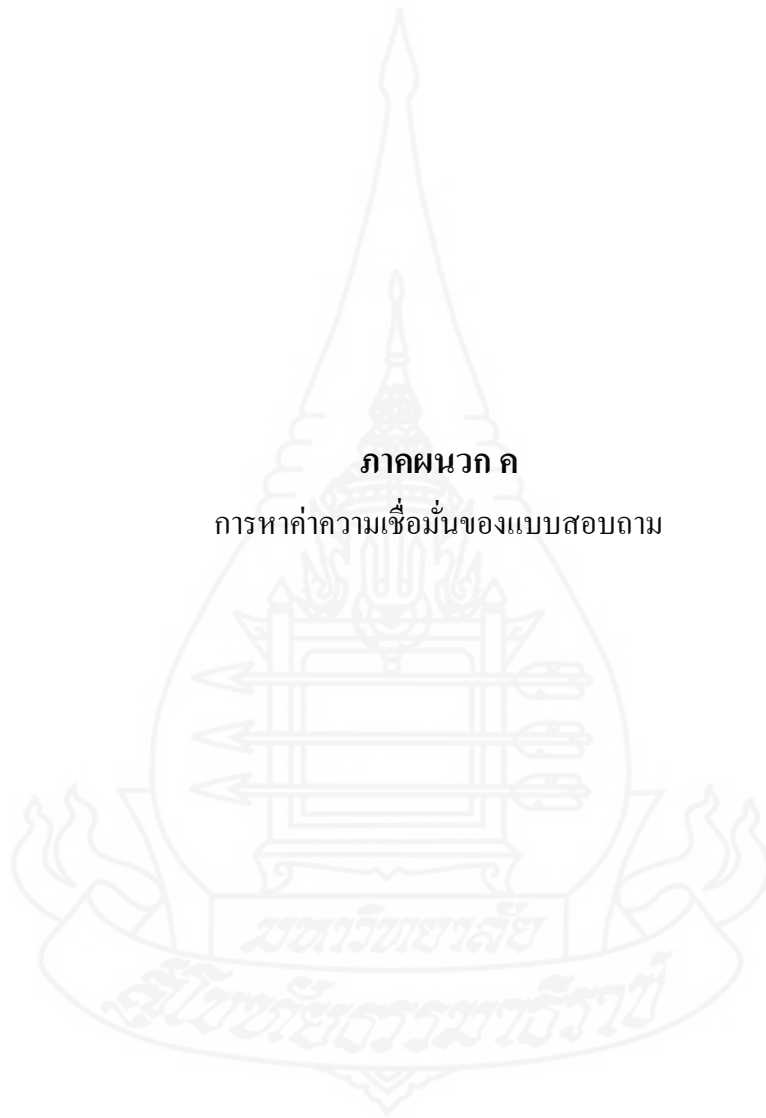
ประเด็นที่ต้องการ	ผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน รวม	IOC = $\sum R/n$	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
หลักความเสมอภาค						
36 หน่วยงานของท่านมีการพัฒนากระบวนการทำงานเพื่อสร้างความเสมอภาค	1	1	1	3	1	ใช้ได้
37 หน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการตั้งศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคขององค์กร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38 หน่วยงานของท่านได้จัดฝึกอบรม สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้และเผยแพร่เกี่ยวกับบทบาทความเสมอภาคทั้งภายในและภายนอกองค์กร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
39 ท่านมีการรับรู้ถึงความเสมอภาค ภายในหน่วยงานของท่าน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40 หน่วยงานของได้ทำการประเมินความพึงพอใจ/ทัศนคติทั้งภายในและภายนอกองค์กร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
รวม				39.32	0.98	ใช้ได้

ค่า IOC = 0.98

ภาคผนวก ค

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
มาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้
บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทดลองใช้แบบสอบถามกับข้าราชการ พนักงาน บุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น
ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตร ครอนบัก (Cronbach)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวน
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

คำนวณหา และ S^2 จากสูตร s_i^2

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \quad N \text{ แทน จำนวนคน}$$

ผลค่าความเชื่อมั่นของการทดลองใช้แบบสอบถามกับข้าราชการ พนักงาน บุคลากร
ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาจากการตอบ
แบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตร
ครอนบัก (Cronbach) ดังนั้น แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.96

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
มาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามอาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์ท่าพระจันทร์ ศูนย์รังสิต ศูนย์พญา ศูนย์ลำปาง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของการบริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดี ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ
หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักความเสมอ และ
หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน
โอกาส ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาบริหารของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3. ข้อคิดเห็นทุกข้อที่ผู้ศึกษาได้รับจากท่านในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ความคิดเห็น
ของท่านทั้งหมดจะถือเป็นความลับ และจะนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้นข้อมูล
ดังกล่าวไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

นางสาวเมทรดา กัญจนราพงศ์

ผู้ศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ
 - 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ _____ ปี _____ เดือน
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 1) ปวช. 2) ปวส.
 - 3) ปริญญาตรี 4) ปริญญาโท
 - 5) ปริญญาเอก 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. สังกัดฝ่าย/สำนัก/กอง/ _____
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1) ไม่เกิน 10,000 บาท 2) 10,001-15,000 บาท
 - 3) 15,001 – 20,000 บาท 4) 20,001 บาท ขึ้นไป
6. อายุราชการ /งาน ตั้งแต่เริ่ม จนถึงปัจจุบัน _____ ปี _____ เดือน
7. ศูนย์
 - 1) ศูนย์ท่าพระจันทร์ 2) ศูนย์รังสิต
 - 3) ศูนย์พัทยา 4) ศูนย์ลำปาง
8. ตำแหน่ง /หน้าที่ความรับผิดชอบ.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้
บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ปัจจัยด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management)						
1	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไว้ชัดเจน					
2	หน่วยงานของท่านมีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีที่กำหนดไว้					
3	หน่วยงานของท่านมีงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีที่กำหนดไว้					
4	หน่วยงานของท่านมีวัสดุ อุปกรณ์เพียงพอ ต่อการดำเนินงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีที่กำหนด					
5	หน่วยงานของท่านมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมา สนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี					
6	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว					
7	หน่วยงานของท่านมีการใช้จ่ายงบประมาณ โดยยึดหลักความคุ้มค่า					
8	หน่วยงานของท่านมีการวัดผลของงานที่ได้ โดยเปรียบเทียบกับ ต้นทุนหรืองบประมาณที่ใช้ไป					
9	หน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการประเมินผลสำเร็จ ของงาน ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้					

ตอนที่ 3 ระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาบริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี						
หลักประสิทธิผล						
1	หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติ ติดตาม แก้ไขผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์					
2	หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติตามแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล					
3	หน่วยงานของท่านมีการจัดการสารสนเทศตามแผนการบริหารจัดการสารสนเทศ					
หลักประสิทธิภาพ						
4	หน่วยงานของท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานและคู่มือการปฏิบัติการ					
5	หน่วยงานของท่านมีวงเงินรายจ่ายตามงบประมาณในการปฏิบัติงานลดลงจากปีก่อน					
6	หน่วยงานของท่านมีการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่คุ้มค่าต่อการปฏิบัติการ					
หลักการตอบสนอง						
7	หน่วยงานของท่าน มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดแผนผังขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการที่มีความครบถ้วนทุกงานบริการ					
8	หน่วยงานของท่านมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานให้บริการ					
9	หน่วยงานของท่านมีช่องทางและเครือข่ายการให้บริการที่มีความครบถ้วนและเหมาะสมกับบุคลากร/ประชาชน ผู้รับบริการ					
10	หน่วยงานของท่านมีการติดตามและประเมินผลการให้บริการอย่างเป็นระบบ					
11	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน					

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ปัจจัยด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี(ต่อ)						
หลักความรับผิดชอบ						
12	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน					
13	ในภาพรวมหน่วยงานของท่านสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้ง					
14	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจอย่างเป็นรูปธรรม					
15	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบการประเมินผลการดำเนินงานที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เชื่อมโยงกับระบบการให้โทษอย่างเป็นรูปธรรม					
16	หน่วยงานของท่านจัดให้มีกระบวนการและกิจกรรมสร้างวัฒนธรรมในเรื่องภาวะรับผิดชอบ					
หลักความโปร่งใส						
17	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้					
18	หน่วยงานของท่านมีแนวปฏิบัติต่อบุคลากรด้วยความโปร่งใส					
19	หน่วยงานของท่านมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคลากร/ประชาชนทราบ					
20	หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้บุคลากร/ประชาชนทราบ					
หลักการมีส่วนร่วม						
21	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้บุคลากร/ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวางแผนร่วมกับมหาวิทยาลัย					
22	หน่วยงานของท่านมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบ					
23	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ บุคลากร/ประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชน หรือแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อบุคลากร / ประชาชน โดยตรง					
24	หน่วยงานของท่านดำเนินกิจกรรม/โครงการ โดยยึดประโยชน์ของบุคลากร / ประชาชน ส่วนใหญ่					

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หลักการกระจายอำนาจ						
25	หน่วยงานของท่านมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์/แนวทางการถ่ายโอนอำนาจภารกิจ/บริการ และทรัพยากร					
26	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ เช่น ให้คำปรึกษา แนะนำ การบริหารแก่ผู้รับการถ่ายโอนอำนาจ					
27	หน่วยงานของท่านมีการให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติงานแก่ผู้รับมอบอำนาจ					
28	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีระบบติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานจากการมอบอำนาจ					
29	หน่วยงานของท่านมีการจัดให้มีช่องทางและการบริหารจัดการข้อร้องเรียน					
หลักนิติธรรม						
30	หน่วยงานของท่านมีการวางกฎระเบียบ เช่น ข้อบัญญัติที่บังคับใช้ภายในมหาวิทยาลัย หรือกฎหมายอื่น โดยยึดประโยชน์ของประชาชน					
31	หน่วยงานของท่านมีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัยและเหมาะสมอยู่เสมอ					
32	หน่วยงานของท่านมีการให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพ <u>ของประชาชน</u>					
33	หน่วยงานของท่าน มีการให้ความสำคัญต่อสิทธิเสรีภาพ <u>ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน</u>					
34	หน่วยงานของท่าน มีความเท่าเทียมกันของการบังคับใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คู่มือพินิจ ในการปฏิบัติงาน					
35	หน่วยงานของท่านมีขั้นตอนกระบวนการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษ อย่างเป็นธรรม					

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หลักความเสมอภาค						
38	หน่วยงานของท่านมีการพัฒนากระบวนการทำงานเพื่อสร้างความเสมอภาค					
37	หน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการตั้งศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคขององค์กร					
38	หน่วยงานของท่านได้จัดฝึกอบรม สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้ และเผยแพร่เกี่ยวกับบทบาทความเสมอภาคทั้งภายในและภายนอกองค์กร					
39	ท่านมีการรับรู้ถึงความเสมอภาค ภายในหน่วยงานของท่าน					
40	หน่วยงานของได้ทำการประเมินความพึงพอใจ/ทัศนคติทั้งภายในและภายนอกองค์กร					

ตอนที่ 4 ความเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้บริหารงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ประสบผลสัมฤทธิ์ได้

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็นของท่าน

การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน เป็นการตรวจสอบขีดความสามารถของหน่วยงานว่ามีจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ และมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขอย่างน้อยเพียงใด และถึงแม้สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานอาจส่งเสริมหรือสนับสนุน แต่ถ้าสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานมีจุดอ่อนหรือขาดความพร้อม การดำเนินงานก็ไม้อาจประสบความสำเร็จได้ง่าย ในการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานนี้อาจนำตัวแบบ ตัวชี้วัด หรือกรอบแนวคิดมาปรับใช้ได้หลากหลายเช่น การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Report) และการงบประมาณ (Budgeting)

สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. จุดแข็ง หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นตัวเสริมและเป็นประโยชน์ต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจุดแข็ง ตามหัวข้อต่อไปนี้ อย่างไร

1.1 การวางแผน (Planning)

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 การจัดองค์การ (Organizing)

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing)

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 การอำนวยการ (Directing)

.....

.....

.....

.....

.....

1.5 การประสานงาน (Coordinating)

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 การรายงาน (Report)

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 การงบประมาณ (Budgeting)

.....

.....

.....

.....

.....

2. จุดอ่อน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ส่งผลต่อการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติแล้วไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจุดอ่อน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้ อย่างไร

2.1 การวางแผน (Planning)

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 การจัดองค์การ (Organizing)

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing)

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 การอำนวยการ (Directing)

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 การประสานงาน (Coordinating)

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 การรายงาน (Report)

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 การงบประมาณ (Budgeting)

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวเมทรดา กัญจนราพงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	16 กรกฎาคม 2516
สถานที่เกิด	อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2546 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยปทุมธานี พ.ศ.2551 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงินและการธนาคาร) สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2554
สถานที่ทำงาน	บริษัท สหไทยการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ จำกัด 200/1 จรัญสนิทวงศ์ 42 แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กทม 10700
ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน

